

Glasilo

OBČINE ŠENTILJ - MAJ 2015

VELIKA, SLADKI VRH, CERŠAK, ŠENTILJ
ŠT. 01/2015

KAZALO

- 3 ŽUPANOV UVODNIK
 4 BESEDA UREDNICE
 5 BESEDA BIVŠE UREDNICE
 6 KO ČAS HITREJE TEČE IN NAM GA VEDNO "ZMANJKA"

NAŠI ZDRAVNIKI - INTERVJU

- 7 MEDICUS CURAT, NATURA SANAT - ZDRAVNIK ZDRAVI, NARAVA OZDRAVI

NASVETI IN PRIPOROČILA

- 10 UVAJANJE NOVINCEV V VRTEC
 11 »DOKLER GIBAŠ, ŽIVIŠ!«
 12 SLOVENSKI ENERAGENT, SLOVENSKI IZDELEK IN SLOVENSKA DELOVNA MESTA

PREDSTAVLJAMO SE VAM

- 13 PASJA ŠOLA SIMBA
 13 NOVA VADBA V ŠENTILJU - PRO SKI SIMULATOR
 14 ANTON PERKO - TRIKRATNI ŠAMPION KOS LENART 2015

DRUŠTVA

- 15 PRVOMAJSKO DRUŽENJE V CERŠAKU
 16 OBČINSKO GASILSKO POVELJSTVO ŠENTILJ
 16 KRESNICA 2015
 17 DRUŠTVO KMETIC OBČINE ŠENTILJ
 17 EVROPSKI MESEC
 18 ŠPORTNO DRUŠTVO DTV PARTIZAN VELKA
 19 GASILSKI ZAVETNIK SVETI FLORJAN
 20 JESENSKI DOGODKI PRI DU VELKA V LETU 2014
 21 DRUGI TRADICIONALNI TURNIR V NAMIZNEM TENISU
 21 KAPELA NA KOZJAK U - BRAUČEVA KAPELA
 23 GRAD CMUREK IN PRIREDITVE
 24 1. MAJ IN NAŠA TRADICIONALNA BUDNICA
 24 PRVI VELIKONOČNI KONCERT
 25 70 LET MOŠKE GA PEVSKEGA ZBORA KUD MEJNIK ŠENTILJ
 26 POGLEJ, NE SPREGLEJ - MOTORISTI SMO SPET NA CESTAH!
 27 POHOD DOBRE VOLJE
 27 ODLIČNI USPEHI GASILSKE MLADINE GASILSKE ZVEZE SLOVENSKE GORICE
 28 OBISKALI SMO ROJSTNO HIŠO RUDOLFA MAISTRA V KAMNIKU
 28 TEKMA VETERANOV

ZGODBE IZPOD PERESA ...

- 29 POJDI VASE - TAM JE TVOJE NAJVEČJEBOGASTVO
 29 MURA, REKA, KI POVEZUJE

IZ ZGODOVINE

- 30 70 LET OD KONCA DRUGE SVETOVNE VOJNE IN OSVOBODITVE IZPOD NEMŠKEGA OKUPATORJA

POTOVANJA

- 33 PLANINSKI POHODI 2014

DRUŽBENA DEJAVNOST

- 35 65 LET MARIBORSKE KNJIŽNICE IN 70 LET LJUDSKE KNJIŽNICE V ŠENTILJU
 37 AMICI MUSICAE

ŠOLA IN VRTEC

- 38 MEDNARODNA IZMENJAVA UČENCEV V BUDIMPEŠTI
 38 JUHUHU, IGRALA SO KONČNO TU!
 38 KO MENE VEČ NE BO
 39 STROKOVNA EKSURZIJA V MÜNCHEN
 39 PETJE S TANJO ŽAGAR
 40 NE SE BATI ZA PRIHODNOST
 40 SODELOVANJE OB MEJI
 40 ŠOLSKI NOVINARJI V LJUBLJANI
 41 VRTIČKARJI V VRTCU SLADKI VRH
 41 ŠOLA V NARAVI
 42 DRŽAVNI PRVAK
 42 DRŽAVNO EKIPNO OSNOVNOŠOLSKO TEKMOVANJE V BADMINTONU
 43 KVIZ 1, 2 ODER 3
 43 OD SEMENA DO DREVESA
 43 ŠPORT ŠPAS - DSN DRUŽENJA TREH GENERACIJ
 44 OBISK MUZEJA PREMOGOVNIŠTVA V VELENJU
 44 »ZLATI GLASOVI « MPZ V ZLATI PRAGI
 44 VARNO STNA OLIMPIJADA
 45 PREDSEDNIK DRŽAVE NA OBISKU V OŠ SLADKI VRH
 45 OBISKALI SMO MÜNCHEN
 46 DREVESA IMAMO RAD!

ŠPORT

- 46 VELIKONOČNI ŠAHOVSKI TURNIR
 47 UČENKE IN UČENCI OŠ SLADKI VRH V STOŽICAH OSVOJILI DVE ZLATI IN ENO BRONASTO MEDALJO V GIMNASTIKI
 47 ŠPORTNO DRUŠTVO I TEAM SE PREDSTAVI
 48 KOŠARKA BREZ MEJA
 48 TEKMOVALNA SEZONA PRI NK ŠENTILJ
 49 POMLADNI TENIŠKI KAMP V UMAGU

ZAHVALA

- 50 ZAHVALA VOLIVKAM IN VOLIVCEM
 50 ZAHVALA OB IZGUBI

JUBILEJI

- 51 DEVETDESET LET PEPCE BAUMAN
 51 IVAN PIVEC DEVETDESETLETNIK

52 V SPOMIN

53 KRIŽANKA

54 REKLAME / OGLASI

USTANOVITELJ IN IZDAJATELJ: Občina Šentilj, 2212 Šentilj, Maistrova ulica 2

Glavna in odgovorna urednica: Suzana Grobelšek Člani uredniškega odbora: namestnica odgovorne urednice: Jelka Weldt Sara Monzalgi, Marko Čuturilo, Ljerk Podhostnik, Jasmina Želj, Lektoriranje: Suzana Grobelšek

Število tiskanih izvodov: 3070 Oblikovanje in tisk: Anolis

Naslov uredništva: Uredništvo 2212 Šentilj, Maistrova ulica 2, e-pošta: urednistvo@sentilj.si

Fotografija na naslovnici: V znamenju maja (avtor: Vasja Šabeder) Fotografija na zadnji strani: (avtor: Vasja Šabeder)

SPOŠTOVANE OBČANKE, SPOŠTOVANI OBČANI, DRAGI PRIJATELJI!

Glasilo Občine Šentilj je tisti medij, ki je že leta skrbel za seznanitev vseh občanov in drugih z zelo raznolikimi vsebinami o delovanju naših društev, organizacij, dogajanju v občini. Prinašal je v branje zanimive zgodovinske teme in tiste bolj aktualne. Za marsikoga je predstavljal edini način informiranja o dogajanju v občini.

Tudi v letošnjem občinskem proračunu so sredstva namenjena Glasilu. Ker smo proračun sprejeli šele zadnjega marca, je trajalo nekaj časa, da smo izpeljali postopek izbora tiskarja in oblikovalca. Uredniški odbor pa brez finančne podlage ni mogel načrtovati izdaje. Kako zelo je danes pomembno biti dobro obveščen, se še premalo zavedamo. To je tudi eden od razlogov, da smo se odločili Glasilu dodati mesečni Informator, katerega ste se sedaj že navadili. Četudi se je zdelo, da ni dovolj prostora za dvojne tiskanih medijev, se je izkazalo, da nam gradiva za mesečni Informator ne manjka. Želeli smo, da so informacije ažurne, da imate pregled nad celotnim dogajanjem, da lahko obveščamo o aktualnih dogodkih. In kar same so se teme ponujale za Glasilo. Le to bi po mojem mnenju moralo biti vsebinsko širše zasnovano, a hkrati ne biti društveni zbornik ali šolsko glasilo. In v Glasilu naj bi bil prostor za mnoge različne vsebine, za mnenja občanov, pobude in zahvale, za reportaže, za zapise ob pomembnih jubilejih ali tiste mimogrede. In nekaj prostora za pregled delovanja Občine in mojega dela.

Da so stiki z vami moja prioriteta, dokazuje moj natrpan urnik, saj si prizadevam, da so vam vrata moje pisarne na široko odprta. Res, da včasih to ni mogoče takoj in v tistem trenutku, naredimo pa vse, da je to v

čim krajšem možnem času. Okrepilo se je tudi sodelovanje med kraji in društvi, ki delujejo v posameznem kraju, kar je tudi rezultat pobude, ki je nastala v okviru delavnic za pripravo strateško razvojnega načrta občine. Aktivna turistična društva so naredila načrt prireditve, določila osrednje in da je dogovor na mestu se je izkazalo z odmevno prireditvijo v Ceršaku konec aprila, ki jo je obiskalo več sto ljudi. Prireditve je še več, pohvalno pa je, da so tudi zmeraj bolj obiskane. Prizadevamo si urejati tiste, na videz drobne stvari, ki pa vam občanom veliko pomenijo in so prav zaradi tega pomembne. Takšna je ureditev prometa v bližini šole, okolice z zasaditvijo dreves, posodobitev otroških igrišč, ureditev poslovnih prostorov za najem. A šele od začetka aprila lahko neovirano delamo, če imam v mislih finančno osnovo, zato je nemogoče v prvi polovici leta pričakovati, da bomo takoj naredili vse načrtovano. Res je, da ni bilo posluha za moj predlog ministrstvu za okolje in prostor za ureditve mobilnega zbirnega centra in moramo ponovno iskati lokacijo, a si prizadevamo, da bi to uredili transparentno in čim

hitreje. Prav zaradi tega, ker se zbirni center (pripelje različne »kosovne« odpadke, ki jih delavci Saubermacherja ustrezno razvrstijo in potem jih odpeljejo) v preteklih letih ni uredil, smo se morali soočiti z goro odpadkov v določenih krajih. Na težavo smo opozarjali in je v veliki meri šlo za nerazumevanje, saj smo v Informatorju dali jasno obvestilo, ki pa so ga v določenih krajih znali prebrati.

Znotraj občinskega sveta ostajajo trenja, ki jih povzročajo drugačni pogledi na prioritete in potrebe občanov ter na vodenje občine. Občino vodim kot župan, ki je na volitvah dobil večino glasov in na način, ki sem ga v svoji viziji jasno predstavil. Četudi sem s strani svetnikov dobil namig, da je po volitvah napočil »čas politike«, menim, da je po volitvah napočil čas poštenega in trdega dela, da bi dosegli skupne cilje. Prav zaradi tega ne bom kupčkal in prešteval glasov, ampak bom skušal prepričevati z argumenti.

Župan, mag. Štefan Žvab

SPOŠTOVANE BRALKE IN SPOŠTOVANI BRALCI GLASILA OBČINE ŠENTILJ!

»Ves svet je oder in moški in ženske zgolj igralci: nastopajo in spet odhajajo in vsak igra v življenju razne vloge.«

(William Shakespeare)

Za začetek mojega pisanja sem izbrala citat angleškega dramatika, saj sem s tem, ko sem bila izbrana za odgovorno urednico našega Glasila, znova dobila novo vlogo v svojem življenju - poleg vloge matere, hčerke, profesorice, občinske svetnice ... S to vlogo sem dobila tudi veliko odgovornost in na meni je, da jo »odigram« čim bolje in ko bo čas, da odidem z odra, da bom to naredila z mislijo, da sem jo odigrala po svojih res najboljših močeh.

Najprej se bi rada zahvalila Marti Muster, dolgoletni urednici, ki mi je s svojimi izkušnjami, nasveti, idejami res zelo pomagala, da sem dobila pregled nad tem, kaj je Glasilo, kako se ga ustvarja, s kom se sodeluje, skratka seznanila me je z vsem, kar moram vedeti za začetek.

Na eni izmed rednih sej Občinskega sveta je bilo glede Glasila s strani dveh svetnikov rečeno, da Glasilo potrebuje spremembo, ker to pravzaprav sploh ni »podobno glasilu«, pa sem takrat odgovorila, da je Glasilo namenjeno vsem občanom in občankam Občine Šentilj ne glede na starost, izobrazbo ali karkoli drugega. Namen? Da se ga občani razveselijo, ga odprejo, preberejo

članke piscev, ki jih večinoma poznajo, pogledajo slike in prepoznajo svoje znance, prijatelje in sorodnike. Avtorji člankov so domačini za domačine.

Pred vami je prva letošnja številka Glasila Občine Šentilj. Moja želja in želja uredniškega odbora je nadaljevati z dobrimi, uporabnimi in zanimivimi vsebinami, vas z njimi razveseljevati in seznanjati. Seveda se bomo v bodoče potrudili še bolj izčrpno obravnavati teme, ki vas najbolj zanimajo; povprašali vas bomo, katere so to in vas povabili k temu, da tudi vi aktivno sodelujete pri nastajanju našega in vašega Glasila Občine Šentilj.

Vabim vas, da prelistate Glasilo in odkrijete, kaj vse smo vam pripravili. Do naslednje številke pa bomo poskrbeli, da bo naš uredniški odbor skupaj z vami pripravil čim bolj kvalitetne in berljive vsebine. In tukaj vas že sedaj vabim, da če imate kakšne ideje, s katerimi bi lahko popestrili Glasilo, pišite na naslov uredništva: Uredništvo, Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj v Slovenskih goricah ali na: e-pošto: urednistvo@sentilj.si ali suzana.grobelsek@gmail.com

Veseli bomo vsake ideje, seveda bomo prisluhnili predlogom in

sledili vašim željam, saj je Glasilo Občine Šentilj Vaše Glasilo. Tudi predlogi za samo oblikovanje Glasila so srčno zaželeni.

In za konec tega mojega uvodnega pisanja se naj navežem na uvodni citat: če smo že skupaj na odru življenja, odigrajmo to igro skupaj in odigrajmo jo tako, da bo konec srečen.

Suzana Grobelšek,
odgovorna urednica

BESEDA BIVŠE UREDNIKE

Na kmetij velja, da lahko »virt« zapusti kmetijo, ko ima pravega naslednika. Torej nova urednica Suzana Grobelšek, ki vam je, drage bralke in bralci, pripravila tole številko, je "ta prava". Šlo bo naprej ... Glasilo Občine Šentilj je bilo ustanovljeno v prvih letih delovanja naše nove, prvič samostojne lokalne skupnosti v tem delu Slovenije. S ponosom sva z bivšim ravnateljem Osnovne šole Šentilj Brunom Jelenkom v tistem času "hitela" tudi z vsemi simboli občine, vsem tistim, kar poudarja in predstavlja neko skupnost. Walt Jurečič iz Heraldike Slovenija, ki je strokovna ustanova za pripravo in "žegnanje" grbov, zastav ipd., nam je pomagal. Tako smo na prvi občinski praznik leta 1996 imeli vse to: zastavo in grb Občine in prvo številko Glasila. Takrat smo bili na vse to zelo ponosni in vse smo delali z veliko entuziazma. Danes, po 20-ih letih delovanja Občine, in vsega "vzporednega", z veseljem ugotavljam, da bo Glasilo izhajalo tudi v prihodnje. Saj ni potrebno pretiravati; tudi mi smo v zadnjem času izdali največ štiri številke, ampak da vsaj to in da lahko v Glasilu tudi v prihodnje sodelujejo s svojimi informacijami vsi: društva, občani, šoli ... Da imajo ljudje občutek, da lahko tudi oni kaj povedo, vedno je to lahko samo koristno in uporabno za

tiste, ki se trudijo in imajo veliko odgovornost voditi neko lokalno skupnost. Nobenemu ni lahko in že v naprej z »ročcami« posejano, vsak mora skozi kalvarijo formalnih pravil, da lahko delovanje Občine teče normalno. Na drugi strani pa ima vseh več kot 8000 prebivalcev Občine pravico v tej skupnosti živeti, delovati in biti informirani o uporabi sredstev, ki so namenjena za njihovo bivanje v lokalni skupnosti.

Suzani želim uspešno delo, krst je že opravila, samo eno moje videnje pri izdajanju Glasila ji prenašam: »Imej vedno pred sabo ljudi, tistega zadnjega prebivalca na koncu naše Občine, ki nima interneta, da bi spremljal informacije o delovanju Občine na tak sodoben način. Pišite članke za naše preproste ljudi, starejše, bolne, vendar željne informacij o tem, kaj se v njihovem okolju dogaja.

Zahvaljujem se vsem generacijam članov uredniškega odbora, od leta 1996 naprej, županu Edvardu Čagranu, vsem generacijam svetnikov in članom občinskim odborov in komisij, vsem dopisnikom v naše Glasilo in občinski upravi, sodelavcem, ki so tudi vedno s strokovnimi informacijami popestrili informacijski "vsakdan"

in pomagali shoditi prve korake Glasila. To so bili: Danica Drozg, Nives Eržnožnik, Petra Pucko in seveda bivša direktorica občinske uprave, Renata Trajbar Kurbus, ki si je vedno vzela čas za strokovno pomoč pri izdajanju Glasila, ko ni bilo več takšnega hudega zanosa za njegovo izdajo, kot je to pač ob začetku nečesa "novega".

Z veseljem pa bom Suzani, to sem ji obljubila, vedno na razpolago s kakšnim nasvetom in idejo.

Marta Muster,
bivša urednica Glasila

KO ČAS TEČE HITREJE IN NAM GA VEDNO "ZMANJKA"

Ljudje imamo zelo različne poglede na upokožitev; nekateri komaj čakajo na to, drugi nikakor ne želimo v pokoj, za nekoga upokožitev pomeni nekaj pozitivnega, za drugega pa ne. Sam sem imel srečo, saj sem se pravzaprav upokožil kar dvakrat. Prvič leta 2007, ko sem dosegel formalne pogoje in postal neprofesionalni župan in nato drugič ter zadnjič konec lanskega leta.

Prva upokožitev je bila bolj na papirju in se v mojem življenju ni prav veliko spremenilo, med tem ko je lanska bila bolj stvarna. Za eno in za drugo sem se odločil zavestno in prav ničesar ne obžalujem. Enkrat, ko je bila ta »druga penzija« še daleč, mi je sodelavka rekla: »Kot ribiča pa vas v penziji ne vidim.« Kako prav je imela. Šele zdaj sem našel čas za ljudi in stvari, ki sem jih prej zapostavljal. In še vedno sem zvest svojemu kolesu.

Običajno sem se v vseh svojih govorih na občinskih praznikih in mislim, da v večini mojih uvodnikov v Glasilu, na koncu zahvaljeval Občinskemu svetu, občinski upravi in še komu. Zato se mi zdi prav, da to storim še enkrat in se iskreno zahvalim vsem občinskim svetnikom, članom delovnih teles, nadzornim odborom iz obdobja od 1995 do 2014, zaposlenim v občinski upravi in vem, da mi ne bodo zamerili, če se prav posebej zahvalim ge. Marti Muster, prvi direktorici občinske uprave, s katero sva pričela postavljati temelje občine. Zahvala za podporo in tudi za konstruktivno kritiko gre pravzaprav vsem vam. Zatorej hvala.

Občinski upravi in vodenju občine sem dal tokrat dokončno slovo. Vesel sem, da je izšla spet številka našega Glasila, ki smo ga na začetku našega mandata ustanavljali s takšnim veseljem

in smo bili nanj vedno ponosni, saj je bil naša največja vez med občani, upravo, občinskimi organi in menoj. Mnoge občine so se pri ustanavljanju občinskih glasil zgledovala po našem. Vsi pač nimate možnosti spremljati informacij o dogajanju na Občini prek modernih informacijskih sredstev, zato bi srčno želel, da Glasilo ostane prav za tiste, ki ga radi prebirate, nanj čakate, zlasti ko so prazniki.

Županu mag. Štefanu Žvabu in strokovnim službam oz. celotni občinski upravi želim poslovni uspeh, uresničitev zastavljenih ciljev, dobro sodelovane z Občinskim svetom in delovnimi telesi, drznost in spretnost pri sprejemanju odločitev ter predvsem, da bo »naša« Občina Šentilj nekaj, na kar bomo vsi ponosni.

Edvard Čagran

DAMJAN VIDOVIČ,
dr. med., specialist torakalne kirurgije

MEDICUS CURAT, NATURA SANAT *Zdravnik zdravi, narava ozdravi*

V tokratni številki vam predstavljamo Damjana Vidoviča, dr. med., občana Občine Šentilj, občinskega svetnika in predsednika Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

»Eden najboljših in najprijaznejših. Ko je stopil v bolniško sobo, jo je napolnil z energijo, njegov pogled in nasmeh pa sta ti polepšala dan.«

»Se popolnoma strinjam z Ito. Ko me je pogledal, se nasmejal in pomežiknil, so tudi vse bolečine izginile, tako da nisem nič potrebovala proti bolečinam. Tudi vse ostalo je ok.«

»Resnično najboljši torakalec v Mariboru tako po stroki kot s pristopom do pacienta.«

To je le nekaj mnenj o zdravniku iz našega kraja, Damjanu Vidoviču, dr. med., kjer pacienti ocenjujejo in dajejo svoja mnenja o zdravnikih.

Dr. Janez Miličinski je nekoč zapisal, da je »zdravnik posebna figura na odru človeškega življenja. Ko ležiš ali si stisnjen nekje, nemočen, postane ta človek v belem edina figura, ki poskuša vzpostaviti oder, ker se je sesul«. Kdor je to doživel, bo vedel, o čem gre beseda.

Gospod Vidovič, pacienti vas imajo zelo radi, saj pravijo, da ste preprost, vedno dobre volje ter nasmejani in v očeh bolnikov se zdravniki pomembno razlikujejo prav po odnosih do ljudi. Tudi zdravniki nenehno poudarjajo pomen sporazumevanja z bolniki, a obenem marsikdo opozarja, da preprosto nima dovolj časa za razgovor. Vi si ga očitno vzamete. Moram reči, da je časa za

»pravi stik« s pacientom, torej časa za pogovor, žal, res zelo malo, vendar se zelo trudim, da kljub operativnemu in administracijskemu delu, delu v ambulantni in konzilarni službi vedno najdem čas za pogovor s pacientom, saj sem mnenja, da je ravno pogovor najpomembnejši del sodelovanja in zaupanja v odnosu pacient – zdravnik. Da, vzamem si ga, saj je nujno, da si pridobim pacientovo zaupanje ravno zaradi nadaljnje lažje komunikacije in podajanja informacij glede na trenutno zdravstveno stanje, o prognozi bolezni in pričakovanem izidu zdravljenja, o nepričakovanih zapletih ter o samem odpustu in napotkih za nadaljnje okrevanje. Boljši kot je odnos, bolje pacienti upoštevajo navodila. Tukaj bi še omenil tudi razmerje in odnos do pacientovih svojcev, saj vemo, da je »tvoja bolezen tudi bolezen tvojih najbližjih« in je subjektivno najhujša, ne glede na realno stanje, saj svojci doživljajo bolezen najbližjega še veliko bolj čustveno kot sam bolnik. Pogosto dobro opravljen pogovor s svojci ponudi pravi uvid v naravo bolezni.

Zdravniški poklic je bil v zgodovini vedno cenjen, ljudje zdravnike spoštujejo, pa vendar se jih po svoje tudi bojijo. Zakaj, menite, je temu tako? Zdravnik je lahko morda asociacija na strah pred neko slabo diagnozo, pred rezultati zdravljenja, morda realnostjo, ki na žalost

ni vedno dobra. Nekateri otroci se zdravnikov, to lahko rečem iz izkušenj, bojijo zaradi stereotipov, ki jim jih nehote, ali hote, dajo starši z raznimi izjavami, kar se seveda potem prenese še v ostala starostna obdobja. In kot sem že prej rekel, dobra komunikacija in odnos sta temelj, tudi za to, da prežene strahove.

Ali opazate, da se je odnos med pacientom in zdravnikom v zadnjih letih kaj spremenil? So pacienti bolj razgledani, zahtevni in kaj to prinaša v praksi? Seveda so pacienti znatno bolj razgledani zaradi interneta, medijev, revij, skratka, veliko število informacij, ki so dandanes vsakomur dostopne, je vzrok za to, da se pacienti o svoji bolezni že prej pozanimajo. Težava je edino v tem, kako si te informacije interpretirajo, saj jih velikokrat »preberejo, slišijo in razumejo«, kot jih sami želijo. Včasih pride zaradi tega do morda manjše težave v komunikaciji, kar lahko moti normalen odnos, o katerem sva prej govorila. Lahko bi rekel, da eni bolniki, ki so si pridobili tovrstne informacije, sprašujejo in prosijo za strokovno interpretacijo, drugi, pa s tem ne mislim slabo, so takšni, ki vedo že »več kot sami zdravniki«. Potem v razgovoru vseeno poskušam razložiti, da tudi ista bolezen pri dveh različnih bolnikih ne poteka enako. Ampak te številne informacije, s katerimi se »oborožijo« pacienti, seveda niso nobena ovira. Z

foto:ukc-mb

razumevanjem z moje strani, kot zdravnika, se zavedam, da se vsak želi čim bolj poučiti o svoji bolezni in pravzaprav nikoli ni bilo večjih nesporazumov zaradi tega.

Hipokratova prisega je prisega vseh zdravnikov, ki ste jo izrekli ob koncu izobraževanja. Je plemeniti etični kodeks, ki še danes vodi zdravniški poklic. Kaj konkretno pomeni ta prisega vam; so le besede, ki ste jih formalno izrekli, ali ima globlji pomen? Vsem, ki so kdajkoli potrebovali, potrebujejo ali bodo potrebovali pomoč, bom vedno pomagal ne glede na prisego, je pa prisega res nekaj, kar govori o tem, da zdravnik svoje življenje posveti službi človeštva. Morda bi tukaj omenil še samo to, da mora biti vest zdravnika bistveno bolj »izbrušena« kot vest drugih ljudi.

Zaposleni ste v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor na Oddelku za torakalno kirurgijo, ki se je v svoji zgodovini iz skromnega odseka razvil v

sodoben, strokovno visoko usposobljen torakalni center, primerljiv s podobnimi centri doma in v tujini. Kaj pravzaprav počne »torakalni kirurg« in ali obstaja področje, za katerega ste se še posebej specializirali, saj sem nekje zasledila, da ste edini taki specialist v Sloveniji? Naš Oddelek je lani praznoval 60. obletnico svojega obstoja, kar smo obeležili z mednarodnim kongresom z veliko udeležbo, saj tudi sami aktivno sodelujemo na številnih domačih in tujih kongresih, prispevki pa so objavljeni v najuglednejših strokovnih revijah, smo tudi soavtorji raznih strokovnih učbenikov, seveda pa aktivno sodelujemo v pedagoškem procesu študentov Medicinske fakultete in Fakultete za zdravstvene vede. Kaj torej dela torakalni kirurg? Toraks pomeni prsni koš in torakalni kirurg se ukvarja z boleznimi prsnega koša, najpogostejše so operacije pljuč, na žalost tudi pljučnega raka,

ter ostalih sprememb na pljučih. Operiramo še spremembe v medpljučju, na požiralniku, na prehodu iz požiralnika v želodec in trebušni preponi. Prav tako operiramo tudi spremembe na steni prsnega koša, dojke in bolezensko spremenjeno ščitnico, preko 40 let pa tudi v sodelovanju s kardiologi vstavljamo srčne spodbujevalnike. Vsekakor je potrebno omeniti, da je naše delo timsko in da sodelujemo s številnimi specialisti drugih panog, predvsem so to pulmologi, radiologi in onkologi.

Sam sem se specializiral za operacije prirojenih deformacij stene prsnega koša; najpogostejše so to vdrti prsi. Za operacije se pacienti odločijo zaradi estetskega videza (predvsem je to občutljivo v dobi odraščanja), pa tudi zaradi težav s srčno-žilnim in dihalnim sistemom. Operacijski posegi se opravljajo v starosti od 4 do 18 let.

Uporabljamo minimalno invaziven kirurški način oziroma

pristop, rezultati so odlični, okrevanje hitro, zadovoljstvo otrok in mladostnikov ter seveda staršev je zelo veliko. Omenjen poseg opravljam trenutno edini v Sloveniji.

Koliko imajo po vašem mnenju mediji negativen vpliv, saj večinoma prikazujejo negativno plat zdravstva in tako bolnikom odvzemajo občutek varnosti in zaupanja?

Mediji poročajo več ali manj o zdravniških plačah in zaslužkih in nekaterih medijsko razvpitih primerih, vendar menim, da vseeno nimajo toliko vpliva, da bi odvzeli bolnikom ta občutek varnosti in zaupanja.

Seveda me zanima, zakaj ste se pravzaprav odločili za ta, tako lep, pa vendar neverjetno zahteven in odgovoren poklic?

V otroštvu sem zaradi nesrečnega dogodka skoraj izgubil življenje, ampak mi je zaradi hitrega in pravilnega ukrepanja gorskega reševalca uspelo »ubežati« smrti. Od takrat naprej je v meni začela tleti neka želja pomagati drugim, ki je bila vedno močnejša in enostavno si nisem mogel predstavljati drugega poklica, kjer bi lahko tako nesebično in s predanostjo pomagal drugim ljudem. Tako sem se po Srednji zdravstveni šoli odločil za študij na Medicinski fakulteti.

Poznamo vas tudi kot občinskega svetnika, ki je dobil veliko glasov volivcev, ste pa tudi predsednik Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, kar pomeni, da vam očitno tudi ni vseeno za domači kraj, v katerem živite in

za občino, katere občan ste. Kako uspešno se »preklapljate« iz sveta medicine v svet politike?

Kot občinski svetnik in predsednik Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja sem začel s prvimi koraki tudi v politično delovanje na lokalni ravni, kjer si želim predvsem dobrega sodelovanja vseh članov Občinskega sveta in župana oziroma vseh vključenih, saj bomo samo tako lahko dobro delovali v korist za naše občane.

V tem intervjuju sem vas želela predstaviti kot zdravnika, občinskega svetnika in predsednika pomembne občinske komisije, vendar pa me za konec zanima tudi, kdo je Damjan Vidovič kot oseba. Kaj lahko poveste o sebi, kdo ste, od kod prihajate, s čim se ukvarjate v prostem času, če vam ga sploh kaj ostane?

V Mojstrani na Gorenjskem sem preživel čudovito otroštvo, kjer sem imel vsak dan neverjeten pogled na Julijske Alpe in Karavanke, tako sem že od zgodnjega otroštva tesno povezan z življenjem v naravi in s pomočjo dedka sem spoznal tudi lepote in povezanost z delom na zemlji, saj sem občasno z njim tudi kmetoval. Veliko let sem sodeloval v Gorski reševalni zvezi, vključno s helikopterskim reševanjem. Po končanem študiju na Medicinski fakulteti sem dobil službo v UKC Maribor, zato sem se preselil v Štajersko prestolnico in kasneje v Šentilj.

Leta 2007 sem zaključil specializacijo iz torakalne kirurgije, sedaj sem vključen

tudi v izobraževanja kolegov na Medicinski fakulteti, pripravljam pa tudi doktorat znanosti.

Drugače naj povem, da obožujem vožnjo z motorjem, v prostem času pozimi najraje smučam in rekreativno igram hokej na ledu; s tem adrenalinskim načinom življenja verjetno nekako krotim svojo napetost in utrujenost zaradi službenih obveznosti. Da ne pozabim še svoje psičke Tise, s katero preživim veliko svojega prostega časa. Rad se sprostim v vinogradu, kjer sem predvsem pomoč svojemu očetu. Prostega časa nimam veliko, kljub temu pa toliko, kot ga imam, želim preživeti čim bolj aktivno in kvalitetno.

Zaradi številnih obveznosti se le redko vračam k svojim staršem in sestri ter njeni družini, vendar ko se, je to neverjeten občutek, ko podoživim znova vse lepote kraja in okoliških planin, spomine na sproščeno in lepo otroštvo ..., posebno mesto v mojem življenju pa imata moji dve čudoviti nečakinji, Ema in Karla, ki me vedno s svojo iskrenostjo, srčnostjo, dobroto in iskrkami v očeh prepričata, da je življenje krasno, polno, kar mi vedno znova »napolni baterije« .

Za konec bi vas še prosila za zaključno misel, sporočilo za naše spoštovane bralke in bralce občinskega glasila.

»ŽIVLJENJE JE PREKRATKO, ZATO GA UŽIVAJ Z VELIKO ŽLICO S PRAVO MERO.«

Najlepše hvala za vaše odgovore.
Suzana Grobelšek

UVAJANJE NOVINCEV V VRTEC

Naj se predstavim. Sem Sara Monzalgi, diplomirana vzgojiteljica, in opravljam delo vzgojiteljice v Vrtcu Sladki Vrh. Svoj poklic imam rada, predstavlja mi izziv, saj sem mnenja, da je prav delo s predšolskimi otroki izredno pomembno za celostni nadaljnji razvoj otrok in kot tako zahteva veliko strokovnosti in odgovornosti. Delo z otroki me bogati in mi daje veliko življenjske energije, v največje veselje pa mi je, ko so otroci zadovoljni, ko v skupini zaživimo kot prijatelji, navežemo čustvene stike in začutimo medsebojno zaupanje in pripadnost. Zavedam se, da imam kot vzgojiteljica izjemno poslanstvo v najzgodnejšem otrokovem razvoju, saj moram otroku v sleherni situaciji nuditi oporo, brezpogojno ljubezen in varen objem, kamor se bo lahko zatekel. Po drugi plati pa moram v vsakodnevne dejavnosti otrokovemu starostnemu obdobju primerno prepletati vsa področja kurikula, kjer otroci pridobivajo nova znanja in izkušnje. Torej morava skupaj s pomočnico delo načrtovati in izvajati tako, da se vsak otrok celostno razvija. Tako vedno iščem nove poti in znanja, s katerimi bi lahko izboljšala svoje delo. Veliko mi pomeni zaupen in spoštljiv odnos s starši in sprotne medsebojna komunikacija, zato se s formalnimi in neformalnimi srečanji trudim vzpostaviti povezavo med družino in vrtcem. Menim, da svoje delo vestno opravljam, vsak dan se veselim svojega dela, čeprav ni vedno lahko.

Letos delam v oddelku prvega starostnega obdobja, kjer so otroci stari od 1 do 3 let, v času, ko potrebujejo veliko nežnosti, saj jim prav me, vzgojiteljice, nadomestimo ljubezen njihovih staršev v času, ko nam zaupajo svoje malčke. Pri svojem delu v prvi starostni skupini se srečujem z uvajanjem novincev in prav zato sem se odločila svoje izkušnje na tem

področju deliti s starši, ki jih v bližnji prihodnosti čaka to obdobje v življenju njihovega otroka. Vzgojiteljice se na sprejem novincev skrbno pripravimo, navadno je to v mesecu septembru, ki je uvaljni mesec. Takrat dejavnosti podredimo prav prilagajanju otrok na bivanje v vrtcu. Uvajanje je izjemen dogodek, tako za otroka, starše in vzgojiteljice. Zato moramo biti v uvalnem mesecu posebej strpni. Otrokom je potrebno olajšati situacijo ločitve, vendar se je pri tem treba zavedati, da imajo svoje stiske tudi starši. Za matere se končuje obdobje porodniškega dopusta in že sama vrnitev v delovno okolje pomeni veliko spremembo in posledično stresno situacijo za vso družino in organizacijo življenja. Večina otrok prvič vstopi v vrtec s pričetkom novega šolskega leta, se pa dogaja, da starši vpišejo novinca tudi med letom. Takrat je uvajanje novinca posamično in poteka drugače, saj svojo vlogo odigrajo ostali otroci v skupini, ki so že prilagojeni. Večja težava je za vzgojiteljici, ki se morata posvečati novincu in staršu, pri tem pa hkrati izvajati vse dejavnosti za ostale otroke v skupini, ki jih narekuje kurikulum.

Otrok je na svoje starše normalno zelo navezan, seveda pa so otroci različni, eni se v prvih mesecih več srečujejo z drugimi ljudmi in imajo več pozitivnih izkušenj, drugi manj in v odnose vstopajo plaho in z nezaupanjem. Pa vendar je pri vstopu otroka v vrtec poglavitna naravnost staršev. Če starši vzgojiteljici zaupajo, je to že temelj pozitivnega odnosa, ki ga bo otrok začutil od vzgojiteljice in vrtca. Starši pogosto svoje strahove in skrbi ter ločitvene stiske prenašajo na otroke. Ti so namreč zelo senzibilni in zaznajo počutje staršev. Otrok mora čutiti, da ga ima starš brezpogojno rad, čeprav ga prepušča vzgojiteljicam, ki

jim zaupa. Neredko se dogaja, da starši nehoti delajo veliko napako, ko otroka z vrtcem strašijo, češ, vzgojiteljica bo huda, če boš jokal, v vrtcu pa ne boš smel imeti dude. S tem starši sami povečujejo težave. Normalno je, da za otroka vključitev v vrtec predstavlja veliko spremembo, saj se spremeni ritem prehranjevanja, spanja ... Vsak otrok ima drugačen tempo prilagajanja. Staršem je ob uvajanju potrebno zagotoviti, da v prvih dneh spremljajo svojega otroka v skupini, sodelujejo pri igri in postopno podaljšujejo čas bivanja v vrtcu. Seveda ne doživljajo vsi otroci prehoda v vrtec na enak način. Nekateri so bolj prilagodljivi, drugi manj in zato je težko časovno določiti, kako dolgo naj bo starš prisoten pri uvajanju. Odsvetuje se tudi, da bi že prve dni, ko starš ni več prisoten pri uvajanju, otrok ostajal v vrtcu od zgodnjega jutra do poznega popoldneva. Pogosto prvi dan mine brez večjih težav, otrok je navdušen, vse je novo, vrstniki, igrače, okolje. Jokati začne šele čez teden ali celo več. Kljub vsemu pa večina otrok prve dni ob ločitvi joka, se drži staršev, ločitev je stresna. Tudi kasneje so ti novinci občutljivi, nemirni, težje zaspijo ali sploh ne, slabo jedo ali hrano zavračajo. Za starše otrok, ki se težje prilagajajo in veliko jokajo, je ločitev zelo stresna. Vendar moramo vedeti, da je za otroka jok izražanje svojih občutkov in nemoči. Starši svoje stiske ne smejo prenašati na otroka. Najboljše je kratko slovo. Vzgojiteljici ga predajo nežno, a odločno. Če se starši dolgo poslavljajo in ne zaupajo, da bo vzgojiteljica njihovega malčka potolažila, je otroku težje. Ločitveni pretres navadno namreč kmalu po odhodu staršev mine, saj vzgojiteljice zmoremo s pestovanjem, zanimivo igrabo in družbo ostalih otrok malčka hitro pomiriti.

Vez med otrokom in domom predstavljajo tudi predmeti, ki jih ima otrok doma za pomiritev. V dogovoru z vzgojiteljico jih lahko starši dovolijo prve dni prinašati v vrtec in na ta način omiliti otrokovo stisko. Seveda je od starosti otroka odvisno, kaj bo prinesel s seboj. Starši morajo ob vključitvi otroka v vrtec pričakovati spremembe tudi doma. Otrok bo kar naenkrat potreboval več pozornosti, potrpežljivosti in nežnosti. To bo izkazoval na različne načine, lahko bo odklanjal hrano, slabo spal, postajal razdražljiv. Strokovnjaki priporočajo, da si ob uvajanju starši vzamejo kak dan dopusta, tako da lahko čas bivanja v vrtcu podaljšujejo postopoma, doma pa več časa namenijo igri in druženju s svojim malčkom.

Izreden pomen pri počutju novincev in vseh otrok v vrtcu ima sodelovanje med starši in vzgojiteljicami. To nikakor ni enostaven proces. Temeljiti mora na dosledni, iskreni in spoštljivi komunikaciji ter zaupanju. Gre za vzajemen proces, v katerem moramo obojni v skupnih dogovorih biti pripravljeni prilagajati svoja vedenja v otrokovo korist, kajti starši niso le uporabniki vrtca, ampak sooblikovalci vzgojnega procesa. Starši se morajo zavedati, da imamo vzgojiteljice veliko strokovnega znanja, vzgojiteljice pa moramo upoštevati, da starši veliko vedo o svojem otroku, da imajo svoje vrednote. Seveda pa se morajo tudi starši zavedati, da vzgojiteljice ne morejo ugoditi vsem njihovim subjektivnim željam, če so te v nasprotju s strokovno

avtonomijo vrtca in kurikulumom, ki je za vzgojno-izobraževalno delo vrtca obvezujoč. Prav zato nam vzgojiteljicam zaupanje in iskreni ter spoštljivi medsebojni odnosi veliko pomenijo. Le tako se lahko otrok v vrtcu dobro počuti in napreduje v razvoju. Vedno smo pripravljene na pogovor, pa naj bo to ob sprejemu otroka, ob odhodu, na govorilnih urah, roditeljskih sestankih ali na neformalnih srečanjih. Oboji imamo namreč skupen cilj, radost in veselje ob pogledu na zadovoljne otroke. Spregovorila sem o najbolj pogostih težavah ob uvajanju otroka v vrtec, a iz izkušenj lahko zagotovim, da vse slej ko prej minejo in kaj kmalu se starši srečajo s situacijo, ko pridejo po otroka prehitro, saj bi rad še ostal med vrstniki in se igral.

Sara Monzalgi

»DOKLER GIBAŠ, ŽIVIŠ!«

Pred. Nataša Vidnar, dipl.m.s., univ. dipl.org. (Svetovalka za promocijo zdravja, Učiteljica nordijske hoje in teka 2) Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca Maribor, Slovenija
AMEU, Evropski center Maribor
E- pošta: vidnar@amis.net

Prebivalci Slovenije smo premalo telesno dejavni. Današnji način življenja nas sili, da večino dneva preživimo sede, v avtomobilu, v službi, šoli, pred televizorjem in za računalnikom. Telesna nedejavnost je za zdravje ljudi tvegano obnašanje in je velik dejavnik tveganja za kronično nenalezljive bolezni, predvsem za bolezni srca in ožilja.

Gibanje v našem vsakdanjem načinu življenja je temelj naših gibalnih potreb. Omogoča nam uresničevanje minimalnih gibalnih potreb vsak dan. Zato je zelo pomembno, da v naš vsak dan vključimo čim več gibalnih, športnih dejavnosti tako, da jih bomo opravljali spontano, ne da bi na to sploh pomislili. Telesna dejavnost je kakršnokoli gibanje telesa, usmerjeno v krepitev zdravja, pri katerem porabimo tudi določeno energijo.

Test hoje je preizkus telesne vzdržljivosti na 2 km in nam omogoča določitev maksimalne aerobne sposobnosti.

Od leta 2005 deluje v Zdravstvenem domu dr. Adolfa Drolca Maribor Oddelek za promocijo zdravja. Temeljni cilj Oddelka za promocijo zdravja je usmerjen v razvoj preventivnih in promocijskih ukrepov z namenom zmanjšanja obolevnosti in dejavnikov tveganja za razvoj kroničnih nenalezljivih bolezni. Sledimo priporočilu CINDI Slovenija.

V mesecu aprilu 2015, smo ob Svetovnem dnevu zdravja, opravili Test hoje za ljudi iz mariborske regije in paciente, ki obiskujejo delavnice programirane zdravstvene vzgoje za odraslo populacijo v Zdravstvenem domu Maribor.

Naredili smo primerjavo med 60-imi ljudmi oziroma pacienti, starih od 60 do 92 let, obeh spolov. Ugotovili smo, da pacienti, ki so vključeni v delavnice Promocije zdravja, ki se izvajajo v Zdravstvenem domu Maribor, niso redno telesno dejavni oziroma se ne ukvarjajo redno z telesno dejavnostjo, gibanjem. Ljudje, ki pa so prišli na občinski Test hoje, pa se 3 do 5-krat na teden ukvarjajo z redno telesno dejavnostjo oziroma se redno gibljejo.

Rezultati testa hoje pri pacientih iz delavnic so pokazali, da je pri moških in ženskah telesna zmogljivost ali Fitnes indeks kar precej ali malo pod povprečjem, pri ljudeh, ki se redno ukvarjajo s telesno dejavnostjo pa je Fitnes indeks vsaj v povprečju, pri večini pa precej nad povprečjem. Slednji, ki so telesno dejavni vse življenje, izgledajo »mlajši« od

svojih neaktivnih vrstnikov za 10–20 let. Pacienti iz naših delavnic, ki niso telesno dejavni. imajo tudi problem s prekomerno telesno težo in zaradi tega tudi prisotne bolečine v hrbtenici, kolenih, vratu in drugod. Telesno dejavni ljudje z redno telesno dejavnostjo oziroma gibanjem tudi vzdržujejo normalno telesno težo, kar so dokazali s svojim fizičnim izgledom ljudje na občinskem testu hoje in slednji nimajo nobenih bolečin.

Primerjava testov hoje med telesno dejavnimi in telesno nedejavnimi ljudmi je nazorno pokazala, da redna telesna dejavnost zagotovo vpliva na fizični izgled ljudi, vitalne in miselne

sposobnosti, samozavest ljudi, zdravje, deluje proti stresu, pomaga vzdrževati normalno telesno težo in predvsem podaljšuje in dviga kvaliteto življenja. Slednje sta dokazala udeleženca občinskega testa hoja, ki sta bila stara tudi 90 in 92 let!

Življenje brez bolezni in zdrava starost sta močno odvisna od sreče in od genetskih ter drugih dejavnikov, na katere ne moremo vplivati. Dejavniki življenjskega sloga ključno vplivajo na to, koliko časa bomo živeli brez bolezni in invalidnosti. Na svoj življenjski slog lahko vplivamo sami in ga tudi spremenimo. Pomembni sta odločitve in vztrajnost, ki se bosta

vedno obrestovali. Leta brez bolezni in zdrava starost so najbolj dragocena nagrada za to. Z dobro telesno kondicijo bo življenje postalo lepše, zato znanje o tem dviga in podaljšuje kvaliteto življenja. Začeti pa je treba v otroštvu, mladosti, kar se zagotovo obrestuje v starosti.

»Gibaj se veliko in opaziš boš razliko,« pravi učenka Katja Marolt.

V mesecu juniju bo v Šentilju organiziran tečaj NORDIJSKE HOJE (možnost izposoje palic za nordijsko hojo v času tečaja), INFO NA: vidnar@amis.net, 040 541681

SLOVENSKI ENERAGENT, SLOVENSKI IZDELEK IN SLOVENSKA DELOVNA MESTA

Olje in plin iz uvoza sta riziko

V Evropi in Sloveniji je veliko vrst ogrevalnih sistemov in na žalost še vedno prevladujejo ogrevalni sistemi na fosilna goriva, ki so žal odvisni od nihanja cen na svetovnih borzah. Dolgoročno je torej ogrevalni sistem na fosilna goriva lahko zelo drag, saj nikoli ne vemo, kako se bodo dvignile ali spustile cene energentov, kot so olje ali plin. Problem pri olju je poleg relativno visoke cene tudi onesnaževanje, ki ga povzroča. Plin v primerjavi z oljem onesnažuje manj, a ni naš.

Cena električne energije je dolgoročno neznanka

V porastu so sanacije stavb s pomočjo toplotnih črpalk. Takšna vrsta ogrevanja spada trenutno med vrsto alternativnih vrst ogrevanja in je odlična izbira glede na udobno rokovanje in enostavnost uporabe ob predpostavki, da bo cena elektrike dolgoročno nizka. Toplotna črpalka za obratovanje in črpanje energije iz zraka ali zemlje porabi tudi do 7.000 kWh energije letno. A problem je, da velik del električne energije pridobimo iz fosilnih goriv (TEŠ 6) ali pa ga uvozimo iz tujine in transportiramo po dotrajani električni

infrastrukturi. Dolgoročnost takšne naložbe je torej odvisna tudi od tega, koliko bremena za obnovo elektro omrežja se bo prevalilo na uporabnike.

Les je slovenski nacionalni interes

Zaradi velike površine gozdov, ki pokrivajo Slovenijo in tudi zaradi katastrofalnega žledu, ki se je zgodil lansko leto, imamo v Sloveniji prekomerne količine lesa, ki ga je potrebno uporabiti. Les vsako leto znova zraste in spada med trajnostne lokalne energetske vire. Kotli na biomaso uporabljajo kot energent pelete ali polena. Možno pa bi bilo seveda tudi kurjenje oljčnih koščic, lupine sončničnih semen, papir ali koruzne storže. Varjeni kotli na pelete delujejo popolnoma avtomatsko in so veliko bolj priročni kot klasični kotli na drva. Dosegajo pa tudi izkoristke okoli 93 % in so v primerjavi s konkurenco iz tujine ugodnejši ter zagotavljajo slovenska delovna mesta.

Kako izbrati pravi kotel na biomaso

Pri odločitvi o opremi kurilnice je potrebno upoštevati več dejavnikov. Potrebujete pravega mojstra, ki

vam bo pregledno, neodvisno in kakovostno zmontiral naročeno opremo. Potrebujete pravi kotel, ki je primeren za vašo situacijo in potrebujete zanesljivega partnerja. V prodajnem programu proizvajalcev kotlov je več različnih modelov, ki izpolnjujejo možnost pridobitve Eko sklada. Vi kot stranka, pa si lahko izberete rešitev na drva, pelete ali kombinirano rešitev, ki bo kurila tako drva kot pelete. Bolj ekološko osveščene stranke pa si bodo kotlovnico uredile še z zalogovnikom tople vode, ki bo odvečno toploto iz peči namesto v dimnik poslal v zalogovnik, ki bo vodo kasneje razporedil po ogrevalnem sistemu hiše. Še bolj tehnološko ozaveščeni uporabniki pa bodo posegli po uplinjevalnem kotlu, ki lesa ne kuri, ampak uplini. Vidimo torej, da je izbira med kotli velika in da si med seboj vsi niso enaki. Osebnostno priporočam, da se pred nakupom posvetujete s strokovnjakom in si pogledate tabelo proizvajalcev, ki jih je certificiral slovenski Eko sklad in tako dobite možnost subvencije investicije v višini 25 % nakupa.

Miha Vake,
univ. dipl. med. kom.

PASJA ŠOLA SIMBA

“Ni pomembno, kako malo denarja ali lastnine imate, če imate psa, ste bogati.” (Louis Sabin)

Društvo Pasja šola Simba, šola, kjer razumemo pse in kjer je šolanje ter vzgoja psov zabava, vam predstavlja svojega člana, priznanega kirurga Damjana Vidoviča, dr. med. in njegovo psičko Tiso, ki sta člana našega društva že od same ustanovitve. Gospod Vidovič pravi: »Zame so psi neverjetna bitja, ki dajejo brezpogojno ljubezen in iz izkušenj lahko rečem, da ima pes en sam cilj in to je, da podari svoje srce. Ko sem se odločil za psičko, sem se zavedal, da bom z njo preživel veliko svojega prostega časa. Vedel sem, da bom moral poskrbeti za vsakodnevne aktivne sprehode, za nego, za zdravo prehrano, za njeno zdravje in cepljenje, zato sem se želel seveda čim bolj poučiti o psih ter najbolje pripraviti na ta korak. V Pasji šoli Simba sem dobil odgovore na vsa vprašanja o vsem, kar me je skrbelo, zanimalo, kratka dobil sem vse informacije, ki so se mi zdele ključnega pomena za takšno pomembno odločitev, ampak na koncu so mi povedali, da se vse

začne pri vzgoji in da mi bo lepo vzgojen pes prinesel veliko sreče in veselja in je neverjetno dober družabnik. Z mojo psičko Tiso sva veliko truda vložila v vzgojo, tako da je sedaj najino skupno sobivanje enostavno in zabavno. Naučil sem se, da moram biti dosleden in pravičen, poleg tega pa seveda tudi prijazen in psički jasno ter iskreno izkazati naklonjenost in jo nagraditi za želeno vedenje. Ogromno sem se naučil o pasji samokontroli, tako da moja psička ne izsiljuje, zna počakati, je umirjena in sproščena. Veščine, ki sva se jih naučila v Pasji šoli Simba, redno izvajava. Prav tako se mi zdi pri vzgoji zelo pomemben odpoklic psa, kar velja tudi za eno najbolj pomembnih veščin vzgojenega psa. Zelo pomembna se mi je zdela socializacija, saj le-ta bistveno izboljša kvaliteto pasjega življenja in najinega sobivanja. Ker pa socializacija ni trajna, jo je treba obnavljati in dopolnjevati vse pasje življenje, zato se s svojo psičko vedno rada vračava po novo znanje in veščine v Pasjo šolo Simba.«

Naša Pasja šola Simba je prijazna psom in lastnikom in glavni cilj nam je, da skupaj dosežemo rezultate, ki vam bodo omogočili prijetno zabavo in skupno življenje.

In – nikoli ni prepozno, saj se tudi psi, tako kot ljudje, učijo vse življenje.

Vabljeni k vpisu

KONTAKT:

- **telefon** 031619770 (med 15. In 19. uro)
- **elektronski naslov:** pasjasolasimba@gmail.com
- **facebook** Pasja Šola Simba

NOVA VADBA V ŠENTILJU - PRO SKI SIMULATOR

V soboto 11. 4. 2015 je v starem vrtcu potekal dan odprtih vrat, predstavitev nove vadbe v Šentilju, vadbe PRO SKI SIMULATOR.

PRO SKI vadba je aktivnost, ki vsebuje ritmično in nenehno gibanje velikih mišičnih skupin. Zagotavlja odlično in učinkovito vadbo, s katero kurimo maščobe, poveča vzdržljivost srca in ožilja ter posledično ohranja srce in pljuča zdrava, seveda pa z redno vadbo tudi hujšamo. Vadba na napravah je lahko lahkotna, lahko pa tudi zelo intenzivna.

PRO SKI treningi združujejo vse elemente vadbe, s katerimi krepite zadnjico, noge, trebuh, roke, ramena

in na splošno poskrbite za vse mišice telesa. Velik vpliv ima tudi glasba, ki sprošča napetost in skrbi za dobro vzdušje.

Že ena ura ali dva do tri vadbene enote Pro Ski treninga na teden vas lahko pripravi do redne telovadbe. Ko boste spoznali, da se zaradi redne telesne aktivnosti počutite veliko bolje in imate več energije, boste imeli tudi več želje po gibanju. Motivacija bo iz dneva v dan večja, kmalu pa bodo vidni tudi njeni prvi učinki.

PRO SKI vadba je torej vadba tako za začetnike kot za rekreativce in športnike, povrne vam energijo in izoblikuje telo.

Ponujamo tudi vadbo za mamice z dojenčki (trenirajo mamice z dojenčki kot »utež«) in vadba mix (pilates-joga).

Za informacije pokličite na tel. št. 031/285163, Petra, stari vrtec Šentilj

ANTON PERKO – TRIKRATNI ŠAMPION KOS LENART 2015

Imel sem srečo, da sem kmalu po tem, ko sem se preselil v Šentilj, naletel na zelo všečno vinsko ponudbo (bilo je v enem izmed šentiljskih lokalov, ko sem to izkušnjo prvič delil s prijateljskima Milanom in Marjanom). Pa kaj ne bi, saj je polni krajevni naslov Šentilj v Slovenskih goricah. Za Slovenske gorice se pa že spodobi pravšnja vinska ponudba. A spominjam se, da sem, ko sem komu razlagal, da sem se preselil v Šentilj v Slovenskih goricah, nekajkrat naletel na začuden pogled in vprašanje: „Kam si se preselil?“ Tako sem ugotovil, da sem moral nato dodati, da je to tisti Šentilj, kjer smo včasih „švercali“. To je marsikomu bilo nekoliko bolj domače. Pa brez zamere drage Šentiljčanke in Šentiljčani.

Naj nadaljujem – z vinom in vinogradništvom, ki je še kako povezano z imenom Anton Perko, pa tudi s tem, da sem od leta 2003 član Evropskega reda viteзов vina/ ORDO EQUESTRIS VINI EUROPAE/ Konzulata za Slovenijo. Članstvo v tem vinskem viteškem redu je možno le na predlog koga, ki je že daljše obdobje član tega reda. Zadal sem si nalogo, da bom tudi sam predlagal člane, ki po moji oceni izpolnjujejo kriterije, ki jih članstvo v tako eminentnem združenju zahteva. Nagovoril sem dva znana vinogradnika iz naše občine, eden od obeh je Anton Perko (o drugem pa kaj več v kakšnem prihodnjem članku). In tako je Anton Perko lani postal član Evropskega reda viteзов vina Konzulata za Slovenijo. Ne samo, da si je s svojim dolgoletnim uspešnim delom na različnih področjih, zlasti na kmetijskem, ustvaril velik ugled in zaupanje v ožjem in širšem okolju, s svojim strokovnim delom na področju vinogradništva in vinarstva in z velikimi uspehi na obeh področjih, si članstvo v Evropskem redu viteзов vina nesporno zasluži. Ker prostor ne omogoča daljšega zapisa o tem

vinskem viteškem redu, naj omenim le, da ima Evropski red viteзов vina viteško redovno tradicijo, saj nadaljuje tradicijo viteškega reda svetega Jurija iz leta 1273 oziroma 1308 in 1468. Evropski vinski viteški red ima sedež v Eisenstadtu in je institut prijateljstva in miru. V zatočišču vinskega viteštva živi pristno prijateljstvo, ker je plemenito vino samo razlog za radost in prijateljstvo. Če smo prijatelji, je to najzanesljivejša pot k miru! Vinski vitezi so vitezi miru. (cit. iz brošure Mi o sebi, Ordo Equestris vini Europae, Konzulat za Slovenijo). Naj še dodam, da je moto pristopa k viteštvu »Šele ko boš premagal zavist in se boš začel zavzemati za druge, boš postal pravi viteški človek!«

Zakrožimo ta zapis o velikih uspehih Antona Perka v lanskem in letošnjem letu, čeprav je resnici na ljubo treba priznati, da jih tudi v prejšnjih letih ni manjkalo. Na meddruštvenem regijskem ocenjevanju vin v okviru sejma KOS 2014 v Lenartu je med suhimi vini postal šampion njegov Sauvignon letnik 2012. Na letošnjem regijskem ocenjevanju KOS 2015 v Lenartu pa

je prejel vse tri možne šampione: med suhimi vini za Sauvignon leta 2014, med polsuhimi in polsladkimi za Rumeni muškati leta 2014 in med predikatnimi vini za suhi jagodni izbor Laški rizling (Valentinovo vino) letnik 2011.

No, Anton ob tem poreče, da to ni le njegov uspeh, ampak gre tudi za uspeh njegove družine – žene Marjete, babice Marte Perko ter obeh sinov Aleša in Andreja. Bo že držalo, da morajo na družinski kmetiji v Sp. Velki s 30 hektarji obdelovalnih površin skupaj z najetimi zemljišči 2 ha vinogradov, 60-imi govejimi pitanci, največkrat vsi skupaj poprijeti za delo. Da se vlaganje v napredek splača, pa Anton trdi od vsega začetka, potrebna je seveda strokovnost, izobraževanje ... in tudi degustacije v krogu družine. Ja, Družina, tista z veliko začetnico, tako kot je to pri Perkovich.

In kot mi je povedal sin Aleš, ki je član znane pevske skupine Il divji, se jeseni, ko se začne delo v kleti, mama rada pošali, da je mož poročen s kletjo.

Jože Grobler

PRVOMAJSKO DRUŽENJE V CERŠAKU

Predpraznično nedeljo 26. 4. 2015 je v maneži kmetije Ferk (ali ljubkovalno poimenovani "cirbeški Dolini pod Poncami") zaznamoval dogodek, ki sta ga organizirala TD Cer in KK Branka v sodelovanju z drugimi društvi iz Ceršaka. Dvaindvajset ekip, katere vsaka je štela po tri kuharje, je tekmovalo v kuhanju golaža, poimenovanega Cirbeški kotel. Kuharji, ki so prišli iz številnih krajev Občine Šentilj, so svoje nože začeli vihteti ob 9. uri, istočasno z najmočnejšimi vaščani, ki so se odpravili iskati drevo, namenjeno postavitvi mlaja.

Uro čez opoldne so obiskovalci opazovali blagoslov konj in ponijev, ki so se postavili v vrsto in razveselili s svojo prisotnostjo številne otroke, ki so imeli kasneje možnost jahanja po travnatih površinah ob maneži. Ljubitelji oldtimerjev so razvedrili starodobni motorji, avtomobili in traktorji, ki so svoje sveže zloščene konjičke pripeljali na ogled, tokrat še bolj zadovoljni, saj jih je spremljalo lepo vreme.

Številni udeleženci dogodka so hiteli od stojnice do stojnice in spodbujali člane ekip v skrbnem kuhanju svojih golažev vse do 14. ure, ko je strokovna žirija, ki so jo sestavljali dr. Tanja Lešnik Štuhec, Tomaž Pregl in Marko Ferk, začela s pokušanjem in ocenjevanjem najboljših jedi. Hkrati je začelo pri stojnicah vršati in le v nekaj minutah je bila večina kotlov popolnoma praznih.

Kmalu je sledila razglasitev rezultatov, ki jo je nestrpnost pričakovalo šestinšestdeset tekmovalcev.

Člani komisije, ki so prejeli posamezni krožnik golaža, ne da bi vedeli, kdo je njen ustvarjalec, so ocenjevali jedi po naslednjih kriterijih:

- okusi so skladni z vrsto jedi – golaž je primerno začinjen, okusi se dopolnjujejo,
- jed ima primerno teksturo – meso je

- dovolj mehko, omaka dovolj gosta,
- jed ima ustrezen vonj in barvo.

Vsako jed je potrebno ustrezno predstaviti, zato je komisija ocenjevala tudi delovni prostor, pripravo recepta in ozadje, torej zgodbo, ki je stala za ekipo in njeno jedjo.

Po vseh skrbno upoštevanih in ocenjenih kriterijih je zmagovalec postalo Prostovoljno gasilsko društvo Ceršak, ki je k svojim številnim uspehom prišlo še kulinarčno nagrado za najbolj okusni Cirbeški kotel 2015. Drugouvrščena je bila ekipa Jurčki, tretje mesto pa sta zasedli dve ekipi, TD Brod Sladki Vrh in Turistično društvo »Cer« Ceršak. Ekipe, ki so tekmovali v kuhanju golaža, so bile:

1. ŠD »BRANKA« CERŠAK,
2. TD »CER« CERŠAK – 3. mesto,
3. PGD CERŠAK – 1. mesto,
4. DU CERŠAK,
5. TD »SIMONA« CERŠAK,
6. KEGLJAŠKI KLUB CERŠAK,
7. OO RK CERŠAK,
8. LUKNA,
9. FLORJANI,
10. TD BROD SLADKI VRH – 3. mesto,
11. RIBIŠKO DRUŠTVO PALOMA SLADKI VRH,
12. LOVSKO DRUŠTVO PALOMA SLADKI VRH,
13. LOVSKO DRUŠTVO ŠENTILJ,

14. ŽUPANOVA EKIPA,
15. ZOKY STARS,
16. PREVOZNIŠTVO JOCO,
17. TD LUKOVICA – 5. mesto,
18. PALOMA SLADKI VRH – 6. mesto,
19. SINDIKAT PERGAM PALOMA SLADKI VRH,
20. JURČKI – 2. mesto,
21. ŠKD ODBOJKA SELNICA OB MURI,
22. TURISTIČNA KMETIJA NIKL.

Zadovoljni obrazi so okoli 17. ure pospremili uspešno postavitve mlaja, ki je letos meril 32,26 metrov, nato pa se zavrteli ob zabavni glasbi ter uživali še pozno v noč.

Vsakoletni blagoslov konj in postavitve mlaja je letos pospremila še kuhanje Cirbeškega kotla, ki bo skoraj zagotovo postalo tradicionalni del praznične prireditve, ki že leta privablja v kraj številne ljudi. Predvsem smo veseli, da so nas obiskali tudi občani iz drugih krajev in se aktivno udeležili tekmovanja v kuhanju golaža. Ponosni smo, da smo lahko ponovno dokazali, da se lahko različna društva povezujemo tudi v praksi in stremimo k temu, da bomo tako počeli še v prihodnje. Prisrčno se zahvaljujemo vsem sponzorjem in donatorjem, prav tako pa vsem posameznikom in društvom, ki ste pripomogli k uspešni izvedbi dogodka.

TD »Cer« Ceršak

OBČINSKO GASILSKO POVELJSTVO ŠENTILJ

Prostovoljna gasilska društva Občine Šentilj že vrsto let z vso odgovornostjo opravljajo javno gasilsko službo v našem prostoru kot pomoč ljudem pri gašenju požarov, zaščiti in reševanju ljudi, živali in premoženja, pred naravnimi in drugimi nesrečami, kadar nas ljudje v stiski najbolj potrebujejo. Naše delo je popolnoma brezplačno. Ni se nam težko odzvati na poziv gasilskega pozivnika ali gasilske sirene, ne glede na to, kateri dan je, koliko je ura in kašno vreme je zunaj.

V zadnjem letu smo ravno prostovoljni gasilci dosegli v javnosti zelo veliko spoštovanje zaradi našega gasilskega operativnega dela, katero pa postaja vedno bolj zahtevno.

V občinsko poveljstvo Šentilj so ponovno povezana vsa štiri gasilska prostovoljna društva, katera pokrivajo gasilsko operativno delo po vseh štirih krajevnih skupnostih. V Občini imamo po merilu kategorizacije društev tri društva II. kategorije (PGD Ceršak, PGD Paloma Sladki Vrh in PGD Velka) in eno društvo III. kategorije (PGD ŠENTILJ). Za prve posredovalce v intervencijah imamo skupno 138 članov in članic. Skupno število članstva po društvih od gasilske mladine do gasilskih veteranov povezuje OGP Šentilj, ki šteje preko 450 gasilskih članic in članov.

V letu 2014 smo se gasilci iz OGP Šentilja dodatno usposobili za prve posredovalce v primeru zastoja srca (pilotski projekt Nujna medicinska pomoč UKC Maribor in Občina Šentilj).

Prebivalstvo Občine Šentilj javno obveščam, da v primeru, ko kličete pomoč za sum srčnega zastoja za nudenje pomoči, smo gasilci »sočasno aktivirani«. Sedaj se nam na terenu velikokrat zgodi, da so ljudje, ki kličejo pomoč, kasneje

zelo začudeni ali celo nezaupljivi do pristopa reševanja ogrožene osebe. Naj vas seznanim, da če oseba v primeru srčnega zastoja (infarkta) ni deležna pomoči ročne masaže srca v prvih 10 minutah, ima po tem času »majhno možnosti preživetja«. Občina Šentilj je opravila nakup 3 defibrilatorjev za gasilska društva, eden pa je bil premeščen z železniške postaje Šentilj v gasilski dom. Prebivalstvo Občine Šentilj obveščam, da na kraj dogodka vsakem primeru pride tudi Nujna medicinska pomoč UKC Maribor.

V mesecu marcu smo uspešno zaključili gasilsko izobraževanje - nadaljevalni tečaj za gasilko/gasilca

(100 ur izobraževanja). Zaključni izpit se je odvijal na zapuščenem posestvu v Štrihovcu. Vsa pohvala domačemu društvu PGD Šentilj za vso opravljeno fizično delo in za realizacijo zaključne operativne vaje. OGP Šentilj je pridobilo 42 novih članov in članic.

V naši Občini smo v letu 2014 imeli skupno 56 intervencij glede pomoči ljudem v stiski; iz pregleda statistike intervencij so v ospredju dimniški požari in naravne ujme.

Gasilski pozdrav: Na pomoč

Andrej Kmetič,
poveljnik in višji gasilski častnik

KRESNICA 2015

Že tretje leto zapored bomo na gradu Cmurek na Tratah proslavili najkrajšo noč v letu. Na kresni popoldan bo potekala otvoritev razstave slikarskih del pod naslovom "Norost in ustvarjalnost". Kresni večer pa bomo popestrili z bogatim umetniškim programom. Zakurili bomo kres in nanj slovesno položili venček junijskih dišavnic ter se skupaj pozabavali pod grajskimi lipami.

Pridružite se nam v soboto, 20. junija 2015, na gradu Cmurek na Tratah.

Muzej norosti, Trate
031 238 877
info@muzejnorosti.eu
www.facebook.com/norostnameji

DRUŠTVO KMETIC OBČINE ŠENTILJ

V Društvu kmetič Občine Šentilj se je leto začelo kar običajno. Najprej smo bile povabljene na srečanje s sosednjim Društvom kmečkih žena Jakob, kjer smo bile zelo sprejete in domov odšle s prijetnimi vtisi. Sledil je občni zbor, ki je bil tudi volilno obarvan, saj smo izvolile novo tajnico, ostali člani pa so bili na novo potrjeni. V društvu smo na novo uvedle družabne večere, kjer smo se pomerile v igranju družabnih iger. Letna ekskurzija je potekala že marca. Odpravile smo se v Prekmurje. Najprej smo se ustavile v Mali Poleni v zadrugi za razvoj podeželja PAMALAJ. Tu smo bile zelo navdušene nad izdelki iz ličja in šibja. Sledil je ogled romarske cerkve v Turnišču.

Po ogledu cerkve smo se bližje domu ustavile v vrtnariji Kurbus, kjer je bil ogled tropskega vrta orhidej in metuljev. Po kosilu na turistični kmetiji Borko pa smo še obiskale hišo penin Frangeš. Tudi letos smo sodelovale z drugimi društvi in pomagale pri prireditvah predvsem s peko peciva. Ker pa sodelujemo na tekmovanjih in prireditvah, smo se odločile za novo podobo društva. Sedaj smo prepoznavne z logotipom društva na majicah in novimi predpasniki. Julij je bil zelo pester. Šestega julija smo skupaj z župnijskim svetom in farani pripravile pogostitev na zlati maši, katero je obhajal naš g. župnik Franc Časl. Julija je potekalo dvojno

tekmovanje, in sicer Jakobska kuhla in tekmovanje Zveze kmetič Slovenije v kmečkih igrah na Rogli. Do septembra je bilo malo predaha, nato so nas povabili k sodelovanju za pogostitev na zaključek projekta Toti las, ki je potekal v Methansovi hiši. Tekmovali smo tudi na kmečkih igrah v domačem kraju ter osvojile tretje mesto. Na željo nekaj članic smo imele delavnico ročnih del in izdelovale izdelke iz ličja. Bil čas pred božičem, ko smo izdelovale snežake, rožice iz borovih storžev in ličja ter si s tem popestrile dom za praznike. Sledil je še kuharski tečaj in novoletno srečanje. Tako smo zaključile načrtovan plan za leto 2014.

EVROPSKI MESEC

Mesec maj je evropski mesec medsosedskega dobrih odnosov. Mi to praznujemo že drugo leto zapored pod imenom Pozdrav pomladi, in sicer s sosedi, s katerimi vso leto dobro sodelujemo. Praznovali smo v Štrihovcu 69 pri družini Podgajski iz Šentilja v Slovenskih goricah. Kod vidite s slik, smo se imelo

zelo lepo, saj smo se povsili ob zvokih glasbe z Goričkimi Lajkoši ter s pevci Pesniškega okteta. Škoda, da takšnih prireditev ni več v naši občini, kajti dobri sosedski odnosi pomenijo zelo veliko, saj boš najprej vedno poklical soseda za pomoč. Z glasbo, veseljem in lepo pesmijo preženemo marsikatero skrb, posebej pa

bolezen, zato si želimo, da ta navada ostane in preide še drugam, kjer se sosedje razumejo in drug drugemu pomagajo. Naj zdravje, sreča in veselje družijo vse ljudi, ki so radi dobre volje. Lepo je bilo in upamo, da bo drugo leto praznovanje še v večjem številu.

Hilda Romič

ŠPORTNO DRUŠTVO DTV PARTIZAN VELKA

Deseti januar 2015 se je v našem športnem društvu zapisal kot zelo pomemben in uspešen dan. Vsi tisti, ki so kadarkoli organizirali kakršnokoli prireditev vedo, da je potrebno ogromno truda in prostovoljnega časa za izvedbo le-te. Mi smo organizirali 10. tradicionalni turnir v malem nogometu v telovadnici OŠ Sladki Vrh. Osebnostno bi se ob tej priložnosti rad zahvalil članom, ki so žrtvovali svoj čas in našli voljo vseh teh 10 let; to sta Miran Fažmon in Gregor Verdovšek, hvala pa seveda tudi našemu podmladku, na katere počasi prelagamo odgovornost, da nadaljujejo našo začetno pot: to so Fluher Aleš Fluher, Patrik Rajšp, Rene Reher, Blaž Sterniša, Matjaž Oman.

Moja posebna zahvala ob tej priložnosti gre seveda tudi našim prijateljem donatorjem, ki so nam zaupali in prispevali levji delež sredstev za izvedbo turnirja. Nekateri so z nami že od 1. Turnirja in to je – kdo drug kot Picerija Snežinka oziroma Sandi Želj. Ob letošnjem turnirju pa so nam stali ob strani še tudi Petra Zelenik (Bar Petra Trate) in Lovski dom

Vranji Vrh, Matjaž Vajngerl s. p. (Prodaja drv in odkup starega lesa), Danijel Hecl s. p. (Avtomehanske storitve), Darko Tenšek s. p. (Elektroinštalacije), Marko Škofič s. p. (Picerija Morena), Občina Šentilj, Edita Lindner s. p. (Šiviljstvo Edith), Miran Rebernik (Rebiuno), Silvo Ploj (Gradbena dela), Zoki (Foto studio 13) ter medijski pokrovitelj Radio City.

Turnir nam bo med drugim ostal v prelepem spominu tudi zaradi minut, namenjenim našim najmlajšim, zaradi katerih se pravzaprav sploh trudimo, da šport je in ostane dejavnost št. 1, poleg šole seveda. Pred finalnimi obračuni so naše bodoče nogometne zvezde odigrale prijateljsko tekmo NK Paloma : NK Šentilj, starostna skupina U9. Takrat so se tribune še dodatno napolnile in srce zapoje, ko gledaš, kakšno strast do nogometa gojijo ti naši mladeniči. Pokazali so zares ogromno znanja in predvsem fair playa oziroma športnega odnosa, kar je lahko za vzgled vsem starejšim, saj sta sodnika bila popolnoma neopazna. Iz srca hvala njihovima trenerjema Marku Gorjupu in Tonetu Krambergerju.

Pripravili smo tudi nagradno igro za vse prisotne oziroma streljanje penalog za nagrado 50 €. Namen te igre je bil, da vso prijavnino podarimo šolskemu skladu OŠ Sladki Vrh. Ker pa ima Petra Zelenik dobro srce, je vso prijavnino podvojila. Presenečen je ni bilo konec, kajti finalista te nagradne igre Nermin Hasanbegović in Milan Adrinjek sta se odrekla nagradi (50€) in jo dodala zbranemu znesku za šolski sklad. Zmagovalec Milan Adrinjek je tako dobil pokal v obliki nogometnega čevlja, seveda iz lesa, mojstrovina Milana Fluherja z Zg. Velke. Zahvala tudi golmanu Blažu Sterniši z Zg. Velke. Turnirja so se, kot je že običaj, do sedaj udeležile ekipe iz skoraj celotne Slovenije in s tem naredile turnir še bolj kvaliteten in zanimiv ter seveda s tem prepoznaten širši množici, ne samo v Občini Šentilj. Nagrade je podelil takrat novopečeni župan Štefan Žvab s spodbudnimi besedami. Hvala.

Prva tri mesta so osvojili:

- 1. mesto:** Tegar – Avto trgovina KEKO Celje
- 2. mesto:** Al avtohiša
- 3. mesto:** Polna skleda

Več slik in opisov na FB strani nogometni turnir Sladki Vrh. V takem okolju s takimi prijatelji je lažje organizirati takšen projekt, zato vsem še enkrat hvala, tudi tistim, ki sem jih morda pozabil omeniti. V upanju po še boljšem sodelovanju pa že razmišljam o večjem projektu v poletnem času. Zahvaliti se moram še predsedniku društva Roku Vnuku za presenečenje – darilo za mojo 10-letno preskakovanje polen in ovir na tej poti. Povem vam, splačalo se je!

Lep športni pozdrav z Zgornje Velke!

Boris Voglar,
vodja organizacije turnirja

GASILSKI ZAVETNIK SVETI FLORJAN

Vsako leto se po celotni Sloveniji gasilci udeležimo z gasilskimi prapori in v gasilskih uniformah svečane maše v spomin našemu gasilskemu zavetniku Florjanu.

V nedeljo 3. 5. 2015 smo se gasilci občinskega poveljstva Šentilj, PGD Velka, PGD Paloma Sladki Vrh, PGD Ceršak in PGD Šentilj udeležili svečanega gasilskega tradicionalnega dogodka (svete maše) v domači cerkvi svetega Egidija v Šentilju.

V letošnjem letu nam je domačim gasilcem ostalo še posebej v spominu, da so nas v gasilskem ešalonu na čelu spremljali: godba Pihalnega orkestra Paloma, domači župnik g. Igor Novak, župan Občine Šentilj g. Štefan Žvab in predsednik domačega društva g. Uroš Kojc.

Številni obiskovalci nedeljske maše so z zanimanjem spremljali gasilke in gasilcev v gasilskih uniformah, gasilske prapore in zastave.

Vsa zahvala domačemu župniku za darovano in vodeno prečudovito mašo, kakor tudi za samo pogostitev zunaj ob cerkvi.

Zahvala domačemu županu Občine Šentilj mag. Štefanu Žvabu in

godbi Pihalnega orkestra Paloma za prečudovito godbo v gasilskem ešalonu.

Hvala domačemu društvu PGD Šentilj za vso postorjeno delo pri izvedbi svečane gasilske prireditve Šentilj 2015.

Gasilski pozdrav: Na pomoč

Andrej Kmetič

JESENSKI DOGODKI PRI DU VELKA V LETU 2014

Septembra so se ponovno odprla šolska vrata, naši vnuki in vnukinje so znova zasedli učilnice, nekateri malčki pa so prvič sedli v šolske klopi. No, pa je prišel 16. september, ko smo se člani DU Velka v velikem pričakovanju in veselju podali na izlet v Idrijo.

V jutranjih urah nas je pot vodila po avtocesti proti Vrhniki. Kljub letošnjemu slabemu vremenu smo imeli lep dan za ogled naše lepe dežele. Smeha in šal je bilo dovolj in aperitiv je že romal na svoj prvi obhod. Prvi cilj je bil ogled tehničnega muzeja »Bistra« na Vrhniki, ki je največji muzej v Sloveniji. Ustanovljen je bil leta 1951. V muzeju smo si ogledali gozdarsko, lesarsko, ribiško, lovsko, tiskarsko, prometno, elektro, kmetijsko in avtomobilsko zbirko. Po večurnem ogledu smo se odpravili naprej proti Črnovski planoti. Naredili smo postanek s kosilom v prijetnem gostišču na Črnem Vrh nad Idrijo. Po ponudbi domačih dobrot in dobri kapljici smo se odpravili v Idrijo. Tam nas je pričakal in vodil lokalni vodič po mestnih znamenitostih. V Idriji je bil eden od dveh največjih živosrebrnih rudnikov na svetu, ki je vpisan na Unescov seznam svetovne »dediščine«. Druga »dediščina živega srebra« je Almaden iz Francije. Zaradi manjše uporabe, padca cen in ekološke osveščenosti, so po 500 letih rudarjenja Idrijski rudnik zaprl.

Idrija je znana tudi po čipkarstvu. Nekoč so bile čipkarke samo ženske, danes pa so tudi moški čipkarji. Obiskovalci smo si na koncu ogledali Antonijev rov, kjer smo se oblekli v črno zelene površnike in se opremili s čeladami. Pod vodstvom vodiča smo si ogledali podzemni svet Idrijskega rudnika. Utrujeni od naporega ogleda jame, bili smo približno 100 m pod zemljo, smo se vračali po strmih kamnitih stopnicah na dnevno svetlobo.

Ja, človek se uči skozi svoje življenje. Vsak dan dobiva nove informacije,

s tem pa se širi svoje obzorje, zato je prav, da si vzamemo čas za spoznavanje naše zgodovine.

Tudi mesec oktober je bil zelo živahen v DU Velka. Ob krajevnem prazniku smo člani društva zelo aktivni, saj prirejamo razne prireditve in tekmovanja v kartanju, kegljanju, pohodništvu, razstavi ročnih del članic DU in zelo radi pomagamo pri proslavi krajevnega praznika. Ob krajevnem prazniku smo priredili pohod v Šomat in okolico. Zjutraj se je v prostorih društva zbralo 100 pohodnikov. Zbrani smo se ob 61. krajevnem prazniku podali na 14. pohod. Ob jesenskih raznobarnih lepotah med vinogradi in polji je nam pohodnikom omogočalo obilo užitkov, sprostitve, uživanja in prijetnega klepeta. Pohod je bil kot učna pot. Gostoljubni domačini so nas pogostili z domačimi dobrotami, pecivom, moštom in vinom.

Pot nas je vodila po vrhu Šomata. Na poti smo se ustavili s krajšimi postanki pri družini Marjana Voglarja in Janeza Miheliča. Nato smo nadaljevali pot do ribnika pri Drajzibnerju, kjer smo se zadržali dalj časa. Vračali smo se po dolini mimo Kacjana do Baumanovega Tončka. V dvorani na Velki smo zaključili z večerjo ob glasbi dveh harmonikarjev, ki sta nas spremljala vso pot. Vrhunec večera je bila zahvala in podelitev daril vedno neumornemu organizatorju pohodov in izletov g. Francu Majheniču, predsedniku društva g. Franju Bezjaku in poverjenikom. Ga. Sonja Dužič, se

je v imenu vseh zahvalila za čudovite trenutke in veselja, ki smo jih doživljali vso leto. Kdor se je udeleževal teh srečanj, je lahko spoznal, kako se ljudje v društvu zabavamo in veselimo ob glasbi, petju in humorju in kjer se spominjamo vrste prijetnih doživetij. Zato je prav, da si vzamemo čas zase in za spoznavanje naše lepe dežele.

Konec oktobra, ko se je temperatura že spustila in pojavila jutranja megla in slana, smo se v DU odpravili na zadnji izlet v letu 2014. Izleta se je udeležilo 91 članov. V jutranjih urah smo se odpeljali v zanimivo sosednjo Madžarsko v Lenti, bolj po nakupih kot ogledu zanimivega kraja. Popoldne smo se vračali v Prekmurje, kjer smo se ustavili v Nedenicah na Goričkem v občini Turnišče, v gostišču pri Studencu. Po bogatem kosilu in prekmurski gibanici smo se odpeljali do Odrancev, kjer smo si ogledali cerkev Sv. trojice, ki ima tri kupole in je v notranjosti bogata z raznimi freskami. Cerkev so pričeli graditi leta 1964. Načrt je naredil arhitekt, ki je bil Plečnikov učenec. Pri gradnji kupole leta 1966 se je zgodila nesreča, ki je zahtevala osem smrtnih žrtev. Osem odranskih vernikov je postalo osem duhovnih stebrov Odranske župnije. Po teh žrtvah so bile leta 2006 poimenovani stebri v cerkvi. Po ogledu smo se odpravili proti domu. Na koncu dneva smo bili vsi polni vtisov, vedri, nasmejani in s takšnimi ljudmi je druženje najlepše.

Jože Veltrusky, DU Velka

DRUGI TRADICIONALNI TURNIR V NAMIZNEM TENISU

DTVPartizan Velka je 28. 2. 2015 v telovadnici na Zg.Velki organizirala 2. tradicionalni odprti turnir v namiznem tenisu za rekreativce. Zelo smo bili zadovoljni s številom prijavljenih igralcev, saj se jih je prijavilo kar 23 iz različnih koncev. Najboljši trije so se uvrstili v finale, kjer so igrali vsak z vsakim. Na koncu so bili naslednji rezultati: 1. mesto: Robi Krnjak 2. mesto Romeo Štrakl 3.mesto Branko Ponudič. Domači posamezniki smo se dobro držali, saj smo zasedli od 8. do 15. mesta. Prvih 8 posameznikov smo nagradili

z lepimi praktičnimi nagradami. Naj opišemo, da je bil turnir glede iger na vrhunskem nivoju, zato si želimo takšen turnir tudi

organizirati znova naslednje leto. Hvala vsem sponzorjem za pomoč pri izvedbi turnirja.

Miran Fažmon

KAPELA NA KOZJAKU – BRAUČEVA KAPELA

V soboto 2. maja ob 10. uri je bila blagoslovitev Braučeve kapele na Kozjaku. Tu so se zbrali krajan Kozjaka, dela Selnice in Ceršaka, pa tudi gostje iz bolj oddaljenih krajev naše občine.

ZGODOVINA KAPELE IN Z NJO POVEZANI OBIČAJI

(navedene letnice, imena in običaji po pripovedovanju najstarejših krajanov)

Kapela je bila zgrajena okrog leta 1850. Naročilo za postavitve kapele je dal tedanji lastnik Braučevega posestva, g. Pukort, iz Avstrije, ki je imel tukaj vinograde in sadovnjak z viničarijo. Kapelo je zidal in tudi načrte zanjo pripravil takratni zidarski mojster s Kozjaka, g. Šenveter, ki je domoval na sedanji hišni številki Kozjak 29.

Kapelo je dal postaviti ob takrat najbolj prevozni cesti, kolovozu, ki je povezoval Kozjak in Beli vrh s kolovozno cesto proti Šentilju, kjer je že vozil vlak. Sicer pa je takrat potekal prevoz tovora z vprego tudi

v obratni smeri proti brodu na Muri v Ceršaku in nižje ležečem brodu pod Gmajno.

Tukaj so možje in fantje, ki so vodili

vprego (furmani), privzdigovali klobuke v poklon Mariji. Matere, ki so z orodjem na ramenu in košaro v roki hitele tod mimo na polje, so se pokrižale, pri čemer niso pozabile

pokrižati svojih malčkov, ki so jih spremljali. Tu so se radi zbirali otroci in so se v varnem zavetju Marije igrali. Mariji so prinašali šopke rož, ki so jih nabirali v bližnjem gozdu in travnikih.

Tod mimo so odhajali naši fantje z lesenimi kovčki na ramenih k vojakom in na fronto v 1. in kasneje v 2. svetovni vojni. Tu so za hip so odložili kovček in se priporočili v varstvo materi Mariji ter jo prosili za srečno vrnitev. Mame in botre so se ob kapeli ustavljale z novorojenčki, ko so jih nosile h krstu in so prosile za njihovo zdravje. Prav tako so se na tem mestu ustavljali poročni sprevodi z ženinom in nevesto, ki sta prosila Marijo za zdravo potomstvo, ustavljali so se žalni sprevodi s krsto pokojnega, ko se je vršil še pogreb od hiše žalosti. Skratka, od postavitve in blagoslovitve te kapele, nas je Marija spremljala ob vseh veselih in žalostnih trenutkih.

Danes tod mimo hitimo z avtomobili

v neprestani tekmi s časom. Kapele največkrat niti ne opazimo, kaj šele, da bi imeli čas pozdraviti Marijo. A Marija je tukaj kakor mati, ki pospremi svoje otroke do hišnega praga, na njih misli in zanje moli in jih spet pričaka na pragu, jih objame in sprejme v varno zavetje.

POTEK OBNOVE KAPELE

Obnova kapele, ki jo je že dodobra načel zob časa, je trajala dobri dve leti. Dela so potekala po fazah z daljšimi ali krajšimi presledki zaradi potrebnega utrjevanja in izsuševanja zidov, delno pa tudi glede na razpoložljivi prosti čas krajanov, saj so se vsa dela izvajala prostovoljno. Potek del je bil sledeč:

1. Pridobitev soglasja Zavoda za spomeniško varstvo in prigrasitev del
2. Fotografiranje kapele v obstoječem stanju z vsemi gradbenimi detajli
3. Utrditev zidov s podbetoniranjem temeljev
4. Obnova kritine

5. Čiščenje zidov
6. Naravno izsuševanje zidov preko zime
7. 7Obnova kipa Marije
8. Grobi omet
9. Fini omet
10. Izdelava štukatur in pleskanje
11. Izdelava štukatur in pleskanje
12. Tlaki in ureditev okolice, okrasitev Marijinega kipa z vencem rož
13. Otvoritev z blagoslovom

Vsa dela so opravili krajanji sami. Pri tem so nam pomagali z nabavo potrebnih materialov za obnovo in strokovnim delom:

- Občina Šentilj (gradbeni material)
- Ferk Egidij (les za ostrešje)
- Januš Ilj (Umetniško kovaštvo – izdelava križa)
- Kolar Branko (izdelava ostrešja in obnova železnih vrat)
- Hauptman Boštjan (posoja gradbenega odra in strokovna zidarska dela)
- Hauptman Benjamin (strokovna zidarska in pleskarska dela)
- Šenveter Marjan(umetniška obnova kipa Marije)
- Požgan Bojan (koordinacija del in pomoč pri vseh delih)
- Šauperl Branko in Jožica (navoz zemlje in ureditev okolice)
- Jožica Lorenčič iz Polhnic (okrasitev Marije)
- Lesjak Stanko (koordinacija Zavoda za spomeniško varstvo in Občine)

Prisrčna hvala vsem naštetim, pa tudi vsem ostalim, ki so z vzpodbudno besedo in kozarcem pijače pripomogli pri premagovanju naporov.

Zahvaljujemo se tudi ansamblu Štajerski obmejni trio in Cerkvenemu pevskemu zboru in pevkam DU Ceršak za odpete pesmi. Vsem sponzorjem in krajanom, ki so kakorkoli pri obnovi sodelovali in pomagali speljati prireditve, se še enkrat iskreno zahvaljujemo. Prav tako se zahvaljujemo se tudi g. župniku za opravljen obred in županu mag. Štefanu Žvabu za pozdravni govor.

Stanko Lesjak

GRAD CMUREK IN PRIREDITVE

KONCERT STARE GLASBE NA GRADU CMUREK

V soboto, 26. junija 2015, ob 20.30, bo Grad Cmurek gostil nemške glasbenike in po dvoranah bo odmevala glasba Johanna Melchiorja Molterja. Dogodek je del festivala stare glasbe Seviqc Brežice in bo šel v slast tako ljubiteljem klasične glasbe kot tudi drugim ljubiteljem umetnosti.

O FESTIVALU SEVIQC BREŽICE

Festival Seviqc Brežice že od svojih začetkov, leta 1982, gosti vrhunske umetnike in umetnice, ki koncerte na avtentičnih instrumentih posameznega obdobja odigrajo v prostorih slovenske kulturne dediščine. Poleg Brežic, ki so rezidenčna občina festivala, se Seviqc Brežice vsako leto poda po celotni Sloveniji in obiskovalcem nudi tudi ugoden avtobusni prevoz iz Ljubljane. Letošnji koncerti se bodo med drugim odvijali na naslednjih lokacijah: Grad Brežice, Francoski inštitut v Sloveniji, Grad Grad, Grad Cmurek, Grand hotel Rogaška, KKC Dolenjske Toplice, Grad Pišece, Stara grofija Celje, Župnijska cerkev Marije Vnebovzete Olimje, Cerkev Sv. Jakoba Kamnik, nekdanji Cistercijski samostan Kostanjevica na Krki, bistrški grad Slovenska Bistrica, Hudičev turn, Soteska, Grad Turjak in še v nekaterih drugih zanimivih ter zgodovinsko pomembnih prostorih.

O ANSAMBLU CAMERATA BACHIENSIS

Za koncert na Gradu Cmurek je bila izbrana glasbena skupina z imenom Camerata Bachiensis, ki jo sestavljajo Julia Kirchner (sopran), Anne Kaun (violina),

Friederike Lehnert (violina), Magdalena Schenk-Bader (violina, viola), Isolde Winter (čelo), Philipp Weihrauch (čelo, violone), Roberto De Franceschi (oboa, flavta) in Julia Chmielewska (čembalo). Ansambel za staro glasbo Camerata Bachiensis iz Leipziga uživa v predstavljanju izvrstnih del manj znanih skladateljev. Na Gradu Cmurek bodo izvedli jubilejni koncert, posvečen skladatelju Johannu Melchiorju Molterju, ki spada med "pozabljene skladatelje" 18. stoletja. Glasbeniki se bodo v Sloveniji izobraževali in izpopolnjevali na šestdnevni umetniški rezidenci na Goričkem, ki jo sofinancira Evropska komisija, organizira pa jo zavod Ars Ramovš skupaj z drugimi mednarodnimi partnerji.

O SKLADATELJU JOHANNU MELCHIORJU MOLTERJU

Johann Melchior Molter (1696–1765) se je rodil v Turingiji v osrednji Nemčiji in je služboval kot violinist ter kasneje kot "Hofkapellmeister"

(dvorni kapelnik) v Eisenachu in Karlsruheju. Na dveh intenzivnih potovanjih v Italijo se je seznanil s pomembnimi osebnostmi, kot sta bila A. Vivaldi in A. Scarlatti in ta srečanja so pustila pečat na njegovem glasbenem slogu. Molter je zapustil bogat opus, ki je večinoma preživel do danes zahvaljujoč dejstvu, da je bil njegov sin prvi knjižničar dvorne knjižnice v Karlsruheju.

Camerata Bachiensis so vzeli Molterjevo 250. obletnico smrti kot priložnost za obuditev njegove glasbe, s čimer želijo pokazati, da le-ta lahko še vedno zapelje ušesa in srca poslušalstva 21. stoletja. Vstopnice so že v prodaji, in sicer:

- z naročilom na www.seviqc-brežice.si,
- na prodajnih mestih Eventim SI in www.eventim.si,
- ter v Muzeju norosti (pokličite na 031 238 877)

Aktivnosti Muzeja norosti spremljajte na: www.facebook.com/norostnameji

Muzej norosti, Trate in Festival Seviqc

1. MAJ IN NAŠA TRADICIONALNA BUDNICA

Kot vsako leto do sedaj smo se tudi letos odpravili na malo "turnejo" po naši Občini. Imeli smo kar 10 postajališč, kjer smo zaigrali par koračnic za dobro jutro.

Zbrali smo se ob 6. uri zjutraj v Ceršaku, kjer nas je pričakala jutranja kavica pri družini Janžek. Nato smo se skupaj odpeljali proti Zg. Velki. Pred cerkvijo so nas pričakali že nekateri budni sokrajan. Naslednja postaja je bila v Sladkem Vrhu pred bloki, sledila je Selnica ob Muri. Od tam smo se odpravili do kmečkega turizma Nikl, kjer smo imeli zaslužen malico. Okoli 8. ure smo pot nadaljevali do naslednjih postajališč: Ceršak križišče, Novine in Šentilj. Zaigrali smo pred občino, v krožišču na Maistrovi ulici ter pri gostišču Belna.

Spremljate nas lahko tudi na:
www.facebook.com/pages/Pihalni-orkester-občine-Šentilj-Paloma
www.freewebs.com/posentilj

Ob 10. uri smo se zbrali pri gostišču Meja in se skupaj z g. županom in ostalimi obiskovalci odpravili do starega mejnega prehoda. Tam smo se, kot že vsa leta do sedaj, srečali z godbo iz sosednjega Spielfelda.

Zaigrali smo himni in skupne koračnice ter skupaj odkorakali v Avstrijo. Tam so nas prijatelji lepo pogostili in sledilo je prijetno druženje do pozne popoldanske ure.
Nuša Pečenik

PRVI VELIKONOČNI KONCERT

V soboto 11. aprila smo lahko bili priča prvemu velikonočnemu koncertu Pihalnega orkestra občine Šentilj - Paloma in združenih šentiljskih zborov.

Koncert smo izvedli v cerkvi sv. Egidija v Šentilju, kjer nam je naš g. župnik Igor Ignacij Novak izrekel prijetno dobrodošlico.

Sam koncert je bil razdeljen na tri dele. V prvem delu se je z baročnimi skladbami predstavil pihalni orkester, nato smo slišali štiri čudovite pesmi zbora, v zadnjem delu pa smo združili moči in s pesmima Time to say goodbye in Zbor sužnjev (iz Verdijeve opere Nabucco) v prijetnem vzdušju koncert tudi zaključili.

Po uradnem delu je sledilo prijetno druženje ob slastnih prigrizkih in kozarčku vina.

Koncert smo ponovili še teden kasneje, in sicer v novi cerkvi v Košakih.

Posebej se želimo zahvaliti vsem članom zbora in njihovi zborovodkinji Evi Štraus. Upamo, da bo koncert prerasel v tradicijo in se

veselimo ponovnega sodelovanja. Najlepša hvala tudi našemu dirigentu Janezu Kopšetu, g. župniku Igorju I. Novaku in seveda vsem vam, obiskovalkam in obiskovalcem koncerta.

Nuša Pečenik

70 LET MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA KUD MEJNIK ŠENTILJ

VABILO NA JUBILEJNI KONCERT

20. maja 1945 so na mitingu ob koncu druge svetovne vojne na sokolskem telovadišču nekdanji šentiljski zbori kar brez zborovodje svobodi v pozdrav zapeli himno obmejnih Slovencev »Slovenec sem« in se dogovorili za ustanovitev moškega pevskega zbora. Na prvi vaji so za zborovodjo izvolili učitelja Antona Šeška. Zbor je lepo napredoval in uspešno nastopal na domačih proslavah in koncertih ter gostovanjih in tekmovanjih v okoliških krajih, nekaj pesmi pa je zapel tudi na mariborskem radiu.

MoPZ KUD Mejnik z zborovodjem Antonom Šeškom leta 1958

Anton Šeško je zbor vodil triindvajset let. Leta 1968 ga je nasledil učitelj Franjo Ternovšek in prva pesem, ki so jo pod novim vodstvom zapeli, je bila »Sijaj mi sončece«. Zbor je poleg samostojnih koncertov sodeloval na koncertih zborov iz sosednjih krajev, pri zamejcih na Koroškem, revijah Zveze kulturnih društev in na srečanjih zborov v Šentvidu pri Stični. S Pihalnim orkestrom Občine Šentilj Paloma je sodeloval na proslavah, otvoritvah spominskih obeležij, šol in vrtcev, cestnih odsekov in jubilejev tovarn v občini in drugih krajih. Ob svoji 60. obletnici je izdal kaseto in zgoščenko.

Franjo Ternovšek je zbor vodil sedemintrideset let, do leta 2005. Takrat zbor ni uspel dobiti drugega zborovodja, zato sem kot dolgoletni član in predsednik zbora prevzel tudi to delo. Kljub temu, da nas je manj, nadaljujemo s prepevanjem ob svečanih in tudi žalostnih trenutkih, kamorkoli nas povabijo. Naučili smo se tudi novih pesmi, tako da lahko pripravljamo samostojne koncerte in sodelujemo na revijah pevskih zborov, na vsakoletni prireditvi »Štajerska poje« na Vurberku in jesenskem praznovanju »Napičnic in podoknic« v Pesnici. Lepo smo bili sprejeti v Avstriji na srečanju

zborov iz Avstrije, Nemčije, Italije in Slovenije, kjer je navdušila naša pesem »Žabe«, ob 65. obletnici zbora pa smo izdali novo zgoščenko. Naš zbor bi radi povečali, zato vabimo ljubitelje zborovskega petja, da se nam pridružite.

Tako je minilo skupnih sedemdeset in naših zadnjih deset let.

Na naše koncerte vas prijazno vabimo, da pridete vsi, ki radi poslušate slovensko pesem!

Franci Gaube, predsednik MoPZ KUD Mejnik Šentilj

MoPZ KUD Mejnik z zborovodjem Franjem Ternovškom leta 2001

MoPZ KUD Mejnik z zborovodjem Francijem Gaubejem leta 2010

POGLEJ, NE SPREGLEJ – MOTORISTI SMO SPET NA CESTAH!

Vožnja z motorjem je neke vrste zasvojenost in ni nič čudnega, da smo prav motoristi tisti, ki najbolj nestrpno čakamo pomlad, lepše vreme in prijaznejše temperature.

Najbolj neučakani se z motorjem zapeljejo na cesto že ob prvem malce toplejšem in suhem dnevu na začetku sezone. Zgodnje pomladanske vožnje so običajno v spremenljivih vremenskih razmerah in na cesti motoriste lahko preseneti tudi spomladanski dež, ki je pomešan z umazanijo na cestah, blatom, peskom, oljem in ostankom soli in vse to ceste lahko spremeni v drsalnice. Na cestah je tudi veliko lukenj, razpok in udarnih jam, pa tudi neurejenih bankin cest. Morda jih bodo prav v teh dneh urejali in na takšnih odsekih je treba predvidevati delo na cesti. Ob tem velja biti še posebno previden.

Pred prvo spomladansko vožnjo morajo motoristi in drugi vozniki enoslednih vozil oceniti in poskrbeti za psihično in fizično kondicijo ter pregledati svoje motorno kolo. Pri tem ni dovolj le pogled na profil zadnje pnevmatike; preveriti je treba tudi starost pnevmatik, zavorni sistem z zavorno tekočino, svetlobna telesa, pa tudi ostale mehanske

dele. Še najboljše je, če pred sezono motor motoristi odpeljejo na servis – tako si zagotovijo brezhibnost, brezskrbnost in varnost.

V moto klubu Kelti, ki v občini Šentilj deluje že deveto leto, dajemo velik poudarek ozaveščanju članov o nevarnosti na cestah in prenosu koristnih informacij s tega področja. Prav tako opozarjamo člane na upoštevanje cestnoprometnih predpisov in tehnični brezhibnosti motornih koles. Ob začetku sezone pa ni odveč tudi tečaj varne vožnje, ki ga organizirajo različni poligoni in šole varne vožnje.

Člani moto kluba Kelti že tradicionalno organiziramo blagoslov motoristov in motorjev na Zgornji Velki in motoristično srečanje v Sladkem Vrhu. Prireditvi privabita veliko motoristov in ostalih obiskovalcev od blizu in daleč.

Prav tako vsakoletno organiziramo različna motoristična potovanja.

Pred dnevi smo se srečno vrnili s potovanja po Balkanu. V nekaj dneh smo počez prevozili celotno Hrvaško, Bosno in Črno goro vse do Skadarskega jezera na meji z Albanijo. Vračali smo se po prečudoviti Jadranski magistrali in si ogledali prenekatero naravne in kulturne znamenitosti, med katerimi je bil seveda tudi Dubrovnik.

Člani kluba vam želimo prelepo pomlad in poletje, predvsem pa srečno in varno na cestah, kamor smo se po nekaj mesecih vrnili tudi motoristi in drugi vozniki enoslednih vozil.

POHOD DOBRE VOLJE

Člani turističnega društva BROD Sladki Vrh smo organizirali spomladanski pohod Pohod dobre volje

Zbrali smo se 25. 4. 2015 pri Jožetu Pohorcu in Dragici v Sladkem Vrhu. Prvi postanek je bil na Zgornji Velki pri družini Turnšek-Drajzibner, kjer so nas pričakali z obilno malico, da ne bi žejni nadaljevali poti, so nam ponudili tudi domače žganje in vino. Pot smo nadaljevali do cerkve Marije Snežne na Zgornji Velki, kjer smo imeli krajši postanek. Odšli smo po Zg. Velki, Žabji vasi (po domače) in se priključili na glavno cesto Sladki Vrh - Trate, tu smo zavili k obmejni poti ob reki Muri. Naš pohod smo zaključili na začetni točki, kjer sta nam Anica in Jože pripravila malico. Skupaj se je pohoda udeležilo 22 udeležencev, prehodili smo 14 km.

Na poti od začetka do cilja so nas nekateri domačini prijazno pozdravili in nas postregli s pijačo, kar občudujemo in smo veseli ter se jim zahvaljujemo in se priporočamo za drugič.

Hvala Rada in Peter, hvala Andreju, Jerici in Martinu, Francu.

26. 4. 2015 smo se udeležili kuhanja Cirberškega kotla. Zasedli smo tretje mesto.

27. 4. 2015 pa smo se udeležili Čemaževega pohoda.

Da smo lahko vse organizirali in se udeležili prireditev se moramo zahvaliti vsem donatorjem za prispevke, to so: vinotoč Plateis

- Kraner, Vlado Črnčič - BIO SAD, družina Branka Pohorca, Marko Šebart in vse članice, ki so spekle pecivo. Seveda posebna hvala gre družini Trunšek - Drajzibner za tako prijetno in obilno pogostitev.

Se vidimo na jesenskem pohodu dobre volje.

TD Sladki Vrh

ODLIČNI USPEHI GASILSKE MLADINE GASILSKE ZVEZE SLOVENSKE GORICE

25. oktobra 2014 se je v Gasilskem domu v Pernici odvijal 10. kviz gasilske mladine, ki ga je organizirala Gasilska zveza Slovenske gorice. Ekipe so se pomerile v požarni preventivi, zgodovini gasilstva, znanju iz prve pomoči, splošnem znanju iz gasilstva in drugih raznih gasilskih znanjih. Svoje spretnosti in znanje so pokazali tudi pri praktičnem delu. Tekmovali so v štafetni navezavi vozlov, štafetni navezavi

orodja in v ostalih praktičnih vajah, kjer so pokazali, kako dobro poznajo gasilsko orodje.

Najboljše ekipe so se uvrstile na regijski kviz mariborske gasilske regije, ki je bil 8. novembra na PGD Slemen na območju Gasilske zveze Ruše. Ekipe iz naše zveze so dosegle zavidljive rezultate. Rezultati nedvomno kažejo, da prostovoljna gasilska društva na območju Gasilske zveze Slovenske

gorice z gasilsko mladino delajo v pravi smeri, saj mladim gasilcem dajejo osnove reda in discipline, delavnosti, poštenosti, tudi tekmovalnosti in drugih vrlin, ki jim bodo v življenju še kako prišle prav. Vsem mladim tekmovalcem, mentorjem in ostalim, ki so koristno prispevali k doseženim rezultatom, čestitamo.

Samo Vrtin, predsednik GZ Slovenske gorice

OBISKALI SMO ROJSTNO HIŠO RUDOLFA MAISTRA V KAMNIKU

Prvi izlet v letošnjem letu smo šentiljski upokojenci namenili ogledu razstave v rojstni hiši Rudolfa Maistra v Kamniku. Na njej je Rudolf Maister prikazan tudi kot pesnik. Videli pa smo tudi sliko generala, ko je bil na obisku pri Thalerjevih v Šentilju. Med izletom smo si ogledali tudi mesto Kamnik, Park Brdo pri Kranju in cerkev v Adergasu. Cerkev je bila prvič omenjena leta 1163 in je bila v drugi polovici 18. stoletja dograjena in posvečena kot cerkev Marijinega oznanjenja.

Dolgo časa je bila v sklopu samostana dominikank Velesovo, sedaj pa je župnijska cerkev. Za spomin na lep izlet smo se pred cerkvijo tudi slikali.

IZLETNIKI DU ŠENTILJ V ADERGASU

Konec lanskega leta smo organizirali izlet v neznano. Na njem smo si ogledali avstrijsko Štajersko ob meji s Slovenijo. Nekateri kraji ob njej imajo tudi slovenska imena, ki jih pa malokdo pozna in uporablja. Bili smo v Ivniku ali Eibiswaldu, Lonču ali Deutschlandsbergu, Grosskleinu, Pernitschu, muzeju Flavia Solva in Ratschendorfu. Tam smo si lahko ogledali tudi kamele in se dobro

najedli. Med izletom smo opazili znake o tem, da so tam živeli tudi Slovenci.

Letos smo s pohodi začeli že januarja, ko smo šli iz Jakoba na Ročico. Na Jožefovem pohodu smo šli do Pavaleca, v maju pa smo prehodili pot do keltskega gradišča v Boltu.

Zbor članov našega društva smo imeli v aprilu. Na njem smo pregledali naše delo v preteklem letu in sprejeli načrt dela za letošnje leto. Poleg že povedanega, uspešno delajo po njem naše članice v ročnodelskem krožku, moški igrajo karte in tudi udeležba na mesečnih kopanjih v Radencih se je izboljšala. Na zboru članov smo se tudi dogovorili, da bomo v tem letu skušali

pridobiti primerne ljudi za novo vodstvo društva, posebno za predsednika. Sedanjemu vodstvu poteče prihodnje leto mandat. Nekateri člani upravnega odbora so še pripravljeni nadaljevati z delom, vsi pa ne.

Z Domovinskim društvom generala Maistra smo sodelovali pri zbiranju gradiva in urejanju razstave starih slik Šentilja. Gospod Bruno Jelenko bo še vedno vesel vsake stare slike Šentilja.

V lanskem letu smo v decembru obdarili naše starejše občane ob koncu leta. Denar za to je prispevala Občina.

Ivan Velikogne, predsednik DU Šentilj

TEKMA VETERANOV

1.5.2015 se je odvijala že tretja prijateljska tekma veteranov na igrišču v Lokavcu, in sicer Lokavec in DTV Partizan Velka. Igralci in njihovi člani so nam pripravili lep sprejem. Tekma se je po rednem delu končala z rezultatom 2:2. Temu so sledili podaljški, kjer je bila naša ekipa uspešnejša. To je tretja zaporedna zmaga, tako da prehoden pokal ostaja na Zg.Velki. Rad bi se zahvalil Milanu Fluherju iz Zg.Velke za lep ročno izdelan pokal, za katerega se borita obe ekipi. Oktobra imamo povratno tekmo na

Zg.Velki, tako da bo spet zanimivo. Vabljeni vsi, ki imate radi nogomet.

Lep športen pozdrav!

Miran Fažmon

ZAPIS NEKE NAJSTNICE ... POJDI VASE – TAM JE TVOJE NAJVEČJE BOGASTVO

Pri uri slovenščine se z učiteljico veliko pogovarjamo o pisanju, ki ima lahko za človeka velik pomen, predvsem v obdobju, ko si najstnik, saj lahko preko pisanja izražamo lastne misli, čustva ... enostavno »se lahko izlijemo« na papir. Gre za to, da lahko nekdo, ki ima nekaj, kar bi rad izrazil, povedal ...to zapiše ... In jaz sem zapisala ...

Razočaranje. Beseda, ki jo vsi zelo dobro poznamo. Ljudje v življenju pogosto razočarajo ali nas razočara kdo drug. Tako se počutimo, ko nam je nekaj obljubljeno, a ne izpolnjeno, ko nas nekdo zapusti ne da bi rekel zbogom ... In kaj je na koncu z nami? Razočarani smo.

Ali ste bili kdaj razočarani, pogubljeni, brez moči, na tleh in niste vedeli, kako dalje in jezni sami nase, ker ne morete nič spremeniti? To so vprašanja, na katera pogosto nimamo pravih odgovorov. Pride ljubezen in z njo razočaranje, pride

sreča in tudi z njo razočaranje. Nova oseba v našem življenju. Popolna, naravnost čudovita ... Se kdaj vprašate, ali je to res ona ali je to nekdo popolnoma drug človek. V teh časih so to pogoste težave, ki nas morijo in težijo. Če bi lahko v življenju kaj spremenili, bi najverjetneje to bile besede, ki jih nismo mislili izreči ljubljeni osebi, a nas je premagal ponos ... vedno ta ponos!!! Besede včasih bolj bolijo kot pa dejanja. Nekdo nas udari, nastane modrica in po nekaj dneh izgine. Nekdo nam izreče boleče besede, ki pa v srcu ostanejo za vedno in se jih na žalost ne da izbrisati. V duši pa je košček velike praznine, ki se je ne da zapolniti. Ljudje prevelikokrat čas izgubljam z osebami, ki jim nismo pri srcu in s tistimi, ki jim je za nas vseeno in bi storili vse, da bi trpeli in bili žalostni. Življenje je prekratko, da bi se sovražili in bili škodoželjni. Dandanes ljudje nimamo časa za pogovor s prijateljem ali za nasvet, ki ga potrebuje človek. Žalostno

je dejstvo, da nimamo časa za pogovor, vedno pa najdemo čas, da o nekom mislimo slabo in ga sovražimo. Zato pa se ne ukvarjaj s tistim, ki ti je rekel, da imaš čudno frizuro, temveč s tistim, ki ti pove, da te pogreša in da bi te rad videl ali pa s tistim, ki ti pove, da te ima neizmerno rad. Konec koncev je tista oseba, ki jo moraš imeti rad, TI! Oseba, ki nas ne bo razočarala, smo mi sami in nihče drug.

ZDAJ PA POJDI, POJDI VASE, KER SAMO TAM BOŠ NAŠEL SVOJE IN NEPRECENLJIVO BOGASTVO, KI JE V SRCU.

Nika Bračko, 15 let

MURA, REKA, KI POVEZUJE

Se danes še kdo spomni, kako je prvič prečkal državno mejo z Avstrijo? Verjetno je bolj malo ljudi, ki o tem sploh razmišlja, saj je danes svobodno prečkanje meje nekaj samoumevnega. Se pa spomnim, ko so se meje odprle in je mama dobila maloobmejno izkaznico s številko 3. Saj nismo mogli verjeti tako nizki številki. Mama je za dober uspeh v šoli ob prijavi dala pripisati še moje ime. Maloobmejna izkaznica je bila za prvič še brez žigov, zato na meji niso komplicirali, le strogo so naju poučili, kaj smeja in česa ne smeja kupiti tam in po kaj sploh

lahko greva. Mama je kupovala ročni strojček za striženje in britvice ter se pogovorila s trgovcem, da je bila prava cena na škatli. Na glavni cmureški ulici sva še srečala žensko srednjih let, ki je prepoznala mamo iz medvojnih časov in naju povabila v hišo. Z mamo se je pogovarjala po nemško, z mano pa po naše. Kazala je fotografijo njenega 12-letnega Foltija, obešene na steni, ki je umrl v neki eksploziji ob koncu druge svetovne vojne. Ponudila mi je njegov plašč in me skupaj z mamo prepričevala, da mi zelo pristoji. Meni se je zdel hudo prevelik, a

mamo sem v mladosti vedno ubogal, čeprav je včasih bilo potrebno večkrat ponoviti in sem tisti plašč le obdržal na sebi tudi, ko sva se vračala čez mejo. Maloobmejna izkaznica je bila bogatejša pri tem prvem prehodu za štiri žige, jaz pa za plašč, ki me je na poti v šolo na Velko varoval in grel vsaj tri zime.

Še pred zimo pa sem dobil od mame nalogo. Natolkla je orehov in moja naloga je bila, da sem prebral jedrca od lupin. Za Foltijevo mamo. Čisti računi, dobri prijatelji, je še pribila.

Jože Raduha

70 LET OD KONCA DRUGE SVETOVNE VOJNE IN OSVOBODITVE IZPOD NEMŠKEGA OKUPATORJA - Prvi del

ŠENTILJ V NOB

Letos mineva 70 let od konca druge svetovne vojne in osvoboditve izpod nemške okupacije, zato ob tej priliki predstavljam krajši povzetek iz kronike Antona Šeška »Šentilj z okolico med drugo svetovno vojno«, dopolnjen s pričevanjem borca Lackovega odreda Ivana Zupaniča in gradivom Muzeja narodne osvoboditve v Mariboru.

OKUPACIJA

Adolf Hitler je ob priključitvi Avstrije Nemčiji leta 1938 v Gradcu sprejel delegacijo šentiljskih Nemcev. Ti so leta 1940 ustanovili krajevno organizacijo Kulturbunda in pripravili načrt prevzema oblasti, razselitve Šentiljčanov in zaplembe njihovega premoženja.

Ob agresiji na Kraljevino Jugoslavijo 6. aprila 1941 sta pri obrambi državne meje v Šentilju padla dva jugoslovanska vojaka. Po umiku jugoslovanske vojske so v Šentilj že prvi dan okupacije prišli po prvi svetovni vojni odseljeni Nemci in prevzeli občinski urad in šolo. 18. aprila je okupator začel v Srbijo

in na Hrvaško izseljevati družine šolskega upravitelja Sardoča, trgovcev Jlenka in Šefa, agronoma Miovića, družine kmetov Može, Nabergoj, Hercog, Uhl, Grmek in Karner ter župnika Antona Ravšla in kaplana Franca Štukovnika. Družini Baukovac in Baumann sta se morali odseliti jeseni 1941 oziroma spomladi 1942, izseljenim pa je okupator zaplenil premoženje.

ODPOR

Kljub močnemu nemškemu okolju, izseljevanju, ponemčevanju ter krajevni in informacijski odmaknjenosti od narodnoosvobodilnega gibanja je slovenska zavest tudi v Šentilju spodbudila odpor.

POMOČ ZAVEZNIŠKIM UJETNIKOM

Do pomladi 1943 so Nemci gradili avtocesto proti Pesnici, katere trasa je ob desni strani železniške proge ponekod vidna še danes. Sprva so jo gradili jugoslovanski, za njimi pa zavezniški vojni ujetniki. Njihovo taborišče je bilo blizu gostilne Muršec (Majcen) v Cirknici. Vodja gradbišča inž. Ferluga iz Maribora,

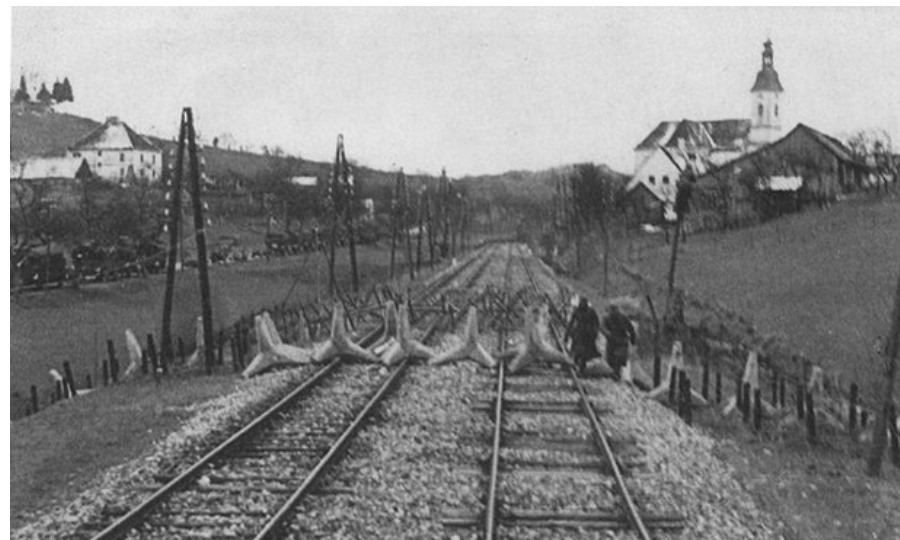
ki je imel sedež na domačiji Širec v Cirknici 23, je s tamkajšnjo družino in sosedi organiziral pomoč lačnim ujetnikom.

OSVOBODILNA FRONTA

Inž. Ferluga je leta 1942 pri Širčevih ustanovil prvo postojanko OF na šentiljskem področju, na kateri so se tudi po njegovi aretaciji leta 1943 sestajali aktivisti Tonček Kerenčič iz Pesnice, Vojko Lovše in Ivan Šabeder iz Jarenine, Simon Kager in Jože Duh iz Maribora in Vili Krsnik z Dobrenja, ki je v odpor pritegnil Širčevi hčerki Mileno Darinko in Kristino Živo in družine Putar, Krsnik in Grmovšek v Štrihovcu. V letu 1943 je iskra odpora vse bolj žarela in se širila v družine Dimnik, Jurgec in Šrok v Šentilju, Bolfek, Gert in Štingl na Kresnici.

Z razvojem partizanskega gibanja v Slovenskih goricah in na Kozjaku in ustanovitvi Lackovega odreda junija 1944 je Širčeva hiša ob močno zastraženi cesti in železnici postala pomembna obveščevalna in oskrbovalna postojanka, na kateri so se ustavljale tudi večje skupine partizanov in terenci Lackovega odreda, ko so na Kozjak vodili novince, med njimi mobilizirance in dezerterje iz nemške vojske.

Zadnje leto vojne so kurirji, obveščevalci in oskrbovalci Lackovega odreda našli pomoč in zatočišče na postojankah Kovač, Plancutič in Uhl na Dobrenju ter javkah Žizek na Dobrenju, Koren, Murec, Pregl, Scholl in Švajncer v Kaniži, Germ v Cirknici, Kirbiš, Klasinc in Thaler na Kresnici in Velikogne v Šentilju, pri Čagranu v Cirknici pa je imela zatočišče obveščevalka Magda, ki je zbiralala podatke o vojnih zločinih. Jeseni leta 1944 sta začela delovati dezerterja nemške vojske terenca

Protitankovske ovire jugoslovanske vojske leta 1941

Domačija Širec

Stanko Purg – Čiko in Lojze Breg – Miro, člana Okrajnega odbora OF za Maribor – levi breg.

Pomembno vlogo v odporu proti okupatorju sta opravili sestre Marija in Matilda Košutnik iz Šentilja, ki sta bili zaradi znanja nemškega jezika zaposleni v občinah Jarenina in Pesnica. Zbirali sta živilske karte in obveščali OF o vojaških obveznikih, tako da so jih lahko mobilizirali v partizane ali so se kako drugače izognili odhodu na fronto. Kristina Širec in Miško Putar sta v trgovini v Štrihovcu za partizane ponarejala živilske karte, Kristino je pred aretacijo rešil komandir orožniške postaje Franz Pichler, ki je tudi sicer odklanjal številne ovaduhe, pred koncem vojne pa je delavcu žganjarne Mirku Pestičku predal orožje, ta pa ga je skril v sode v kleti orožniške postaje. Odmevno akcijo je izvedel Tretji bataljon Pohorskega odreda, ko je 2. septembra 1944 orožniški postaji v Šentilju zaplenil orožje in opremo in poškodoval avtomobil. Šentiljski zdravnik

Današnja hiša s spominskim obeležjem OF na Kresnici 1

Maksim Sevšek je leta 1942 zdravil pobeglega jugoslovanskega vojnega ujetnika in ga skril pri Zupaničevih v Jelenčah, do konca vojne pa je odporu pomagal s sanitetnim materialom.

NARODNOOSVOBODILNI ODBORI OF

Pred koncem vojne je tudi na šentiljskem področju nastala potreba po ustanovitvi organov OF, ki bi ob zlomu okupatorja organizirali ljudsko oblast. Štajerski prvoborec Franc Zalaznik – Leon je z domačimi aktivisti 24. februarja 1945 pri družini Gajzer v Celcerjevi hiši na Kresnici 1 organiziral ustanovni sestanek narodno osvobodilnega odbora OF za Šentilj. Ustanovni člani so bili Antonija in Štefan Klasinc, Rafael Thaler, Ivan Uhl in Ivan Velikogne st. Imenovali so odbor v sestavi Rafael Thaler – predsednik, Štefan Klasinc – podpredsednik, Ivan Uhl – gospodar,

Mara Jurgec – blagajničarka, Ivan Velikogne st. – vojni referent, Antonija Klasinc – referentka AFŽ (antifašistične ženske) in sprejeli program dela: organizirati odbore OF po drugih zaselkih, zbirati potrebni material za borce, preprečiti odvoz premoženja bežeči nemški vojski, mobilizirati mlajše zavedne fante v narodno zaščito, izvoliti dva delegata za sestanek OF na Kozjaku 27. aprila 1945, preprečiti rušitev cestnih in železniških viaduktov, dopolniti spisek nevarnih sovražnikovih sodelavcev in pridobiti sodelavce OF.

SVOBODA

Šentiljski Nemci so odšli 7. maja, njihov župan pa je 8. maja 1945 predsedniku narodnoosvobodilnega odbora OF Rafaelu Thalerju predal občinski urad in kot zadnji nemški funkcionar zapustil Šentilj. OF je prevzela oblast in postavila narodne straže, opremljene z orožjem nemške orožniške postaje.

Zatem so začeli delovati narodnoosvobodilni odbori OF občine v Cirknici z Joškom Baumanom, na Dobrenju z Ivanom Uhlom, v Ceršaku z Rudolfom Hamrom in v Selnici ob Muri z Andrejem Pestičkom.

PRVI SLOVENSKI ZASTAVI IN PESEM V POZDRAV SVOBODI

Branko Putar iz Štrihovca 68, ki je za partizane šival titovke, je med vojno sešil veliki slovenski zastavi s peterokrako zvezdo, ki sta ju Kristina in Milena Širec skrivali v postelji in ju izobesili kot prvi zastavi svobode na Širčevi in Možetovi domačiji v Cirknici. Pevci

nekdanjih šentiljskih zborov so 20. maja na množičnem mitingu na sokolskem telovadišču brez zborovodje v pozdrav svobodi zapeli himno obmejnih Slovencev »Slovenec sem«.

PADLI ZA DOMOVINO

Svoja mlada življenja so v NOB za domovino žrtvovali sedemnajstletni Milko Šrok iz Šentilja, ki je padel 12. novembra 1944 pri Zupaniču v Jelenčah in izseljena brata Janko in Štefan Nabergoj iz Cirknice, ki sta padla na Hrvaškem leta 1943 oziroma 1944.

V izseljenstvu so kot civilne žrtve vojne v spopadih vojskujočih izgubili življenje trije člani družine Može - mati Marija, hčerka Olga in sin Viktor.

SPOMINSKA OBELEŽJA NOB

Krajevna skupnost Šentilj je 24. februar 1945, dan ustanovitve Krajevnega odbora OF Šentilj, privzela za svoj praznik. Ob Poti upora na ta dogodek spominja obeležje na nekdanji Celcerjevi hiši. Pionirski odred šentiljske šole je od leta 1952 nosil ime »Milko Šrok - Gozdar«.

Krajevni odbor Zveze borcev NOV je leta 1951 na šentiljskem pokopališču postavil spomenik padlim borcem in ga leta 1957 predstavili pred zadružni dom. Občina Šentilj ga je leta 1996 ob peti obletnici vojne za Slovenijo postavila na sedanje mesto in ga posvetila »Borcem za Slovenijo 1918, 1941- 1945, 1991« s pripisom »Kjer Mura priteče do Slovenskih goric, vedno bil močan je domovine klic«.

Krajevne skupnosti Jarenina, Pesnica in Šentilj so leta 1980 na tromeji v Kaniži postavile spomenik NOB na kraju, kjer je 3. avgusta 1944 padel Marjan Bantan - Stojan, sekretar Zveze komunistične mladine Jugoslavije za mariborsko okrožje.

Bruno Jelenko
Domovinsko društvo generala
Maistra Šentilj

MILKO ŠROK - GOZDAR

Milko Šrok iz Šentilja se je kot učenec trgovske šole leta 1943 povezal s terenci iz Pesnice, Jarenine in Jakoba. Opravljal je kurirske posle, raznašal in razširjal propagandni material in pomagal ustanavljati postojanke in zatočišča za terence, tudi na njegovem domu, kjer je bil nekaj dni pred ubojem tudi član slovenjegoriškega okrožja Marjan Bantan - Stojan. Ko je septembra leta 1944 prejel poziv za vstop v nemško vojsko, je s partizanskim imenom Gozdar odšel v partizane na Kozjak in opravljal terensko delo med Pesnico, Jakobom, Lenartom in Kozjakom. Star komaj sedemnajst let je s tremi soborci 12. novembra 1944 padel na Zupaničevi domačiji v Jelenčah. Pokopani so bili v Jarenini izven pokopališča. 3. junija 1945 je bil svečano pokopan na šentiljskem pokopališču. Pionirski odred šentiljske šole je od leta 1952 nosil njegovo ime.

PLANINSKI POHODI 2014

Letošnje leto za planinarjenje ni bilo ugodno. Poletni meseci, ko je planinska sezona na višku, so bili deževni, tako smo le s težavo našli kakšen ugoden termin za hribe. Nekaj pohodov smo naredili v začetku leta, nekaj pa v jeseni, ko je bilo vreme bolj stabilno.

BRAČIČEVA POT 1. DEL, JANUAR

Pa smo jo dočakali - zimo namreč. In smo se podali na pot v Haloze. Prehodili smo polovico Bračičeve poti, katera poteka po občini Cirkulane. Bila je prava zimska idila, pot je potekala med vinogradi, po slemenih in dolinah Haloz. Tokrat smo čutili v svojih nogah, kaj pomenijo haloške strmine. Spoznali smo nove kraje, ob pogledih na stare vinograde, hiške in razna poslopja pa zavrtiš čas daleč nazaj. Skratka - lepo.

BRAČIČEVA POT 2. DEL, FEBRUAR

Prvi del te poti smo opravili v pravi zimski idili. Tokrat nas je spremljal rahel dež, ki pa ni bil napovedan. Hoja ni bila prijetna, vendar smo vztrajali, tako da smo prehodili tudi drugi del poti. Spremljal nas je domačin Lajči, tako da se nismo rabili ukvarjati z orientacijo kot na prvem delu. Domačini so prijazni, ponudijo ti tudi kakšen kozarček - poln seveda.

OKROGLEŽ 1965 M, DEBELA PEČ 2014 M, BRDA 2009 M, MAREC

Vreme je kar vabilo ven in v višine. Ker je bilo snega pri nas bolj malo, smo ga šli iskati malo više. Peljali

smo se na Pokljuko, parkirati smo morali kar ob glavni cesti zaradi obilnega snega. Potem pa pot pod noge, sprva po gozdu, potem pa po lepi planini Javornik, kjer se nam odprejo čudoviti razgledi na naše današnje cilje ter proti Viševniku. Spotoma opazujemo, kako plužijo (frezajo) ceste. Začnemo se vzpenjati do Blejske koče na Lipanci, kjer se tudi malo okrepčamo. Nadaljujemo strmi in dolgi vzpon na Okroglež, kjer se nam odpre pogled na vse strani, v ospredju seveda naš očak Triglav. Nadaljujemo na vrh Debele peči. Vreme čudovito, razgledi prekrasni. Sledi spust z Debele peči in nato vzpon na Brda. Sneg je bil za hojo dobro predelan, tako da se ni vdiral, čeprav ga je veliko. Sledil je spust po poti prihoda. Po sedmih urah hoje smo prišli do našega prevoznega sredstva. Minil je še en lep dan v hribih.

LAVANTTALSKE ALPE (A) - PACKALPE, MAREC

Tokrat smo se zopet podali v Avstrijo na Packalpe. Snega je še ogromno za zimske pohode, na tej turi smo želeli preizkusiti, kako je hoditi s krpljami. Zjutraj nas je sicer sneg še držal, sredi dneva pa se je začelo udirati - krplje so služile svojemu namenu. Z avtom smo se pripeljali na okrog 1600 m višine, potem pa smo nadaljevali na naše vrhove, s katerih se je odpiral razgled v dolino Mure, na Nizke ture,

Seetaler Alpe, Saualpe in Koralpe. Po vrsti smo prehodili naslednje vrhove: Speikkogel 1993 m, Hofalmkogel 2040 m, Weissenstein 2160 m, Ameringkogel 2187 m, Grossenberg 2152 m. Vračali smo se po isti poti, skupaj smo hodili sedem ur.

OLŠEVA, JULIJ

Pred nami je bilo grebenko prečenje Olševe. Pričeli smo na Sp. Slemenu, do koder se lahko z avtom pripelješ iz Solčave ali Črne. Nadaljevali smo strmi vzpon, večinoma po gozdu, da smo prišli na greben. Od tu se odpirajo lepi pogledi na Peco, Raduho in na celotne Kamniško Savinjske Alpe. Po grebenu smo šli na najvišji vrh Olševe - to je Govca 1930 m. Nadaljevali smo do Obel kamna 1911 m, drugi vrh Olševe, ki je na avstrijski strani. Nato je sledil spust do bolj znane Potočke zijalke ter do cerkvice Sv. Duha, kjer je bil naš cilj.

OKOLI TREH CIN - DOLOMITI, AVGUST

Že dolgo sem imel željo pobliže si ogledati Dolomite in znamenite Tre Cime. Zato sem se odločil, da to zadevo za začetek pogledam bolj turistično kot planinsko. Z avtom smo se peljali mimo Celovca, Spittala, Lienza, po dolini Drave skozi Sillian do Toblacha (I), v bližini je izvir reke Drave. Nato smo se peljali mimo jezer Dobbiaco, Landro, Misurina do kočice Auronzo na višini 2330 m. Za vožnjo

Zimska idila

Pogled proti Triglavu

Tre Cime

Grossglockner in Johannisberg

do te kočice te Italijani tudi ustrezno denarno oskubijo.

Peš smo nadaljevali pod cinami do kočice Lavaredo 2344 m, od tam do sedla med Cinami in Monte Paternom. Tu se nam je začel odpirati znameniti pogled na Tre Cime. Nadaljevali smo še do kočice Locatelli 2438 m, od tam pa smo se po drugi strani vrnili do kočice Auronzo. Sledil je povratek v dolino in ogled Cortine D'Ampezo ter povratek v Avstrijo, kjer smo prespali. Naslednji dan smo se skozi Lienz odpeljali do idilične vasice Heiligenblut in naprej po Grossglocknerhochalpenstrasse do Franz Josef Hohe 2396 m. Z razgledišča smo si ogledali najvišji avstrijski vrh ter ledenik, ki se z leti manjša. Po gorski cesti smo nadaljevali na Edelweisspitze 2571 m, nato pa po drugi strani navzdol v Zell am see, od tam pa preko Schladminga domov. Dolomiti so me pritegnili, v kolikor bo možnost, se bom še kdaj podal tja.

KOŠTRUNOVEC 2089 M, SEPTEMBER

Izhodišče je bila planina Blato. Sledil je vzpon do čudovite planine Krstenica, kjer smo bili poplačani z lepimi razgledi. Nadaljevali smo mimo Krsteniškega stoga, Jezerskega stoga, Adama in Eve, Prevalskega stoga do Mišeljkega prelaza. Vseskozi so nas spremljali pogledi na že v prejšnjih pohodih prehojene vrhove Ograde, Debeli vrh, Vrh Hribaric, Škednjovec. S prelaza se nam je odprl pogled na vrhove okoli Vodnikovega doma.

Po brezpotju smo nadaljevali v neokrnjeno Mišeljko dolino in pod Mišelj vrhom nadaljevali po brezpotju na Koštrunovec, ki je nekakšna skakalnica z Mišelj vrha v dolino Velo polje. Od tu se nam je prikazal Triglav v vsej njegovi veličini. Vračali smo se po poti pristopa.

VELIKI VRH 2110 M, VELIKA ZELENICA 2114 M, OKTOBER

Tokrat smo se odločili za Kamniško Savinjske Alpe, konkretno potep po Dleskovski planoti. Pričeli smo na planini Ravne in se okrog Dleskovca povzpeli na sedlo med Dleskovcem in Velikim vrhom. Nadaljevali smo po označeni poti (označena je nekaj let, ko sem tu hodil prvič, še ni bilo označb) na manjše sedlo med Velikim vrhom in Veliko Zelenico. Obiskali smo oba vrhova, s katerih so se odpirali prekrasni razgledi na bližnjo Ojstrico ter Robanov kot. Z vrhov smo se spustili do Moličke planine ter še nadaljevali pot do Kocbekovega zavetišča na Korošici. Vračali smo se po planoti po drugi strani Dleskovca do planine Ravne.

LAVANTTALSKE ALPE (A), OKTOBER

Bil je še čas za obisk nekaj lažjih dvatisočakov, za kar so te Alpe primerne. Vožnja po avtocesti proti Celovcu, na prelazu Pack smo avtocesto zapustili in nadaljevali vožnjo proti Judenburgu do naselja Obdach in do kočice Winterleittenhuette ob lepem jezeru Kleine Winterleitten see. Vreme prekrasno jesensko s čudovitimi razgledi. Najbolj strm vzpon je potekal na vrh Kreiskogel 2306 m.

Razgledi od Kamniško Savinjskih Alp preko Karavank do Julijcev, tudi Zahodnih v Italiji. Nadalje je pogled segal na Visoke ture z Grossglocknerjem, na Nizke ture ter na Severne apneniške Alpe z Dachsteinom. Pod nami pa se je vila dolina reke Mure. Pot je nato potekala preko kote 2292 m na Scharfes eck 2364 m, od tam pa na Zirbitzkogel 2386 m – najvišji vrh v tem pogorju. Sledil je povratek mimo kočice Zirbitzkogelhuette in preko Obere Schlaferkogel 2226 m in Schlosserkogel 2189 m do kočice Winterleittenhuette. Lavantalske Alpe niso zahtevne, zato so primerne za tiste, ki radi hodijo po lažjem terenu, tudi za otroke in starejše.

Srečko Najmajster,
PD Paloma Sladki Vrh

Winterleittenhuette

Kamniško Savinjske Alpe

65 LET MARIBORSKE KNJIŽNICE IN 70 LET LJUDSKE KNJIŽNICE V ŠENTILJU

Slovensko knjižničarstvo je v zadnjih šestih desetletjih izjemno napredovalo in doseglo razvoj, ki je primerljiv z najbolj naprednimi knjižničnimi sistemi v svetu. Splošne knjižnice so organizirane v mrežo 57 osrednjih knjižnic z 260 krajevnimi knjižnicami in skoraj 700 postajališči bibliobusov. Letno knjižnice obišče skoraj 10 milijonov obiskovalcev. Tudi Mariborska knjižnica je skozi čas razgibana in dejavno spreminjala svojo podobo in posodabljala svojo organiziranost.

OD ŽLAHTNEGA LJUBITELJSTVA DO PROFESIONALNE DEJAVNOSTI

Za začetek Mariborske knjižnice štejemo ustanovitev Mestne knjižnice KUD Jože Hermanko, 8. februarja 1949. V okviru sindikata je takrat že delovala tudi Delavska knjižnica na Taboru, leta 1953 pa je Zveza prijateljev mladine ustanovila Pionirsko knjižnico. Pri kulturnih in prosvetnih društvih so delovale številne ljudske knjižnice, tudi v Šentilju. To je bil čas, ko je splošno knjižničarstvo še temeljilo na žlahtni ljubiteljski tradiciji številnih zagnanih posameznikov, ki pa so postavili trden temelj za kasnejšo profesionalizacijo in razmah dejavnosti.

Drugi je bil na poti od 1987 do 1998

Prvi bibliobus iz leta 1974

V šestdesetih letih so mestno in pionirsko knjižnico preselili na Rotovž in v tem času se je začela uresničevati ideja o enotni knjižnični mreži. Načrt reorganizacije je vključeval centralno nabavo in obdelavo gradiva, ustanovitev potujoče knjižnice in skupne strokovne službe ter upravo za celotno mrežo. Nastala je zasnova današnje Mariborske knjižnice: najprej sta se združili mestna in delavska knjižnica, potem pa so se

postopno pridružile ljudske knjižnice v celotnem takratnem mariborskem okraju, najprej knjižnice Tezno, Pobrežje, Hoče, Šentilj, Pekre, Ruše, Kamnica, kasneje postopoma še druge. Leta 1979 je z vožnjami začel prvi bibliobus. Kasneje se je mreža knjižnic še širila, krajevne knjižnice so dobivale primernejše prostore in telefonske povezave.

V devetdesetih letih se je začela avtomatizacija obdelave gradiva,

Sedanjí se po 17 letih poslavlja...

izposoje in drugih postopkov, knjižnica se je vključila v sistem znanstvenih in tehničnih informacij in potem v vzajemni katalog COBISS. Danes je Mariborska knjižnica osrednja območna knjižnica s številnimi dejavnostmi in servisi. Vzpostavljena ima strokovna sodelovanja in študijske izmenjave s knjižnicami po Evropi, od leta 2005 ima certifikat kakovosti ISO 9001. Danes govorimo o virtualnih knjižnicah, vse več je digitalnih dokumentov, elektronskih knjig, nekaj klikov zadostuje, da se odstre pred nami vesolje informacij in vse znanje tega sveta. Do elektronskega gradiva lahko člani knjižnice dostopajo od doma, na daljavo, prek Moje knjižnice si lahko od doma naročijo in rezervirajo želeno gradivo.

Dejavnost Mariborske knjižnice dosega prebivalce v Mariboru in v občinah Duplex, Hoče - Slivnica, Kungota, Lovrenc na Pohorju, Miklavž na Dravskem polju, Pesnica, Rače - Fram, Ruše, Selnica ob Dravi,

Starše in Šentilj. V občinah in krajih, kjer ni krajevne knjižnice, se na 48 postajališčih ustavlja bibliobus, ki seže tudi na območje Knjižnice Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica in na bistriško Pohorje. Informacije o knjižnici so dostopne na spletni strani in družabnih omrežjih, marsikaj pa ostaja javnosti bolj skrito: na primer, kako pride gradivo med bralce, kako poteka nakup in strokovna obdelava ter ovijanje in ustrezna oprema, knjigovezi znajo vrniti življenje še tako utrujenim knjigam, nepogrešljivi so računalničarji, vzdrževalci ...

KNJIŽNIČNA DEJAVNOST V OBČINI ŠENTILJ

V Občini Šentilj je knjižnična dejavnost dobro razvita in dostopna kar najširšemu krogu občanov. V občinskem središču deluje ena najlepših knjižnic v Sloveniji, na katero smo lahko ponosni tako knjižničarji kot občani. Kot ena od najlepše urejenih knjižnic je bila leta 2007 uvrščena v monografijo Željka

Kozinca Vrata v vse čase, Podobe splošnih knjižnic v Sloveniji, ki jo je Ministrstvo za kulturo izdalo kot poslovno darilo ob predsedovanju Slovenije EU. Podoba Knjižnice Šentilj je torej odpotovala na različne konce Evrope! Občina zagotavlja tudi delovanje potujoče knjižnice in bibliobus na vsakih štirinajst dni že 41 let obiskuje Ceršak, Selnico ob Muri, Sladki Vrh in Zgornjo Velko. Septembra 2015 bo med svoje bralce zapeljal novi bibliobus, ki že nastaja. Velik del sredstev zanj je zagotovilo Ministrstvo za kulturo, svoje deleže tudi občina. Ljudska knjižnica v Šentilju je nastala že leta 1945 in torej v letu 2015 slavi že 70. obletnico. Od leta 1949 je delovala v okviru KUD Mejnik in med prvimi ljudskimi knjižnicami postala poklicna enota Mariborske knjižnice (1972). Leta 1979 je dobila prostor v razredu dotrajane stare šole, kjer so se razmere iz leta v leto slabšale, ko se je leta 1986 začela posedati streha, smo jo preselili nazaj v kulturni

dom. Dolgoletna knjižničarka je bila učiteljica Majda Vilčnik, kot prvi poklicni knjižničar pa je knjižnico vodil Ivan Dorner. Leta 2002 je Občina Šentilj velik del svoje nove upravne zgradbe, kar 240 m², namenila knjižnici, katere notranjost je z izjemnim občutkom zasnovala arhitektka Marina Rajšter. Knjižnica je odprta vsak dan, prijazno in udobno urejena, v kotičku za otroke redno potekajo pravljíčne ure, na policah je 27.000 knjig in drugega gradiva.

V letu 2014 je knjižnico in bibliobus

obiskalo 16.000 bralcev, od tega 6.000 otrok, izposodili pa so si skupaj 66.000 knjig, časopisov in drugega gradiva. 3.500 občanov je obiskalo knjižnične prireditve, 610-im pa je knjižničarka posredovala zelene informacije.

Poleg klasičnega gradiva je v knjižnici na voljo vedno več elektronskega gradiva: trenutno 8 elektronskih podatkovnih zbirk, 30.000 elektronskih knjig v angleškem jeziku EbscoHost in 900 slovenskih naslovov na portalu Biblos. Do vsega tega gradiva lahko

člani knjižnice dostopajo tudi od doma, ko si v knjižnici pridobijo geslo. Med drugim lahko tako uporabljajo Finance, Podjetnik, Delo, Večer, IUS Info, Uradni list, Tax Fin Lex, Grove Art, Grove Music ...

Vabljeni torej med police vaše knjižnice ali na bibliobus, po knjigo, informacijo, prelistat časopis, na računalnik, na uro pravljíc, razstavo, prireditev ... ali kar tako, na klepet z vašimi knjižničarji.

Dragica Turjak, direktorica Mariborske knjižnice

AMICI MUSICAE PRIJATELJI GLASBE, ODDELEK GLASBENE ŠOLE KONSERVATORIJA ZA GLASBO IN BALET MARIBOR V ŠENTILJU

Kamorkoli po svetu se obrnemo, zasledimo ogromno podatkov o ukvarjanju z glasbo; glasba kot dejavnost je popolnoma prežeta s človekovim bivanjem. V vseh časih in kulturah. Slovenija pri tem ni nikakršna izjema, celo nasprotno, starodavna piščal, najdena na slovenskih tleh v Babji jami, velja za eno najstarejših najdb instrumentov na svetu sploh. Strokovnjaki ji pripisujejo 45.000 let. Ob tem se je razvijala tudi potreba po glasbenem izobraževanju. Na Slovenskem zaznamo sistematično ukvarjanje s poučevanjem glasbe že od srednjega veka dalje, v začetku 19. stoletja pa zasledimo že ustanovitev prve državne glasbene šole pri ljubljanski stolnici. Velik razcvet se zgodi proti koncu stoletja, od leta 1882 dalje, ko Glasbena matica prevzame skrb za razvoj in vzgojo poklicnih glasbenikov. Po drugi svetovni vojni, od leta 1945 dalje, pa je glasbeno in nekaj kasneje tudi plesno izobraževanje postalo dostopno praktično vsem učencem po Sloveniji. Država je začela ustanavljati javne glasbene šole kot del izobraževalnega sistema v Sloveniji. V Mariboru se je to zgodilo najprej, saj je že nekaj dni po vojni začela z delovanjem predhodnica

naše šole Državna glasbena šola. Od takrat ravno v teh dneh mineva 70 let.

V šolskem letu 1999/2000 se je v Šentilju vpisala prva generacija otrok v novo ustanovljeni oddelek takrat še Srednje glasbene šole Maribor. Danes oddelek obiskuje okrog 70 učencev v oddelkih za pihala, tolkala, klavir, kitaro, harmoniko, glasbeno pripravnico in nauku o glasbi. Ob prenovi osnovne šole in z velikim razumevanjem njenega vodstva so bili deloma rešeni tudi prostorski pogoji za izvedbo pouka.

Glasbeno udejstvovanje otrok je izjemnega pomena za njihov razvoj, saj spodbuja kompleksne miselne procese, prispeva k razvoju delovnih navad in pozitivni samopodobi mladostnika. Številne raziskave po vsem svetu navedeno potrjujejo. Znanja in veščine, ki jih v procesu izobraževanja v glasbeni šoli pridobijo, jim koristijo celo življenje. Ne smemo pozabiti prispevka učencev glasbene šole v ljubiteljskih kulturnih dejavnostih in prispevka k kulturni podobi domačega in tudi širšega okolja.

Na oddelku glasbene šole v Šentilju poučujejo visoko strokovno usposobljeni učitelji, zato je kvalitetna rast nivoja znanja navdušujoča. Otroci veliko nastopajo, tudi tekmujejo in dosegajo odlične rezultate.

Upamo, da bomo v bližnji prihodnosti lahko razširili delovanje oddelka z novimi instrumenti, želimo ustanoviti tudi orkester in povečati število učencev. Za uresničitev načrtov potrebujemo podporo lokalne skupnosti in osnovne šole, podporo in zaupanje staršev. Vse to imamo. Zato trdno verjamemo, da bomo uspeli s prizadevanji po pridobitvi samostojnih in dovolj velikih prostorov za izvajanje dejavnosti. Slovenski antropolog Jože Ramovš je zapisal: »Glasba razveseljuje človeka in olepša njegove vesele trenutke, glasba mu pomaga preboleti najhujše žalosti, glasba ga opogumlja, glasba mu pomaga k zbranosti in ga tudi sama na sebi duhovno plemeniti«.

Helena Meško, ravnateljica Konservatorij za glasbo in balet Maribor

MEDNARODNA IZMENJAVA UČENCEV V BUDIMPEŠTI

V okviru projekta Comenius so se 8. 4. – 16. 4. 2015 štirje učenci naše šole udeležili mednarodne izmenjave z učenci iz Budimpešte. Ana Ferk, Blaž Friš, Nika Štrucl in Andraž Kovačič Pohorec so bili izbrani učenci, ki so gostili naše prijatelje iz Budimpešte in se nato odpravili z njimi na gostovanje v njihovo čudovito prestolnico. Prisostvovali so pouku in se udeležili raznih dejavnosti, kot so tradicionalne igre, folklor, iskanje zaklada ter bili ambasadorji Slovenije ter naše šole. Srečanje nam bo vedno ostal kot lep spomin in nepozabna izkušnja.

Koordinator Simon Dragšič

JUHUHU, IGRALA SO KONČNO TU!

Po res dolgih letih čakanja smo se na OŠ Sladki Vrh - podružnični šoli Velka, zelo razveselili, da se je naše šolsko igrišče končno uredilo in opremilo z igrali.

Učenci bomo igrišče z veseljem uporabljali pri urah športa, v času podaljšanega bivanja in pri interesnih dejavnostih, otroci vrtca pa pri vsakodnevni uri igre na prostem. Seveda pa je igrišče namenjeno tudi za igro otrok v popoldanskem času, ko ni pouka. Upamo in želimo, da bodo starejši

učenci in starši manjših otrok znali ceniti našo novo pridobitev in da bodo igrala ostala čim dlje nepoškodovana.

Vsi otroci, učenci in strokovne delavke vrtca in šole se zahvaljujemo ravnateljici, županu in vsem, ki so se trudili in kakorkoli pripomogli, da igrišče na Velki končno služi svojemu namenu.

Strokovne delavke vrtca in šole Velka

KO MENE VEČ NE BO

"Do uspeha ni dvigala ... so le stopnice ... ena za drugo."

12. februarja je v Grand hotelu Union v Ljubljani potekal edinstven dogodek v slovenskem prostoru – modna revija otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami. Zvezde večera so bili otroci s

posebnimi potrebami, med katerimi je bil tudi učenec naše šole -Matej Kolbl. Modno revijo je počastil s svojo prisotnostjo tudi predsednik države Borut Pahor, popestrili pa so jo še znani slovenski glasbeniki, ki so z navdušenjem sodelovali s svojo dobrotelnostjo.

Šolski novinarji

STROKOVNA EKSKURZIJA V MÜNCHEN

Letošnje leto smo se na šoli ponovno odločili nagraditi učence, ki so vseh devetih letih šolanja dosegli najvišji učni uspeh in tiste, ki so v znanju iz naravoslovja dosegli najvišje rezultate. V soboto, 18. 4. 2015, smo zanje organizirali strokovno ekskurzijo v München, kjer so si ogledali tehniški muzej s planetarijem, staro mestno jedro, nogometni stadion Allianz Arena, olimpijski park in na poti domov še rojstni kraj Mozarta. Popotovanje je bilo poučno in zanimivo, zato verjamemo, da je vsem udeležencem ostalo v lepem spominu.

Hvala donatorjem šolskega sklada, ki so nam omogočili nepozabno dogodivščino.

Lidija Grubelnik

PETJE S TANJO ŽAGAR

V petek 13. 3. 2015 ob 20.00 je v Unionski dvorani Mariboru potekal Dobrodelni koncert s Tanjo Žagar, kjer je zbrani izkupiček šel za nakup opreme za mobilno transfuzijsko postajo UKC Maribor. Posebej

smo ponosni, da so bili del tega dobrodelnega koncerta tudi pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora Osnovne šole Sladki Vrh, saj so bili gostje Tanje Žagar. S Tanjo so zapeli štiri pesmi in poželi res zelo

zelo bučen aplavz. Po njihovem skupnem nastopu niso šli z odra, kot je bilo sprva načrtovano, ampak so ostali kar na odru in z njo še zapeli tudi pesem, ki jo vsi poznajo, čeprav najprej ni bilo tako predvideno.

Na predvečer materinskega dne pa smo učenci šole povabili svoje mamice na proslavo. Za njihovo skrb smo se jim zahvalili s plesom, petjem in deklamacijami. Na šolskih hodnikih smo pripravili razstavo svojih likovnih izdelkov. Program smo popestrili z gosti. Mamice je pozdravil župan Občine Šentilj, pridružili pa so se nam pevci ljudskih pesmi KUD-a Gabrijel Kolbič, harmonikarji Glasbene šole Munda ter pevka, zaradi katere je na proslavo prišel tudi marsikateri očka - TANJA ŽAGAR. Tanja se je z veseljem odzvala našemu povabilu in skupaj s šolskimi zbori prepevala v športni dvorani v Sladkem Vrhu.

Šolski novinarji

NE SE BATI ZA PRIHODNOST

12. maja 2015 je v Mariboru na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko potekalo odprto državno tekmovanje z mobilnimi roboti za osnovne in srednje šole - tekmovanje, ki je priljubljeno in priznано tudi onkraj naših meja, kar je potrdila bogata mednarodna udeležba. Našo šolo je zastopala ekipa »Hack3rs«, ki sta jo sestavljala Jan Nipič in Klemen Šajher iz 9. a razreda. Njun mentor je g. Simon Breg. Nastopili so v kategoriji ROBO-

CUP JUNIOR, kjer je moral robot, sestavljen iz Lego kock, motorčka na baterije, senzorjev in diska s programsko opremo, samostojno voziti po vijugasti črti, premagovati ovire in pobirati nastavljene predmete. Ekipa so imele nekaj časa za zadnje programske nastavitve in poskusne vožnje po tekmovalnih poligonih (prirejene mize površine nekaj kvadratnih metrov), katerih ovire in naloge so bile posebej točkovane. Vsak robot je moral prevoziti dva različna poligona,

za končno uvrstitev pa je štel najboljši dosežek obeh voženj. Prva vožnja našemu robotu ni najbolj uspela, zato sta Jan in Klemen nato nekoliko popravila nastavitve, zamenjala kolesa ... in v drugo je bilo občutno bolje, skoraj popolno. Robot je odlično prevozil začrtano pot, obšel ovire in pobral obe žogi. Naša programerja sta med več kot štiridesetimi ekipami osvojila odlično 3. mesto. Če roboti predstavljajo prihodnost, se je le te mi ne bojimo.

Mladi novinarji

SODELOVANJE OB MEJI

V ponedeljek, 23. 3. 2015, so nas na podružnični šoli Velka obiskali prijatelji iz Avstrije.

Tretji razredi in prijatelji iz Avstrije smo se skupaj udeležili štirih delavnic. V prvi smo izdelovali okrasne vrečke iz blaga, ki smo jih napolnili s koruzo ali pšenico. V drugi smo poslikali panjske končnice, v tretji smo oblikovali stara oblačila, ki so jih nosili dečki in deklice v starih časih. V četrti delavnici smo spoznavali značilnosti Štajerske. V delavnicah smo zelo uživali in dneva je bilo hitro konec. Tako smo se poslovili od prijateljev in si obljubili, da se kmalu spet vidimo.

Pri delavnicah so nam pomagali tudi zunanji sodelavci, gospa Natalija, gospod Zvonko in gospod Štefan. Vsem se iskreno zahvaljujemo za trud in pomoč pri izvedbi delavnic.

V četrtek, 26. 3. 2015, smo vrnili obisk našim prijateljem v Avstriji. Učenci 3. c so obiskali vrstnike osnovne šole v Brunnseeju, učenci 3. a pa vrstnike osnovne šole v Liechendorfu. Tam smo oblikovali in izdelovali velikonočne izdelke in se gostili s tradicionalnimi

jedmi tistega področja. Prijatelji so nam pripravili tudi krajši kulturni program in nas razveselili z nekaj pesmicami, zapetih v slovenščini. Vse te dogodke je ovekovčila tudi kamera televizije ORF.

Vesna Godler in Vlasta Grušovnik

ŠOLSKI NOVINARJI V LJUBLJANI

Šolski novinarji OŠ Sladki Vrh smo tudi letos odšli na strokovno ekskurzijo v Ljubljano. Na RTV Slovenija smo se poučili o delovanju medijske hiše, o ozadju marsikateri oddaje ter seveda o pripravi in izvedbi prve informativne oddaje za otroke INFODROM. Bila je

neprecenljiva izkušnja videti in doživeti vse to, prav tako pa se o njihovem delu pogovarjati s pravimi novinarji. Pozdraviti nas je prišla priljubljena voditeljica različnih zabavnih oddaj, Bernarda Žarn. Dan smo zaključili z obiskom Šolskega muzeja in prav oddahnili

smo si, da danes učitelji niso tako strogi in brezkompromisni ter da jih moramo za vsako besedo nagovarjati z besedami: »Gospod učenik.« Dan je bil zanimiv in poučen, zato si podobnih oblik učenja želimo še več.

Šolski novinarji

VRTIČKARJI V VRTCULU SLADKI VRH

V vrtcu Sladki Vrh smo v mesecu aprilu, pa tudi v vseh ostalih mesecih, dajali velik poudarek skrbi za naše okolje. V ta namen smo v naš vrtec povabili Keinovega očeta iz podjetja Schaubermaher. Otroci so mu z zanimanjem prisluhnili

in aktivno sodelovali pri čiščenju okolice vrtca. Pobirali so smeti, jih prevažali z otroškimi samokolnicami in odpadke skrbno ločevali. Otroci so to dejavnost doživeli kot prijetno izkušnjo in zdi se mi ključnega pomena, da pričnemo z vzgojo in

s pozitivnim odnosom do okolja že v predšolskem obdobju. Ta dejavnost nam je bila iztočnica za naše nadaljnje delo. V igralnici smo si uredili vrtnarski kotiček s sadikami. Otroci so od doma prinašali različna semena, jih sejali in skrbno zalivali. Pri opazovanju rastlin so si pomagali z lupami in rast skrbno beležili v razpredelnico. Sadike so hitro rastle in tako smo buče, sončnice, paradižnik, papriko, baziliko in fižol posadili na gredice. V dvignjene gredice na prostem pa smo posejali solato, korenček, peteršilj in rdečo redkvico. Uredili smo pa tudi že naš obstoječi zeliščni vrt in namestili tablice z oznakami zelišč in dišavnic. Skozi zgodbico Fižolina so otroci spoznali, da lahko iz zavrženih pločevink izdelajo unikaten cvetlični lonček, vanj po želji posadijo svojo najljubšo rastlino in jo podarijo komu, ki ga imajo radi. Mogoče jo prejmete prav vi.

**Vzgojiteljica: Jožica Fras
Pomočnica vzg.: Jožica Bračko**

ŠOLA V NARAVI

Od 13. do 17. aprila so se učenci obeh drugih razredov šole Sladki Vrh udeležili šole v naravi ČŠOD Škorpion na Duhu na Ostrem Vrh. Teden je bil zapolnjen z različnimi zanimivimi aktivnostmi: spoznavanje rastlin in živali v gozdu, pohodi, lokostrelstvo, jahanje, izdelovanje bivakov, raziskovanje potoka. Večere smo si popestrili s petjem in pečenjem jabolk ob tabornem ognju, z zanimivim kvizom, Škorpionovo olimpijado, zabavnim večerom z risanjem in s pižama partijem.

Vsi učenci so bili z vsebinami in izvedbo šole v naravi zelo zadovoljni. Posebno ponosni pa so sami nase, saj jih je bila večina prvič od doma za pet dni.

Učiteljice Cvetka Kraner, Danica Ferk in Bojana Kukovec

DRŽAVNI PRVAK

V torek 10. 3. 2015 so se trije učenci naše šole udeležili Posamičnega državnega prvenstva v badmintonu, ki je potekalo na OŠ III. Murska Sobota.

Prvenstva so se udeležili: Luka Pak (3. mesto na področnem tekmovanju), Matej Labaš in Katja Štajner (oba sta na regijskem tekmovanju osvojila prvo mesto).

Med nekategoriziranimi tekmovalci je bilo prijavljenih 29 tekmovalk in 26 tekmovalcev. Najprej so odigrali kvalifikacijske igre za četrtfinale, kjer sta tekmovanje končala Luka Pak in Katja Štajner (uvrščena sta bila med 16 najboljših igralcev).

Matej Labaš pa je postal državni prvak.

DRŽAVNO EKIPNO OSNOVNOŠOLSKO TEKMOVANJE V BADMINTONU

V športni dvorani Medvode je 14. aprila 2015 potekalo Ekipno državno prvenstvo osnovnih šol v badmintonu. Na prvenstvu je sodelovalo 16 ekip – prve tri

uvrščene ekipe s področnih tekmovanj. Tekmovanja se je udeležila tudi ekipa OŠ Rudolfa Maistra Šentilj, kot drugouvrščena ekipa s področnega tekmovanja

v Mariboru. Tekmovali smo v nekategorizirani kategoriji. Našo ekipo so sestavljali: Ana Dajčman, Eva Rošker Breg, Katja Štajner, Rok Brus, Miha Rošker, Žan Dominik in Matej Labaš. Ekipe so bile razdeljene v 4 skupine. Naša ekipa je za uvrstitev v četrtfinale premagala tri ekipe s samo eno izgubljenno igro. Nato je premagala nasprotno ekipo za vstop v polfinale z rezultatom 4:1, dobili smo tudi polfinalno tekmo z rezultatom 3:2. Na koncu smo v finalu premagali tudi nasprotno ekipo z rezultatom 4:1. Tako smo tudi med ekipami postali državni prvaki. Odigrali smo 6 ekipnih tekem, kar pomeni 30 iger, od katerih smo zabeležili 26 zmag in 4 poraze. Ta rezultat pove, da smo suvereno zmagali in osvojili naslov državnih prvakov. Na tekmovanje so se učenci pripravljali v okviru krožka, ki poteka pod vodstvom mentorice Anice Majer.

Uspeh je toliko večji, ker smo te rezultate dosegli v zelo slabih pogojih, saj lahko za razliko od drugih udeležencev tekmovanj treniramo zgolj na enem igrišču, medtem ko smo na področnem in državnem tekmovanju lahko igrali na 6-ih oziroma 12-ih.

KVIZ 1, 2 ODER 3

Na naši šoli se zavedamo pomembnosti znanja tujih jezikov in zaradi bližine nemško govorečega področja dajemo poseben poudarek tudi učenju nemščine. Ker naši učenci dosegajo zavidljivo raven znanja, smo se odločili, da to znanje pokažemo tudi zunaj meja naše države, na otroškem kvizu 1, 2 oder 3. Kviz predvajata nemška in avstrijska nacionalna televizija in je pri otrocih zelo priljubljen že od leta 1977.

Priprave na kviz smo pričeli že v mesecu oktobru. Pri tem nas je podprlo vodstvo šole ravnateljica Jelka Weldt in tudi starši učencev. Kviza so se udeležili: Dorijan Rajko Iršič, Lara Cekić in Gal Kos.

V München smo odpotovali v sredo, 6. 5. 2015, iz graškega letališča. Še isti dan smo imeli tudi snemanje.

Na kvizu so se učenci pomerili z vrstniki iz Avstrije in Nemčije. Učenci so se dobro odrezali in za zmagovalci iz Avstrije zaostali le za točko. Oddaja bo na sporedu v soboto 31. oktobra 2015 ob 8.25 na ZDF ter ob 9.20 na ORF1 in v nedeljo 1. novembra 2015 ob 17.35 na KI.KA.

Učencem čestitam za dosežen uspeh, staršem in gospe ravnateljici pa za zahvaljuje za podporo in pomoč.

Doroteja Sužnik, pof. nemščine

OD SEMENA DO DREVESA

V vrtcu Ceršak smo pripravili pomladno delavnico za otroke, njihove babice in dedke. Najprej so se izkazali v ustvarjalnosti, saj so polepšali cvetlične lončke, nato pa se lotili še vsebine lončkov. V lončke so posejali vse, od fižola, ajde, cvetic do zelišč, ter posadili najrazličnejše sadike. Vse posejano in posajeno smo tudi zalili in z lončki popestrili našo garderobo. Med počitnicami so semena vzkalila, sadike pognale korenine in ko smo se vrnili v vrtec, smo bili vsi presenečeni, kako bogati in lepi so naši lončki. Nato pa smo se lotili še nekoliko večjih sadik in na našem grišču posadili tri nova drevesa, za katera upamo, da nam bodo kmalu nudila senco.

Barbara Škerlec, vrtec Ceršak OŠ Šentilj

ŠPORT ŠPAS - DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ

V soboto 9. maja 2015 smo izvedli dan druženja in gibanja treh generacij s prepletanjem vsebin zdravja, medsebojnih odnosov in humanitarnosti. Otroci so povabili svoje starše, dedke, babice ter ostale sorodnike na skupno druženje in aktivno preživljanje prostega časa. Zbralo se nas je kar 512. Učence naše šole in starše smo pozdravili na igrišču, kjer smo se zbrali ter se z udeleženci podali na pohod, ki je bil prilagojen tudi najmanjšim udeležencem. Zaradi številčnosti udeležencev smo že četrtič izbrali najvarnejšo traso pohoda, in sicer do Doline Pod Brlogo, kjer imamo na voljo pokrit prostor, saj nas je zadnja leta na prireditvah zvesto spremljal dež, leto po prej pa močna pripeka. Pokrit prostor pa omogoča sproščen ogled pripravljenih stojnic, kjer so letos učenci predstavili zdravo prehrano, pridelavo medu in medenih izdelkov. Pripravljena je bila tudi stojnica, na kateri so si udeleženci lahko izmerili krvni tlak, srčni utrip, na pomoč nam je pristopil

tudi Inštitut za medicino z napravo, ki je merila sestavo telesa. Otroci so z velikim zanimanjem brskali po dobrodelni tržnici, kjer se je našlo veliko knjig in igrač. Privoščili smo si velike hamburgerje, ter energijo trošili pri plesanju hip hopa, za ker so nas navdušili učenci naše hip hop plesne skupine. Meh na harmoniki je raztegnil učenec Rene Hamer. Na priporočilo glavnega organizatorja prireditve Media šport, vsako leto k sodelovanju povabimo tudi PGD Šentilj, ki so letos s svojim podmladkom, otrokom, pripravili vajo gašenja požara, ogledali so si gasilsko vozilo ter se

igrali s sirenam. Pozabili nismo niti na "rekorde". Najmlajša udeleženka dneva je bila 14 mesečna Naja Smerdu Domicelj, najstarejša udeleženka je bila gospa Marija Plesnik. Priznanje za najštevilčnejšo družino pa je prejela družina Verdonik Veltrusky, ki je štela 7 članov.

Ta dan smo si dopustili, da smo bili ponovno otroci, zato lahko končamo z mislijo:

Nekje v nekem kotičku svojih src smo še vedno vsi učenci. (Tagore)

Mladi novinarji

OBISK MUZEJA PREMOGOVNIŠTVA V VELENJU

V sredo 15. 4. 2015 smo učenci 5. a, 5. b in 5. c Osnovne šole Rudolfa Maistra Šentilj izvedli tehniški dan. Ogledali smo si Muzej premogovništva v Velenju. Z avtobusom smo se odpeljali do Velenja. Pred vstopom v rudnik so nas opremili s površniki, čeladami in malico. Z dvigalom smo se odpeljali

v velenjsko podzemlje. Vožnja je bila razburljiva. Po rovih rudnika nas je popeljal vodič – »knap«, ki nam je podal izčrpno razlago o delu v rudniku nekoč in danes. Doživeli pa smo simulacijo rudniške nesreče, ki nas je presenetila in seveda tudi prestrašila. Spoznali smo, da je delo rudarjev naporno in nevarno. Po

ogledu notranjosti rudnika smo si ogledali še črno in belo rudarsko garderobo in skromno opremo rudarskega stanovanja nekoč. V povratni vožnji smo se zapeljali do termoelektrarne Šoštanj in se sprehodili ob Velenjskem jezeru.

Razredničarke

»ZLATI GLASOVI« MPZ V ZLATI PRAGI

Pevci MPZ OŠ Rudolfa Maistra Šentilj so se 15. in 16. februarja udeležili nagradne ekskurzije v Prago. Po nočni vožnji so si pevci s spremljevalci najprej ogledali mestno četrt Višehrad. Sprehodili so se do Praškega gradu, si ogledali Zlato uličko, katedrale Svetega Vavclava, Vojteha in katedralo svetega Jurija, v kateri so obiskovalci obnemeli, ko so zaslišali pridušeno petje naših pevcev. Prvi dan so se sprehodili še skozi židovsko četrt, ki ima eno najbolj ohranjenih pokopališč. Naslednji dan so si ogledali Cerkev svetega srca Jezusovega, ki je mojstrovina slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika, staro mestno hišo, Karlov most, Karlovo univerzo, Vavlovski trg, najbolj živahen del mesta. Pevci so si nagrado prislužili z uspešnim sodelovanjem na revijah, prireditvah v šoli in zunaj nje. Da je bila nagrada upravičena, so potrdili tudi na ekskurziji, saj so s svojim petjem navdušili turiste z vsega sveta.

VARNOSTNA OLIMPIJADA

7. 5. 2015 so se učenci 4. a in 4. b-razreda udeležili predtekmovanja v Otroški varnostni olimpijadi v Cerkvenjaku. Sodelovalo je 17 ekip. Največ točk je zbrala skupina učencev iz 4. b-razreda in dosegla 5. mesto. Učenci 4. a-razreda so dosegli 16. mesto. 4. a je v vseh

igrah dobro igral, le v tretji igri so imeli nekaj smole s sestavljanjem logotipa Civilna zaščita. Tudi v zadnji igri, vodni curek, nikakor ni ubogal učenca. Učenci so se na tekmovanje pripravljali dva meseca. Sodelovanje na varnostni olimpijadi bo učencem ostalo v

lepem spominu. V odmoru so si lahko ogledali reševalna vozila, policijske konje in spoznali delo vojakov, ostalo pa je tudi nekaj časa za druženje in igro.

Alenka Paulič Golič

PREDSEDNIK DRŽAVE NA OBISKU V OŠ SLADKI VRH

V petek, 27. 3. 2015, je Osnovno šolo Sladki Vrh s svojim obiskom počastil predsednik Republike Slovenije, gospod Borut Pahor.

Naša šola se ponaša z odličnimi dosežki na vseh področjih tako v državi kot v mednarodnem prostoru, zato smo učenci prepričani, da je prav, da je obiskal tudi nas. V uvodu smo mu s pesmijo in plesom pripravili dobrodošlico, nato pa smo ga povabili v šolsko knjižnico in ga dodobra izprašali. Njegovi odgovori so bili zanimivi, mestoma tudi hudomušni, zaupal nam je tudi svoje skrivnosti iz šolskih klopi. Tudi njega je zanimalo, kakšno je razmišljanje nas, mladih. Po sproščenem pogovoru se je z nami še fotografiral.

Zelo smo zadovoljni, da smo ga spoznali, saj je zelo prijazen in s svojo sproščenostjo nas je prepričal, da je bila začetna trema povsem odveč.

Šolski novinarji

OBISKALI SMO MÜNCHEN

44 učencev in učiteljev spremljevalcev se je v petek 13. 3. 2015 odpravilo na strokovno ekskurzijo v München. Učenci so spoznali značilnosti Nemčije, Avstrije in Münchna in še nekaterih nemških mest. Ogledali so si Kimsko jezero (Chiemsee), se z ladjo peljali na moški otok (Herreninsel). Na otoku so si ogledali grad Ludvika II. Bavarskega. Pred nočitvijo so se ustavili še pred Allianz areno. Naslednji dan je sledil ogled olimpijskega parka in obisk tehniškega muzeja. Po ogledu le tega pa še ogled starega mestnega jedra (nova in stara mestna hiša ...).

DREVESA IMAMO RADI

V počastitev svetovnega dneva Zemlje smo na vrtčevskem igrišču posadili drevesni sadiki.

Zbrale so se vse skupine vrtca, prišla pa sta tudi gospod župan Štefan Žvab in gosa ravnateljica Jelka Weldt. Pomagala sta nam pri sajenju javorja in tulipanovca. Otroci so pokazali, da znajo prijeti za lopate in da radi sodelujejo pri teh opravilih.

Ko je bilo delo končano, smo zaplesali okoli mladih dreves in ob zvokih harmonike veselo zapeli: »Drevo imamo radi, radi, radi ...«. Želimo si, da bi lepo uspevali, zato ju bomo varovali in zanju skrbeli. Glede na letni čas nas bosta nagradili z različnimi barvnimi odtenki, nam dajali prijetno senco in postali dom majhnim živalskim vrstam. Narava je sedaj bogatejša in bolj zelena, za kar nam je zagotovo hvaležna. Naši otroci pa so doživeli lepo spomladansko dopoldne.

Petra Kašman Jelenko

VELIKONOČNI ŠAHOVSKI TURNIR

Na velikonočni ponedeljek je v Osnovno šoli v Sladkem Vrhu potekal že tradicionalni 21. mednarodni šahovski turnir. Turnir je do sedaj vsako leto pritegnil veliko število igralcev. Na turnir leta 1996 se je prijavilo rekordnih 196 udeležencev. Kot zanimivost je potrebno omeniti tudi, da je vseh prvih 20 turnirjev otvoril predhodni župan g. Čagran, na letošnjem turnirju je pa pripadala prva

beseda in tudi prva odigrana poteza novemu županu g. Štefanu Žvabu.

V sončnem vremenu se je zbrala 125 šahistov iz Slovenije, Hrvaške, Srbije, Bosne in Avstrije. Med njimi so bili tudi štiri vele mojstri (Slovenec Matej Šebenik in Hrvati Mladen Palac, Robert Zelčič in Stefan Djurič). Na koncu so o zmagovalcu odločale malenkosti in tako je vele mojster

Palac zaradi 0.5 točke boljšega dodatnega kriterija (Mbuch) prehitel slovenskega vele mojstra Šebenika. Oba šahista sta edina zbrala 8 točk od možnih 9. Tretje mesto je osvojil Blaž Debevec mojstrski kandidat iz okolice Ljubljane, ki je zbral 7 točk.

Najboljši igralec domačega kluba Paloma Sladki Vrh je postal Marko Šoštarič, ki je za zbranih 5 točk osvojil 42. mesto. Najboljši igralec občine Šentilj je postal Peter Kokol iz okolice Šentilja, ki je zasedel 14. mesto in zbral 6 točk.

Najboljša ženska je postala ga. Pavla Košir iz Domžal, ki je zasedla končno 70. mesto in zbrala 4.5 točk.

Sodniško vlogo sta upravljala šahovski sodnik Branko Vadla in pomočnik sodnika Gregor Vohl.

Gregor Vohl

UČENKE IN UČENCI OŠ SLADKI VRH V STOŽICAH OSVOJILI DVE ZLATI IN ENO BRONASTO MEDALJO V GIMNASTIKI

Gimnastična zveza Slovenije je v sklopu tekmovanja za svetovni pokal v Stožicah priredila tudi prvo tekmovanje za Gimkov pokal na državni ravni, kjer so tekmovali otroci, ki obiskujejo program Gimnastika v osnovni šoli.

Osnovna šola Sladki Vrh je bila med prvimi šolami, ki se je vključila v ta program, ki poteka že deseto leto, najprej le na področju SV Slovenije, sedaj pa je vključenih že preko 60 šol iz cele države.

Na tekmovanju so se otroci 1. triade osnovnih šol pomerili v skokih z male prožne ponjave in v akrobatskih prvinah na parterju.

Učenke in učenci iz OŠ Sladki Vrh so se na državno tekmovanje uvrstili po predhodnem regijskem tekmovanju, ki je bilo v Lenartu, kjer sta ekipi deklic in dečkov osvojili prvo mesto, med posamezniki je prvo mesto osvojil Anej Černčič, pri deklicah pa je bila Tjaša Verdev tretja. Da so najboljši, so dečki dokazali

tudi v finalu tekmovanja za Gimkov pokal na državni ravni. Tako je ekipa dečkov v sestavi Anej Černčič, Miha Friš Cvajdik, Vid Breznik in Sebastijan Germ prepričljivo zmagala, med posamezniki pa je ponovno slavil Anej Černčič in si pritelovadil prvi Gimkov pokal. Deklice v sestavi Tjaša Verdev, Larisa Kocbek, Klara Grubelnik, Maja Jančič in Neja Habjanič pa so ekipno osvojile odlično tretje mesto.

Danijel Štraus,
dipl. trener športne gimnastike

ŠPORTNO DRUŠTVO i TEAM SE PREDSTAVI

Košarka v Šentilju in okolici ni nepoznan in neigran šport. Po večletnem zatišju se je pred tremi leti v programu športnih dejavnosti pričela košarkarska vadba mlajših t.i. igriva košarka.

ŠPORTNO DRUŠTVO i TEAM, ali krajše DRUŠTVO i TEAM, je bilo ustanovljeno konec leta 2014 z namenom druženja ljubiteljev košarke in drugih športov ter košarko približati otrokom in mladini ter vzgajati svoje člane za spoštovanje etičnih in moralnih načel v duhu »fair playa« ter enakopravnosti.

V društvu trenutno trenira več kot 40 vrtčevskih in osnovnošolskih otrok iz Šentilja in okolice (Sladki Vrh, Pesnica, Jakobski Dol). Med našimi člani najdete tako fante in deklice. Trenutno imamo dve selekciji U11 in U9, ki tekmuje v tekmovanjih pod okriljem KZS. Udeležujemo se različnih turnirjev in prijateljskih tekem. Za naslednjo sezono smo prijavili tudi selekcijo U13. Treningi trenutno potekajo dva do trikrat tedensko na OŠ Rudolfa

Maistra v Šentilju, medtem ko najmlajši trenirajo enkrat na teden, največji pa tudi štirikrat.

Treninge trenutno vodita dva trenerja Tomaž Pregl in Saško Zemljčič in pomočnik Jani Mezgec. Vsi trenerji imajo strokovno izobrazbo. Na treningih sodelujejo tudi drugi športni delavci in vaditelji. V treninge vključujemo prvine gimnastike in atletike zaradi boljšega motoričnega razvoja otrok. Sicer pa v društvu ne igramo samo košarke. Skupno se odpravimo tudi na morje, na kakšen pohod

po bližnjih hribih, igramo košarko s starši pod reflektorji, si ogledamo košarkarske tekme v živo in si medsebojno pomagamo.

V društvu se trudimo in želimo, da bi vzgojili nove generacije športnikov in mlajšim omogočili zdravo preživljanje prostega časa ter kvalitetnega druženja z vrstniki.

V kolikor se nam želiš pridružiti, nas obišči v telovadnici OŠ R. Maistra Šentilj, vsak torek in petek od 16.00 do 17.30, v sredo in četrtek od 17.30 do 19.00.

KOŠARKA BREZ MEJA

Športno društvo i TEAM je v začetku maja v sodelovanju z OŠ R. Maistra Šentilj organiziralo športno obarvan popoldne. Šport, ki so ga želeli predstaviti, je bila vsekakor košarka. Kako tudi ne, saj je osrednji gost prireditve bil g. Zmago Sagadin.

Zmago Sagadin je v Šentilj prišel na povabilo predsednika društva i TEAM Tomaža Pregla. Pozdravil je male in malo večje košarkaše in njihove starše ter se seznanil z delovanjem društva. V nadaljevanju je bila odigrana prijateljska tekma med domačim moštvom in gosti iz Graza, košarkarskim klubom UBSC Raiffeisen, s čimer so pokazali, da šport nima ne državnih mej niti jezikovnih preprek. Goste iz sosednje Avstrije je spremljal Ervin Dragšič.

S prireditvijo sta organizatorja želela opozoriti tudi na nezadostne kapacitete, ki jih ima šolska telovadnica. Ne samo organizatorja, pravzaprav si večje telovadnice želijo vsa društva v kraju. Gospod Zmago Sagadin je dejal, da v Šentilj

pride vsakih 15 let in temu lahko dodamo samo, da si želimo, da ga bomo čez enkrat toliko časa lahko ponovno sprejeli v večji telovadnici. Prireditve so popestrili mali košarkarji, ki jih trenira Saško Zemljčič in nam pokazali svoje ročne spretnosti pri vodenju z žogo. Nastopila je tudi akrobatska skupina

Borci iz Maribora ter domačin Sebastjan Štraus. Prireditve se je udeležil tudi župan občine mag. Štefan Žvab.

Prireditev se je zaključila z družabnim druženjem.

Tomaž Pregl

TEKMOVALNA SEZONA PRI NK ŠENTILJ

Novo tekmovalno sezono smo pri NK Šentilj pričeli s šestimi selekcijami, in sicer U7, to so otroci, stari od 5 do 7 let, selekcija U 9, kjer so otroci stari od 7 do 9 let, selekcija U11, starost otrok je od 9 do 11 let, selekcija U 13, starost

otrok je od 11 do 13 let, selekcija U 15, starost otrok od 13 do 15 let, selekcija U 17, kjer je starost otrok od 15 do 17 let.

V klubu smo zelo ponosni na naše selekcije, saj v večini zelo uspešno nastopajo v ligaškem tekmovalju.

Veseli nas dejstvo, da se je število pri najnižjih selekcijah povečalo, kar je zelo dober pokazatelj za v prihodnje. Vse to je rezultat trdega in načrtnega dela naših trenerjev z mladimi nogometaši in uradno smo s strani NZS lansko leto pridobili naziv NŠ Šentilj (nogometna šola).

Vse to pa prinese tudi dodatne

skrbi, predvsem prostorska stiska v slačilnicah, ki so premajhne za vse te selekcije in ostale nogometaše. Velikokrat se morajo preoblačiti kar zunaj pred klubom, pred treningom ali tekmo, kar vsekakor ni primerno za klub, ki je pridobil naziv NŠ. Žal so tukaj nekateri pozabili, da za vse to potrebuje klub pogoje, v katerih lahko z mladimi v nekem normalnem okolju tudi deluje. Potrebovali bi vsaj en del igrišča, opremljen z reflektorji, pomožno igrišče in seveda za zimski čas dvorano.

So se pa stvari začele pomikati v pravo smer in upamo, da bodo pogoji za delo do jeseni boljši.

NK Šentilj gosti tudi MNZM centre, kjer se izvajajo treningi določenih selekcij, kar pomeni, da igralci iz drugih klubov trenirajo skupaj pod enim trenerjem s strani MNZM in ti potem izberejo najboljše igralce za reprezentanco MNZM. Imamo pa tudi dva igralca v Mladinskem nogometnem centru NZS, ki se potegujeta za vstop v reprezentanco Slovenije U15. Obiskal nas je najboljši strelec NK Maribor Tavares z družino, prav tako tudi njegov prijatelj Da Silva, seveda tudi zelo uspešen nogometaš. Vsi skupaj so se družili z našimi starši in igralci. Razlog obiska Tavaresa je bil njegov najmlajši sin Moraes Tavares Joshua, ki trenira in igra za selekcijo U9. Druženje s Tavaresom je bilo zelo zabavno.

Vsi, ki bi želeli trenirati in se družiti z Tavaresom, lahko to storite vsak ponedeljek in sredo v času treninga med 17 h in 18 h, ali pa nam pišete

na nk.sentilj2010@gmail.com, lahko pa obiščete našo Fb stran NK Šentilj mlajše selekcije.

Tone Kramberger, NK Šentilj

POMLADNI TENIŠKI KAMP V UMAGU

Rekreativni tenisači TK Tadora iz Svečan smo pozimi željno spremljali plakate na stenah teniške dvorane v sosednji Avstriji. Ti so mamljivo vabili njihove člane na tenis kampe v različna primorska mesta. To nam je dalo zamisel, da bi tudi sami poskusili organizirati kamp kot uvodno motivacijo v letno sezono. Naše vodilo je bilo združiti tenis in druženje.

Dogovorili smo se za sodelovanje s TK Galtene in TK Slovenska Bistrica in skupaj organizirali teniški kamp v prestolnici tenisa na Hrvaškem v Umagu. Z navdušenjem se nas je prijavilo 77 ljubiteljev tenisa, kjer starost ni bila ovira. Združeval nas je skupni cilj, to je kvalitetno preživeti čas, obarvan s tenisom, sprehodi ob morju, hlajenjem v bazenu, nastavljanju soncu, sklepanju novih poznanstev in večernem druženju.

Na pot smo se 26. 4. 2015 odpravili z avtomobili. Nastanili smo se v hotelu Sol Umag. Trenerji Rok Galun, Anže Kapun in Gašper Okrožnik so poskrbeli, da smo imeli dneve zapolnjene s teniškiimi treningi, tekmami, fitnesom, večerno jogo,

sproščenimi druženji in kopanju v hotelskem bazenu. Pogumni so skočili tudi v (pre)mrzlo morje.

Na voljo smo imeli 16 igrišč, kjer smo bili pod vodstvom trenerjev razdeljeni v skupine, in sicer otroci, ženske in moški. Posebno doživetje je bilo igrati na igriščih ob čudovitem ATP stadionu, nekateri pa so imeli celo možnost okusiti slast igranja tudi na slovitim stadionu, kjer se sicer odvija tradicionalni pokal Croatia Open Umag.

Štirje dnevi so hitro minili in polni vtisov smo se 29. 4. 2015 vrnili domov. Spoznali smo, da sodelovanje

obrodi sadove in da tenisače združuje veliko več kot samo igranje tenisa. Sedaj pa že razmišljamo o novih teniških podvigih.

Vsi, ki imate radi tenis, vabimo, da se nam pridružite na igrišču v Svečanah. Prav tako vas vabimo, da se udeležite rekreacijskih turnirjev, kateri bodo potekali od meseca maja naprej. Vse o delovanju društva, turnirjih, teniški šoli za najmlajše in treningih za odrasle, ki bi radi pričeli z igranjem tenisa ali samo izpopolnili teniško znanje, najdete na naši spletni strani www.tadora.si.

TK TADORA

ZAHVALA VOLIVKAM IN VOLIVCEM

Spoštovane volivke in volivci!
Čas lokalnih volitev je za nami in prav je, da se zahvalimo vsem kandidatkam in kandidatom na naši listi, prav tako pa tudi vsem Vam, volivkam in volivcem, ki ste glasovali za našo listo. Obljublamo, da bomo za Vas občanke in občane, kot do sedaj, tudi v prihodnje naredili vse, kar se bo dalo narediti v dobrobit vseh v naših ljudeh v Občini. Zavzemali

se bomo za razvoj gospodarstva, podjetništva, obrtništva, kmetijstva, šolstva, kulture v Občini in Občine nasploh. Slovenska demokratska stranka bo v Občini Šentilj podpirala vse dobre projekte, katere bodo Občino pripeljale do zastavljenih ciljev in izpolnitev predvolilnih obljub. Tudi na našo mlajšo generacijo ne bomo pozabili. Ostajamo pri prepričanju, da je potreben enakomeren

razvoj Občine po vseh krajevnih skupnostih, kar smo v preteklosti tudi dokazali. V preteklem mandatu so ostale nedokončani odlični projekti, za katere pa si bomo prizadevali, da se dokončajo. Nadaljevali bomo zgodbo o uspehu naše Občine. S spoštovanjem

Belna Bojan,
predsednik OO SDS Šentilj

*Ni res, da je odšel -
nikoli ne bo!*

*Ujet v naša srca,
z najlepšimi spomini,
bo vsak naš korak
spremljal v tišini ...*

ZAHVALA

ob težki in boleči izgubi našega dragega moža, očeta in dedka

VLADIMIRJA PEŠLA
iz Ceršaka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, za izkazano pomoč in spoštovanje, izrečena sožalja, besede tolažbe in darovano cvetje, sveče in sv. maše. Posebna zahvala g. župniku Igorju Novaku za opravljen obred, pevki ge. Petri za čutno odpete pesmi, govornici ge. Meliti za ganljive besede slovesa, pihalni godbi iz Šentilja, njegovim gasilcem PGD Jarenina ter pogrebniemu podjetju Help za opravljene storitve. Vsem in vsakomur še enkrat iskrena hvala!

Zavest, da ti nekdo stoji ob strani, nam ne more odvzeti bolečin, jih pa olajša – hvala vam!

Družini Pešl in Krapše

Obvestilo uredništva: Po odločitvi župana Štefana Žvaba se rubrika Politične stranke, kjer so imele stranke možnost pisati o svojem delovanju in aktualnih zadevah, umakne iz Glasila.

DEVETDESET LET PEPCE BAUMAN

življenja. Preden je pred šestimi leti prišla v dom, je živela v Šentilju v Slovenskih goricah. Njeno življenje

19. 2. 2015 je oskrbovanka doma Danice Vogrinec Maribor Pepca Bauman praznovala 90. obletnico svojega

je bilo lepo in pestro, a tudi polno preizkušenj, vendar je še zmeraj dobre volje, le noge ji več ne služijo najbolje.

Ker vsako leto prihajajo in obiščejo njene sovaščane v domu člani Karitas iz Šentilja, se je to zgodilo ravno na dan njenega praznovanja. Najprej jih je pozdravila gdč. Mateja Maček, nato pa še župnik – gospod Igor Novak, ki sta ji zaželela tudi vse najboljše za visok jubilej. Srečanja sta se udeležili tudi Štefka Klampfer in Katica

Štingl, ki sta prav tako oskrbovanki doma, tudi iz Šentilja, ki sta to starost dosegli že v minulem letu. Vse tri so dobile lep šopek z željo, da ostanejo še naprej tako čile in zdrave. Prinesli so tudi veliko torto, pecivo in pijačo, kar so udeleženci dogodka med kramljanjem kar hitro pospravili. Da je bilo praznovanje popolno, so pevke cerkvenega pevskega zbora iz Šentilja zapele tudi nekaj pesmi. Na koncu so se poslovile z besedami: »Ostanite zdravi in dobre volje ter nasvidenje prihodnje leto!«

IVAN PIVEC DEVETDESETLETNIK

Konec lanskega leta je dolgoletni član DU Šentilj, Ivan Pivec, praznoval svojo devetdesetletnico. Ob tej priložnosti smo ga obiskali predstavniki DU Šentilj in župan naše občine, gospod Štefan Žvab, ter mu čestitali. Slavjenec je kljub temu, da mu v življenju ni bilo postlano z rožicami, dobrega zdravja in je ob zvokih tria, ki so ga sestavljali vnuk in sinova, celo zaplesal.

Med drugo svetovno vojno je bil vpoklican v nemško vojsko in poslan na fronto v Italijo. Tam je bil ujet in

po koncu vojne poslan v Slovenijo. Bil je na vlaku, na katerem so bili tudi domobranci, ki so jih v Ljubljani odklopili, njih pa so pustili naprej.

V Šentilju se je potem poročil z Ljudmilo Tkauc, ki mu je rodila štiri sinove in dve dekleti. Razen hčere Sonje, ki živi v Nemčiji, so bili vsi otroci prisotni, ko smo ga obiskali.

Spominjal se je, v kako slabih stanovanjskih razmerah je na začetku živela njegova družina. Te so se malo izboljšale šele, ko je župnik,

gospod Ravšl, pisal v Beograd in je od tam prišel ukaz, da jim je treba preskrbeti boljše stanovanje.

Kot delavec Konstruktorja, kjer je delal kot tesar do upokojitve, je v šestdesetih letih prejšnjega stoletja dobil stanovanjski kredit in z njim kupil hišo, v kateri še danes živi.

Na spodnji sliki je v njej s štirimi sinovi in hčerko, ima pa še 12 vnukov in 15 pravnukov. Dobrega zdravja mu želimo tudi v bodoče.

Ivan Velikogne

IVANU ZUPANIČU V SPOMIN

V mesecu aprilu tega leta smo se poslovili od gospoda in tovariša Ivana Zupaniča, ki je v času NOB in po njej pomembno zaznamoval življenje v Šentilju in izven njega. Bil je velika osebnost, odgovoren in zanesljiv v času vojne ter povojni izgradnji domovine.

Tovariš Ivan Zupanič - Miroslav je bil v času NOB borec Lackovega odreda. Odred je bil pomemben na širšem mariborskem območju. Pol leta pred koncem vojne je Miroslav kot kurir v Lackov odredu odigral ključno vlogo pri slabitvi okupatorja. Z razmahom uporniškega gibanja na Štajerskem leta 1944 in z bližanjem nemškega poraza ter konca vojne se je stopnjeval pritisk okupatorja in njegovih pristašev. 12. novembra 1944 so na Zupaničevi domačiji padli partizani. Priča dogodkov je bil le petnajstletni Ivo, ki se je po srečnem naključju umaknil in o dogodku obvestil starše, ki so se vračali od maše v Jarenini. Starši so, namesto da bi se vrnili domov, odšli in ilegalno, Ivan pa v Lackov odred.

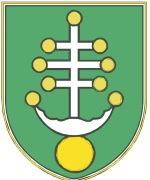
Že 23. novembra 1944 je z Lackovim odredom doživel drugo hudo preizkušnjo. Nemška ofenziva zahodno od Lovrenca, ki je trajala en teden, je Lackov odred dodobra pretresla. Najbolj je prizadela predvsem mlade borce, ki so se komaj vključili v odred. Kljub razmeroma hudim izgubam, okupatorju odreda ni uspelo uničiti in to ognjeno preizkušnjo je Ivan po srečnem naključju preživel.

Tako kot v času NOB, kjer je za dobrobit občanov deloval Ivan, je svoje poslanstvo nadaljeval tudi v času svobode. Ves čas se je v kraju vključeval v delo društev, prav posebno je bil navezan in povezan z gasilci. V sosednji, pesniški občini, je z zavzetostjo in veliko ljubeznijo skrbel za svoj vinograd. Prav ta vinograd pa je postal vez med obema občinama, šentiljsko in pesniško, natančneje tesno vez med

gasilci PGD Šentilj in PGD Jakob. Na dan Sv. Jakoba je ob postavitvi klopotca na Hlapju leto za letom, dvajset let zapored, združeval ljudi dobre volje. Na tem dogodku so sodelovali prav vsi: gasilci sosednjih društev, župana obeh občin, duhovnika obeh far in mnogi drugi. Vsi so ob zvokih klopotca prisluhnili pesmim pevskega zbora in muzikantov ter se okrepčali ob dobrotah Zupaničeve zidanice. V zahvalo za njegovo dvajsetletno navezanost na gasilce so se mu

predstavniki obeh gasilskih društev na zadnjem skupnem dogodku simbolično zahvalili s kipcem gasilca, katerega je bil nepopisno vesel. Zveza združenih borcev za vrednote NOB Šentilj, gasilci PGD Šentilj in PGD Jakob se ga bomo spominjali z velikim spoštovanjem. V trajnem spominu ga bomo ohranili kot človeka, ki je na ljudski način vzpodbujal moralni, etični in kulturni odnos do preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

AVTOR: MATJAŽ HLADNIK	MANJŠA MORSKA PTICA	TRIK, UKANA	OSKAR DEV	VOGAL SOBE	IRSKI FILMSKI IGRALEC (PETER)	VRSTA RITMA V PESNIŠTVU	GESLO		RYAN O'NEAL	ZAVORNI SISTEM PROTI BLOKIRANJU KOLES	TV VODITELJ (PETER)	KLICANA BARVA PRI KARTAH, KI JEMLJE	PRIPRAVA ZA RAZENJE			
MIR							PREBIVALEC GRAPE									
TRDOST, TRDNOST							ZNAN LJUBLJANSKI ZLATAR (TOMISLAV) SRD									
ROBERT ERJAVEC			IT. SMUČAR (ALBERTO) MESTO OB ARALSKEM JEZERU						IZLOČEK SLUŽNIH ZLEZ MANEKEN KOBILICA					NALEZ-LJIVA OTROŠKA BOLEZEN	TESTAMENT	MESTO, KJER ŽIVAL OPLAZI KROGLA
AMERIŠKA FILMSKA IGRALKA GARDNER				NOSILEC AVTOMOB. KOLESA LETNI POSEK						IZVIRNI POMEN BESEDE PASTIR OVC						
PISATELJ ČAPEK						STOLP ZA ŽITO MERILNIK PORABE VODE						LEČA NASILJE				
ORANJE							KRALJ ŽIVALI MLEČNI IZDELEK Z LUKNJAMI					NAŠA ZNAMKA MOPEDOV JURIJ GAGARIN				
VIC, ŠTOŠ					SONCE S PLANETI PASJA HIŠICA								NAMIZNO PREGRI-NJALO LITERARNA RAZPRAVA			
POMOČ: ETIMON, IBITOL, JAMB, STRAKOŠ	STAVKA	PROSTOR ZA SNE-MANJE ZAŠČITNI PREMAZ							NAPADALEC NIZEK Ž. GLAS							
ČEDNOST, ELEGANCA				IZDELOVALEC TORB TANJA STARIČ							OLIVER STONE NIZKO GORSKO SLEME			KENAN EVREN PRIPRAVA ZA VBA-DANJE		
TYRA BANKS			MARIBOR. TOVARNA KOVINSKO PISALO				4. IN 13. ČRKA NAŠ NAJVEČJI ZAPOR			TELOVAD-NI OBRAT TELESAMA MILO IZ MAK						
GOSTA TKANINA S PREČNIMI REBRI					KNJIŽNI IZDAJATELJ GLASBENI RITEM							JOAN BAEZ SINEAD O'CONNOR		SODOBNA ŽENSKA	MORSKA ŽIVAL Z OŽIGAL-KAMI	
ATA, OČE				ZLITINA ZA TRETJE MESTO SHEMA, DIAGRAM					KUŽA PEVEC ROCK GLASBE				JAPONSKI VULKAN IN NARODNI PARK			
PRAVO IME PAPEŽA FRANČIŠKA						ČITANKA TRDITEV, POSTAVKA							NEKDANJI BENEŠKI POGLAVAR VISOKA VZPETINA			
SOL KLOROVE KISLINE							GOZDNA PTICA Z MODRIMI PERESCI STELJA					NAŠE STRUPENE KAČE OPREMA				
	MANJŠA GOS	TANJŠE DEBLO ZA SUŠENJE KRME	PREBIVALEC ATEN UMIVALNA SKLEDA							ŽIVALO-SLOVEC ZNAK ZA PREPLAH						
ČEBELI PODOBNA ŽUŽELKA				GRAD, UTRDBA GORSKE RESEVALNE SANI		Z VOZLOM SKLENJEN KOS VRVI NOČNO POPIVANJE					POSKUS, POSKUŠ-NJA					
REČ, PREDMET							GLAVNO MESTO ALBANIJE DON ELLIS						FIGURA NICK NOLTE			
ZELO VELIK TROPSKI PLAZILEC									MOTIKI PODOBNO ORODJE ZA KOPANJE							
PRIJETNO DIŠEČA GORSKA RASTLINA, PRIMULA									AZIJSKA DRŽAVA, NEKDANJA BURMA							

Za sodelovanju pri žrebanju rešite križanko in ga napisanega na dopisnici ali v kuverti pošljite na naslov: Občina Šentilj, Uredništvo Glasila (nagradna križanka), Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj v Slovenskih goricah

Studio Lepote

Glamour

Dunajska c. 31, Šentilj
Pri gostilni "MEJA"

Frizerstvo +386(0)40-227-440 Manikura +386(0)70-701-078

 POLONCA
NAILS

ZA NAROČILA POKLIČITE 041 750 215

PROFESIONALNO GELIRANJE IN PODALJŠEVANJE NOHTOV 20€

PEDIGELIRANJE 15€

 Polonca Nails polonca_nails

VABLJENI V SVET ČUDOVITIH NOHTOV!

POLONCA NAILS, Polonca Martinuš s.p., manikura, Goriška ulica 3, 2212 Šentilj, Email: polonca.martinus@triera.net

POTUJTE Z NAMI!

TRA & VEL –
izposoja kombijev

Si želite potovati? Bi šli na izlet ali daljše počitnice? Privoščite sebi, svojim najbližjim ali prijateljem nepozaben izlet. Za vas imamo udobne kombije za 9 oseb. Pokličite in si rezervirajte svoj termin.

KONTAKT: 031 503 120 TRAJČE
Email: travel.velicki@gmail.com
Facebook: TRA & VEL – izposoja kombijev

MI SMO TU ZA VAS
IN VAŠE UDOBNO
POTOVANJE ...

ODMERE OBJEKTOV IN EVIDENTIRANJE V URADNE EVIDENCE NOVOGRADNJE IN LEGALIZACIJE ČRNOGRADENJ

Po izkušnjah, lahko rečem, da velik delež lastnikov, nima urejenega, vrisa objekta v uradne evidence-kataster. Večina, ki že ima hišno številko, so prepričani, da imajo to urejeno. Vendar ni tako!

Dogaja se tudi, da imajo občani evidentirane objekte, ki v naravi več ne obstajajo. Vsak lastnik bi moral preveriti podatke in si slednje tudi urediti, v kolikor tega nima. V kolikor pa imate črno gradnjo, priporočam, da se oglosite in začnete s postopkom legalizacije, saj se tako lahko izognete kazni, ki jo boste morali plačati ob legalizaciji, če vas obišče inšpektor. Na kratko bomo pojasnili osnovne informacije o gradnji objektov.

Gradnja novega objekta, rekonstrukcija objekta, nadomestna gradnja in odstranitev objekta se lahko začne na podlagi pravnomočnega gradbenega dovoljenja. Objekti se glede na zahtevnost gradnje in vzdrževanja razvrščajo na zahtevne, manj zahtevne, nezahtevne in enostavne objekte. Pri nedovoljeni gradnji objektov, prizidkov, nadzidavo, prezidavo in še kaj bi se našlo, gre za črno gradnjo. Po zakonu se le te razvrščajo na **nelegalne gradnje, neskladne gradnje in nevarne gradnje**. Tukaj največkrat izstopata:

- **Nelegalna gradnja** pomeni, da se gradnja oziroma dela, za katera je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, izvajajo oziroma so že izvedena brez veljavnega gradbenega dovoljenja. Ravno tako se za nelegalno gradnjo označi objekt, za katerega je bila z gradbenim dovoljenjem dovoljena nadomestna gradnja, v predpisanem roku pa se ni odstranil.
- **Neskladna gradnja** pa pomeni, da je za gradnjo sicer izdano gradbeno dovoljenje, vendar se takšna gradnja oziroma dela izvajajo oziroma so izvedena v nasprotju s pogoji, določenimi z gradbenim dovoljenjem, kakor tudi da se objekt, za katerega je bilo sicer izdano gradbeno dovoljenje, uporablja v nasprotju s pogoji, določenimi z njim.

Sankcije za črno graditelje

Zoper vsakega investitorja takšne gradnje lahko kadarkoli ukrepa pristojni gradbeni inšpektor - le ta lahko odredi odstranitev nedovoljene gradnje oziroma vzpostavitev prejšnjega stanja, ki je bilo na zemljišču, preden se je začelo z gradnjo. Izjema so objekti, ki so bili zgrajeni pred 31.12.1967, vendar samo pod pogojem, da so v uporabi, da se jim namembnosti ni spremenila in da so na predpisani način evidentirani v zemljiškem katastru, stavbe pa tudi v katastru stavb.

Pred začetkom gradnje objekta, za katerega je izdano gradbeno dovoljenje, mora izvajalec poskrbeti tudi za zakoličenje objekta, ki ga izvede geodetsko podjetje v skladu s pogoji, določenimi v gradbenem dovoljenju.

O zakoličenju objekta se v skladu z geodetskimi predpisi izdela poseben zakoličbeni načrt, ki ga podpišeta odgovorni geodet in izvajalec.

Po končani gradnji pridobimo uporabno dovoljenje. Investitor mora pri geodetskem podjetju naročiti geodetski načrt izvedenega stanja in elaborat za vpis v uradne evidence (vpis objekta v zemljiški kataster in vpis stavbe v kataster stavb). Na podlagi navedenega lastnik pri geodetskem podjetju naroči tudi hišno številko.

POSTOPEK LEGALIZACIJE

Postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja za legalizacijo nedovoljenih (črnih) gradenj ni nič drugačen od postopka za pridobitev gradbenega dovoljenja za nove gradnje. Lastnik mora skozi postopek izdelave projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja – pridobiti mora vsa soglasja (električni vodi, vodovod, kanalizacija, promet, varovanje narave...) in na pristojni Upravni enoti predložiti 2 izvoda projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja. Plačati mora seveda tudi komunalni prispevek in druge prispevke in kazni, ki jih določa zakon - nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora, ki ga po uradni dolžnosti odmeri upravni organ, pristojen za gradbene zadeve in sicer na podlagi vladne Uredbe o nadomestilu za degradacijo in uzurpacijo prostora.

Vse potrebne informacije lahko dobite pri nas. Smo geodetsko podjetje, ki vam v sodelovanju s projektantskim podjetjem in notarjem, nudi celovite rešitve, brez tekanja od vrat do vrat.

Nudimo vam naslednje storitve:

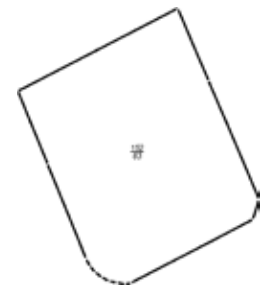
- izdelava geodetskih načrtov za novogradnje, legalizacije in uporabna dovoljenja
- zakoličbe
- vrisi objektov v zemljiški kataster
- pridobitev hišne številke in hišne tablice
- izdelava etažnih načrtov
- parcelacije (delitev ali združitev parcel)
- ureditev mej
- legalizacije objektov- v sodelovanju z drugim podjetjem.

Pri nas vložite zahtevo in uredite vse na enem mestu!

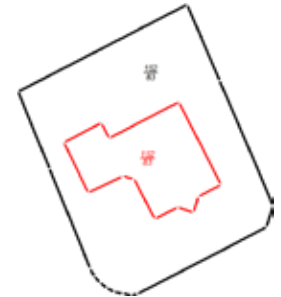
Pokličite nas in z veseljem vam bomo svetovali in pomagali.

Najdete nas na Maistrovi ulici 2 v Šentilju v prvem nadstropju.

Kontaktne številke: 02-651-00-22 in 040-793-350.

Slika 1: Parcela pred vrisom

Slika 2: Novo stanje-vrisan objekt

